

...in diesen G
Joh. 1. v. 8.
in mundum
in dieser Welt
ches der H. Aug
inner und Heilig
tiae testimoniu
eit erlangt und
Noah / Daniel / u
er zur Zeit der allg
gefunden / Den
del / und führete es
. 9. doch hat ers no
gestalt überweinet
en zu schanden wo
ach dem Herber

272

M 542
Rönyi Nagy
István kegyes
Lelek vézer cat-
la ga ~ burgó
imádfogó

er

1680

Debreczen.

1680. 1681.

A. C. Pataki.
Collegi könyve.
1793. évi írás.
Pápa

E V E L.

gy tetzik) s' akar uton, be-
jdosafodnak napjaiban, a' ke-
N vezérellyen Istennel való jár-
ban. Sőt hogy egyebekis, valakik
nnel jarni gyönyörkednek,
EZER CSILLAG világai
assanak, buzgo kegyesleged kiv Urunk
m, hogy ilyen formája köny
könyvecskét, mind az honn l
mind a' félyyel járo Szentek ~~SÜ~~ AN
ierint alkalmaztatnék.

A' mi a' kereskedők részét nézi, in-
ott azis, hogy a' Debreczeni Istenfélt
u' utazásokban Istennel jarni gyönyör-
Christus kedő emberek, kik Comá-
mennyei erő Brassoig, Lőcse
tekben lelki eskedést üznék,
nyavaly álagombá, hoéas utra men-
gynéhány for hozzám jüvén-
Martyrologokat irattak velem, s' élte-
őrcideig, de az írás hamar el-vi-
Eö kegyelmek sem voltak rolá
nyek, mert valahány for Isten
-hozta, mindenkor tisztelgés
kal jötte nek el mbé. S. t. íg
meg ertvén Nemzetes BER-

*A. C. Pataki
Collegiumi
1793. évi*

világó egy hely-
et éled fészkiben,
maradást: ki-hi-
skfégedbül;
es coronát
nellyben én
te kegyes
nel való já-
lekkal tel-
buzgosa-
ul vetted
othon (ha
Isten-

L E V E L.

Istennek úgy tetszik) s' akar uton, be-
moru bujdosásodnak napjaiban, a' ke-
gyesleg vezérellyen Istennel való jár-
sodban. Sőt hogy egyebekis, valakik
Istennel jární gyönyörkednek,
VEZER CSILLAG világai
haslanak, buzgo kegyesleged kiv Urunk
lem, hogy ilyen formájú köny-
könyvecskét, mind az honn l
mind a' félllyel járo Szentek ~~szól~~ AN
serint alkalmaztatnék.

A' mi a' kereskedők részét nézi, in-
ott azis, hogy a' Debreczeni Istenfélek-
is' utazásokban Istennel jární gyönyör-
kódó kereskedő emberek, kik Comá-
romig, Bécsig, Brasloig, Lőcse-
gedig, nagy kereskedést üznék,
prädikátorlágombá, ho'ssas utra men-
lásokkor egynéhányor hozzám jüvén-
uti Imádságokat irattak velem, s' élte-
nek azzal ideig, de az irás hamar el-vi-
felődet. Eö kegyelmek sem voltak róla
feledékenyek, mert valahányor Isten
öket meg-hozta, mindenkor tisztelgés
ajándékkal jötte nek elémbe. Sőt még
mostanis, meg ertvén Nemzetes BER-

A 7 A N L O

NAT JANOS DEAK. K. K. Uram
 ebbéli Sándékomat, Exemplarinkat,
 hogy annyivalis több legyen a' kegyes
 Lelkek VEZER CSILLAGA, papi-
 ra valo pénzével bővítette. Nem
 azért én is ennyi jó akarattyok-
 gyelmeknek el-feletkezni; hogy
 -kelések, kereskedések, annyivalis
 b Isten nevében és áldásában le-
 (akképpen más helyekben lévő
 erebtyén kereskedőknek is) Istennel
 járásokban valo igazgattatásokra ez
 TI IMADSAGOKAT, ... VEZER
 CSILLAGUL előttök bocsátani jó-
 na k látczék előtttem. Vegyék jó neven
 nem minden kereskedő kegyes embe-
 rek. Fais kívánom: járjon egyyüt min-
 denüt az Isten vélek, s' farsadagokat
 dog elől-menetellel coróázza meg.
 Im azért Nemzetes Uram, a' kegyel-
 med kívánságának talán valami rébbé
 eleget-tettem. E legyen a' te kegyes lel-
 ked VEZER CSILLAGA Istennel
 valo járásodban, melly lében nevednek
 fényes csillaga, hozzád valo nagy indu-
 latomnak penig vékony láttattya s' ki-
 csiny

L E V E L.

csiny csillaga, mellyet hogy kegyelme-
 d bivel végyen, kívánom.

Irtam Ujváraszon

elb Ibc LXXX.

Kar. hav. 15. napj.

Kegyelmed Attyafia a' mi Urunk
 Jesus Christus Szerelmében.

S Z Ö N Y I N A G Y I S T V A N

Handwritten signature: István Szönyi

A P P R O B A T I O

Aboluta Synodo nostra Partiali Debreczini
 Anno 1680. d. 20. Marty celebrata venit in
 meas manus Libellus Precum Clarissimi Viri
 Stephani Szönyi Ministri Ecclesiae Uj Varasitū
 manuscriptus, quem ad imprimendum, ut ar-
 bitrio meo, ita recommendatione aliorum ju-
 dicavi dignum. Cujus impressione fideles om-
 nes et Deum laudare, et suis animabus prodes-
 se salutariter poterit Vale Lector benevole !
 Ex Nagy Bajon. Anno 1680. die. 22. Marty.
 M A T T H I A S N O G R A D I
 Ecclesiarum eis Tibiscanarum superintendens
 Reformatus.

Egy szora!

Kegyelem néked Istenül!

Kegyes Olvasó!

Mikor e' kegyes lélek **VEZER**
CSILLAGA s' emed eleiben a-
kad, ne vélyyed a't, mintha csak e' köny-
vecskeben be-foglaltatott buzgo kő-
nyörgéseket nevezném kegyes Lélek
VEZER CSILLAGANAK, hanem
mind azokat a' lélekkel tellyes buzgo
s' ép imádságokat-is, melyeket más ke-
r'észtény Tudos emberek-is irtanak, mi-
n'éműeket Isten kegyelméből a' mi
nyelvünkön is s' épeket látunk: De az ő-
ban, nem is csak az Imádságos kőny-
vokban le-irt s' ép kőnyörgéseket tartom
Vezér Csillagoknak a' kegyességnék
utáiban (hogy a' Kegyességnék több
réguláirul s' foglalatossá girul ne bol-
lak; mivel csak a' kőnyörgésekről
kezdettünk most gondolkodni) han' a'
a' mi szívünk buzgoságából fel-l'vó-
dót

A' KEGYES

ant foházkodások nyilait, s' irás nélkül
nyelvünkkel formált forró imádságo-
kat-is, Isten eleiben vezérő s' Attyai
orczája előtt jártato csillagoknak címé-
zem.

En ugyan meg vallom: kívánnám s'
engedné Isten, hogy még a' gyengéks
irás nélkül kőnyörgenének: serken-
getnek-fel magokban a' kőnyörgésnek
Lelkét, és így lassan lassan oktatták
magokat magok s' úkfége; öröme vagy
kelerűlége, és abból ármazo buzgosá-
ga s' érint, mint a' Lélek őket tanítaná,
magoktól s' ollani: nem kellettnek így
meg-sorongatni az Új Testámentom
kegyelmét. Az erősek ugyan magok
lábán is el m'ének; de a' járni csak most
tanulokat kézen-fogva kell vezérteni; a'
s'otalanoknak, hogy mondhasál, elöt-
tek kell a' s'ot mondani, és hogy a' fo-
gatlanok el-nyelhesék, meg kell el'ebb
nekik a' falatot rágni. Szent Pál is azt
mondgya 1. Thefl. 5. 14. hogy a' gyé-
g'eket segillyük. 1. in. Rom. 14. 1. és
15. 1. Minekokáért nem az erőbekre,
hanem a' gyengébbekre vagy on most
nékem

OLVASOHOZ.

nékem gondom. Elég nekem ha az erősbecnek nem ártok; a' gyengébbeknek pedig csak kicsint használhatok is, nagy nyereségem.

Irtam pedig Istennel járó kegyes lélek e' *Vezér Csillagban*, mind magános s' mind közönséges imádságokat; mert az Isten mind a' kettőt tüled meg kívánja: Nemis elég az eleven keresztyénységre, csak a' közönséges könyörgésekben jelen lenni (ha házádban a' eseléd közöt, álláson uti társaiddal, Templomban a' Szentek gyülekezeti-vel könyörgöttél;) mert ha Istennel a' karó egyűt járni, melegen, forró buzgóssággal s' buzgó kegyességgel, a' magad szerint való magános könyörgést is meg kívánja. 1. Minden igaz a' maga hitiből él, s' tartozik a' maga hitit megékesíteni; néked is bűnleves magános imádságoknak kegyelmévelis hitednek erejét virágoztatni. 2. Azon kívűlis vagy on Istennel tenéked olly magános dolgod, mellyben néked mások nem állhatnak melléd: és hanemha éretted könyörögsz, a' könyörgésben nem lehet-

A' KEGYES

lehetnek társaidd: 3. Valami magános veszedelemből ha Isten téged meg szabadított 4. Ha valami magános jóval feretted. 5. Magános félelemben, nyomorúságban avagy veszedelemben vagy: 6. Magános jó nélkül bűkölködöl; meg lehet, hogy mások is könyörögjenek éretted, de a' magad szerint való buzgóssággal ilyen kegyességgel meg kívánja. 7. Talán fogadtál valamit Istennek, imádságod béli kegyességgel iánt; magadtul kívánja Istent, hogy béizeljed és bámot adgy rola. 8. Eggyik dolga a' kegyes léleknek, hogy könyörgésében bűncirúlis, nem csak közönséges szókkal pedig, általlyában: *Értkeztem, az én álnokságim, az én bűnim.* s' t. hanem ugyan elől bámlálais, ha bintén nagyok is, ha bintén ruks is, vallást tégyen; hogy pedig valaki, kós bűneit mindenek előtt meg vala, nemis kívántatik, hanem ha a' lelki méretnek háboruja olly rettenetes bűnöknek villámási s' menydörgési szót külföldben meg né csendesedheték. Jac. 5. 16. nemis használ a' gyengéket

OLVASOHOZ.

gékét olyan vétkeivel meg-borít-
koztatni, az erősbeket pedig tüle el-ide-
geníteni, s' magát vélek meg utáltatni.
Dávidis magános könyörgésiben elől
bámlálvais vallást tett ugyan bűneiről
Solt. 32. 3. 4. 5. De közönséges és
mások előtt való imádságában titkos
bűneit csak általlýában említi.
Solt. 130. 3. Istem 19. 13. *Az én tit-
kos bűneimtől szabadíts-meg engemet* 9.
Egyéb arántis lehetnek embernek olly
titkos dolgai, mellyeket, emberek előtt
semérem nélkül nem lehetne monda-
ni; de Isten előtt fíui (leányi) bizodal-
ma fírint a' semérmefis meg-méri je-
lenten: p. o. Ha az ifjak házasságok-
ért; az házások magzatokért: viselő-
asszonyok boldog bűlésért s' t. könyör-
genek: Isak a' mezőre mégyenki magá-
nos imádságára, mikor házasságáért
könyörgene. 1. Mos 24. 63. Ama ke-
gyes Anna Asszony Elkána felesége
magtalan lévén, midőn a' Templom
ajtájánál magzatért könyörgene fíivel-
sen, keseredet fíivel lévén, fír vala keser-
veslen. Eli Pap, csak a' báját láttya hogy
mo-

A' KEGYES

mozog, de savát nem hallya; mert fíe-
gyenlvén emberek előtt a' mit Isten e-
lőt nem fígyenle csak a' fíivében kő-
nyörög vala: Gondolodé hogy amaz
napbá öltözött Asszonyállat, kit a' Já-
nos bűlésben látot kinlodni, boldog
bűlésért nem könyörgött volna, jelle-
het az irás, mivel imádsága titkos, le nē
írja.

10. Akkor a' könyörgés leg-eleve-
nebb, leg-kevessebbis, leg-foganatos-
sabbis, mikor a' mi imádságunkban,
mind fíoval s' mind magunk viselésé-
vel, Istenünkhez való fíerelmünket,
belső indulatunkat, buzgalágunkat: ő
benne való hitünket, s' reménységünket,
bizodalmunkat, lelki örömmünket: előt-
te való fíelid alázatosságunkat s' tüle
való fíelelmünket eleven ábrázattal ugy
ki-fejezhettyük, hogy a' minéműek be-
lől, kívűlis ollyaknak: minéműek visót
kivűl, belőlis magunkat ollyaknak lē-
ni meg-mutathattyuk; e' pedig egyéb
emberek láttára s' hallóttára nem olly
alkalmatoslan lehet.

Ha

OLVASOHOZ.

Ha lehet azért, magános Imádfá-
godnak idején (nem bollok én most
a' közönséges könyörgésekről, mely
az emberek társaságában és sin helyén
sokot végben menni, valahol ketten
hármán a' Jéhus nevében egyben gyűl-
nek Mat. 18. 19. 20. hanem minden
embernek az ő magános imádfágául)
magadat az emberek társaságátul kü-
löm végved; hogy Isten előtt való olly
bátorfágos, Iőt majd ugyan barátságos
beszédedet: siránkozó vagy örvendező
magad ollyan viselését, mint egy ugyan
Isten nyakában csüggendező cselekedése-
det az emberek ne lássák s' ne hallják;
lehesse minden cselekedeted annál sa-
badabb: ne kellesték az emberektől sé-
gyenlened, a' mit Istentől nem ségyen-
le: se az emberektől meg ne tiltatás
mintha magad mutogató hypocritaság-
bul cselekednéd mind azokat a' mire a'
lélek és a' buzgóság könyörgésedben
visel tégedet.

Nem azt akarom én mondani, hogy
könyörgésedbéli kegyességedet, ugyan
csak

A' KEGYES

csak sükségesképpen el kellesték tit-
kolnod, soha ne tudgya-meg senki,
hogy könyörge és vagy könyörgöttél;
mert ugy kegyesség s' buzgóság nélkül
való istentelen embernek tiltatás so-
kaknak botránkozásokra, de ugyan né-
is hasznos, Iőt káros egyebekre nézve is
sintén annyira el-titkolnod ebbéli ke-
gyességedet; *Te ugyan jól adcz hálákat
Istennek, de mások abból nem épülne*. 1.
Cor. 14. 17. azt mondgya pedig Szent
Pál az 26. v.-ben, hogy *mindenek a' mi-
felebarátink épületire legyenek*. tudván
ugyanis, kik a' könyörgésben tunyáb-
bak, s' akarmelly kegyességre is kése-
delmeslebbek könyörgésedbéli ke-
gyességedet, jó példáddal fel-buzdul-
nak s' buzgóságokkal utánnad indul-
ván tégedet követnek. Megnyered ő-
ket Istennek s' Istent imádgják éretted.
Jollehet ugyan Phariseusok modgyára,
nemis jó *affectatè* könyörgéseddel di-
csekedésre való alkalmatosságot keres-
ni; de ha meg-tudták, had tudgyák: tud-
gyák bár, hogy könyörge és könyör-
göt-

OLVASOHOZ.

göttél; de mint viseled magadat ne láf-
lák, s' mint beszélgetz Istennel szemtől
szemben ne hallják. *Mikoron imádkozol
meny-bé a' te rejtek kamarádba, be zárol-
ván az ajtot imádgjad a' te Atyádat a'
ki titkon vagyon, és a' te Atyád a' ki reád
néz titkon meg-adgya neked nyilván a'
mit kérsz, Mat. 6. 6.*

Ha pedig ugyan úgy kell lenni, hogy
magános könyörgésedre (olly helyen)
az emberek társaságátul külön nem
mehetz, mégse mulasd-el tiédet. Csak
hogy olly feliden s' okosan viseljed
magadat, hogy az Isten előttis kedvet-
találly, de az emberektül le csufoltassál-
meg. Legesleg inkább azt kerüllyed il-
lyenkor, hogy valamimodon hypocri-
tának ne itilteffél igazán.

A' magad szerint való magános kö-
nyörgésről most én többet nem bol-
lok; de a' többekkel való közönséges
imádlágrulis ugyan a' tiszta állatom, hogy
valamiképpen magános buzgoságotat,
sintén úgy a' közönségeset, kegyeffé-
ged tellyességre meg-kivánnya Isten
tüled

A' KEGYES

tű; hogy a' közönséges imádlágok-
banis akár otthon a' cseléddel, akár jár-
toddan uti társaiddal, s' akár Templó-
ban a' Szentek Gyülekezetivel foglalá-
tos legy. 1. Isten parancsollya, hogy a'
gyülekezeteket, holot közönséges kö-
nyörgések is leánek, gyakorollyuk, Sid.
10. 25. veld Ósz. v. 22 és onna magun-
kat, mint sok aknak sokálok, ki ne vő-
nyuk. 2. Azonban mind az előbbeni
Szent Atyák Synagogája, és annak pél-
dája: s' mind az ujjonnan való Szentek
Ecclesiája és annak praxisa commédál-
lya a' Szentek gyülekezetiben való kö-
zönséges könyörgéseket: Maga Idve-
zitönk, a' Jerusalemi Templomot, mi-
ért mődgya (annyi ideig) Imádlágnak
házának. Mat. 21. 13. Mert a' Szentek
a' közönséges Istéi szolgálatra oda gyűl-
nek vala 1. Kir. 8. 27. 2. Chron. 2. 6.
Isa. 6. 18. v. 5. Jel. 11. 1. Jer. 7. 1.
Dávidis illy közönséges gyülekezetek-
ben az Istent imádgja vala. Solt. 111.
1. Sőt még a' Christusrulis hasonlót
jövendölt. Solt. 22. 23. 26. Az Apof-

OLVASOHOZ.

tolokis reá tartván, a' könyörgéseket ren-
des óráira fel-mentek (a' mig lehetet)
a' Templomba. Tsel. 3. 1. De mivel
már az Isten lélekben és igazságba min-
denűt világosban akar vala tiszteltetni
(a' félelemnek miattais,) egyűt vala-
hol, néhánkor csak valamelly egy ma-
gános házbanis a' könyörgésre egyben
gyűltenek. Tsel. 1. 13. 14. IIm. 12.
11. 12. 1. Cor. 15. 6. Melly házat, a'
Templomnak már nevezetit el-akar-
ván lassan lassan felejteti; Szent háznak
vagy Szentegy háznak neveztenek egy
ideig. A' Philippibeliekkel ama folyo-
vizmellé jártanak a' közönséges kö-
nyörgésekre, holot Lydiának Isté meg-
nyitá sívét. Tsel. 16. 13. 14. Némelly-
kor viszont csak a' tenger parton is kö-
nyörgöttek. Tsel. 21. 5. 3. Az Isten
Anyaszent egy házának állapottyais.
Hogy Isten az Ecclesiában serény ör-
allokat, erős Pástorokat, kegyes Atyá-
kat, s' hűséges Dajkákat bocsássó, Mat.
9. 38. Tsel. 1. 24. 25. A' kiket adot,
azok előtt az ő befédének ajtaját nyissa-
meg

A' KEGYES

meg, hogy anal nagyobb szabadsággal és
világossággal boldoguljak a' Christusnak
utkait. Col. 4. 3. Es hogy Isten őket
az hatalmasoktól meg-társa s' túlők
meg-fabadítsa, a' közönséges könyör-
gésre indit bennünket. Rom. 15. 30.
Eph. 6. 19. 20. Phil. 1. 19. 1. Thes.
5. 25. 2. Thes. 3. 1. Sid. 13. 18. 19.
4. A' Szétek egyessége a' nélkül hala-
vány és igen erőtelen: Mert hogy egy-
malért könyörgjünk Isté parancsol-
lya, és a' szent íretet dictállya. Mat. 6.
9. 1. Tim. 2. 1. Jac. 5. 16. Rom. 12.
12. 15. A' mi atyánk fiai között penig,
kik a' Christusban mi véreink csonta-
ink. 1. Cor. 12. némellyek fogfágban.
Tsel. 12. 5. Némellyek betegségben,
Jac. 5. 14. 15. Némellyek nagy kefe-
rűségben és külömb külömbféle ki-
firtetekben. 1. Thess. 5. 14. v. 6. 2.
Thess. 2. 16. 17. vannak, némellyek
visontag sok és nehéz bűnök alatt tar-
tatnak. 1. Jan. 5. 16. Es azokért kö-
nyörgeni közönségesen is tartozunk. 5.
A' közönséges bűklég közönséges

könyörgésre kényszerít bennünket; ha az Országban Elhűg, dőghalál, háborúság vagyon. 1. Kir. 8. 32. Vagy valami égre kiálto s' Istent közönfészes bőséguállásra ingerlő gonoszlag cset. v. Mos. 21. 7. 8. közönfészes imádságunkal engeltelhettyük meg az Urat. 6. A' közönfészes meg-maradás: hogy Isten kegyelmes Királyokat, Fejedelmeket, Igaság szerető fő redekert adgyó; és az okat minden kegyelmekkel felruházván, minden vételemek ellen a maga Bárnai alatt meg-őrizzze, hogy viszont az ő tárnokok alatt csendes és nyugodalmas életet élhesünk, közönfészes könyörgésünket várja. 1. Tim. 2. 2. 7. Ha mi Istentől közönfészes jókat és áldásokat kívánunk, Istenis közönfészes imádságunkat meg-kivánnya; azon háznép egy cseledben, azon társaság egy utazásban; azon polgárok egy városban: azon Szentek gyűlekezeti egy Ecclesiabá ha valami jó dologba meg-egyeznek kegyelmes igéreti szerint Isten őket meghalgattya. Mat. 18. 19.

Egyéb sűkléses alkalmatosságokra, azokon kívül, mellyek e' könyvecskében vannak, hogy ez ittál nem irtam; nem akartam most e' könyvetskét nagyítani s' a' reá való költségetis többíteni. Ha Istének életem tetczik, jövendőben ezeketis ujjobbá meg-tekintem s' többekkelis meg-ujjitom. Találnak azonban a' kegyes lelkek egyéb szép könyörgéses könyvekben: *Praxisban, Sibéliusban, Kegeliusban, Tárház kulcsában.* s' egyéb Istenhez vezérő s' Isten orczája előtt jártato VEZER CSILLAGOKBAN egyéb alkalmatosságokrais buzgó szép imádságokat.

Hogy azért a' gyengék e' kegyesleg VEZER CSILLAGAT kétebben követhessék; Leg előöris, olvasásképpen, olvaslak által valami e' könyvben vagyon (NB. Az elein talál valami, meg-mosdasközben való elmélkedéseket, mellyekkel én nem azt akarom, mint fok tudatlanok szokták, kik reggeli magános imádságokat, meg-mos-

OLVASOHOZ.

laskorra forittyák, sánván annál -bb
idejeket Istének foglalattyára adni; mig
mosdanak, kendenek, A' Mi Atyán-
kot, Hisek egy Istent, Ahtal áldástis
(ha sinton mingyárt nem efenekis.)
egy-más után el-mondgyák; hanem
hogy sived fel-ferken esedtül fogva ke-
gyes elmélkedésekben foglalatoskod-
gyék, csak matériát akarok azzal adni,
leg-közeleb minémű kegyes dolgok-
rul leheffen mosdásod közben gondol-
kodnod; ne foglalhassa magánac a' Sá-
tán vagy e' világ sivedet; valamit csele-
kedel, cselekedgyed az UR JESUS
NEVEBEN. Col. 3. 17. Es az Isten-
nek dicsőségére 1. Cor. 10. 31.). Mi-
koron pedig e' könyvecskét által aka-
rod olvasni, arra vigyázz: miképpen
hogy a' könyörgéseket magad sorsa s'
szüksége s'erint, meg-tudhasd külön-
bóztatni és válasszani, mellyikkel ki-
nek, mikor kell élni: mit kell el-hadni,
mit hozzá tenni, mit el-változtatni: a'
s'erint ha férfiú vagy, avagy asszonyi ál-
lat: ha nős, vagy nőtelen: othoné, vagy
utoné

A' KEGYES

utón: magadé vagy másokkal; szeren-
csellené, békévelé, egészségbené, vagy
kárral, háborun, betegségben, szabad
a' könyörgésnek szavaiban el-hadni,
hozzá tenni és a' mint szükséges el-vál-
toztatni. Olvassd kőveled kegyes lélek
e' buzgalág VEZER CSILLA-
GAT, és ennek világánál járj Istennel
szüntelenül; Tülem pedig, a' mit ad-
hattam vedd jo neven, foházkodgyál
érettem, ki éretted foházkodom,
s' kívánom: Isten legyen s' járjó
veled. Néked bélelé, Isté-
nek dicsőség. Amen.

Author.

V E G E.

nyisd-meg az
sirjenek, moz-
net; hogy né-
s - meg

Kegyes lélek

V E Z E R

CSILLAGA,

Istennel

OTHONS' UTON VALO
járásban.

*Kegyeség Regulája vagy Rövid
Intés a' kegyes lélekhez.*

Mihelt álmodbul fel - ser-
ken sz, mindgyarást juss on eszed-
ben, hogy tégedet az Isten serkentet-
fel, (mint ama Sámuel gyermeket-is)
azért figyelmezz jól reá, mit szól tené-
ked az Isten, s' mondgyad ezt Dáviddal:
En meg halgatom mit szól nekem az I-
sten, így szolly a' Sámuellel: Szolly U-
ram, mert jól hallya a' te szolgád (sol-
gálód.) Mert az Isten, mielt álmod-
bol fel-serken sz leg először-is a' szive-
det

te töléd, és azt mondgy
 , az Ő szent igéjében: *E*
om, } add nekem e' te szive
det, . c. . 23. v. 26. Azért hogy az
 géfz nap Istennel járhas, és a' te szive
 det, az Ő szent Lelke által magána
 foglalja, ne legyen a' Sátánnak nape-
 rig ott heverő kelevettye s' Isten bolz-
 szufágára, kívánságidbul, indulatidbul,
 s' gondolatidbul comediat űző játékos
 helye. Illyen s' hasonlo fohászkodások-
 kal ajánlyad szivedet az Istennek: Mel-
 lyet hogy kéfzen mondhas mindgyár,
 a' mikor fel-serkenysz, meg-tanullyad:

EMeld-fel az én szivemet én Istenem te
 hozzád, és a' te Szent Lelked foglallya
 magának, hogy az én első gondolatim te
 rólad legyenek. Imé Uram engemet az
 én álmomból fel-serkentettél, és el-híszem
 bizonynyal, hogy az halálbul-is, minek u-
 tána, az én Uram Jéhus Christusomban
 el-aluszom, szintén így fel-serkentesz és
 meg-elevenitesz; amaz utolsó napon, hogy
 te előtted új és tökéletes életet él'ek mind
 örökké: E' mostani álmom után-is ujítja
 meg én Istenem az én életemet; hogy te
 reád nézzenek; világosíts-meg f'emeimet

hogy reád figyelmezzenek; nyisd-meg az
 én füleimet: hogy téged dicsirjenek, moz-
 dics-meg ajakimat, nyelvemet; hogy né-
 ked szolgálynak, elevenics-meg érzé-
 kenységimet; hogy se ellened, se az én fe-
 lebarátim ellen ne vécsek, szenteld-meg
 indulatimat, és hogy Uram meg-álgyad,
 imé reggeli áldozatul te hozzád emelem-
 fel az én kezeimet. A' te áldásod én ke-
 gyelmes Atyám, a' te fzerelmed én Jéhus
 Christusom, és a' te vigasztalásod én meg-
 f'entelő Szent Lélek Istenem, legyen én
 velem most és mind örökké. Amen.

Ísmét.

NYisd-meg Uram az én szemeimet,
 hogy soha el ne aludgyanak az halál-
 ban, hogy az én ellenfégem ama' s'etétfé-
 nek fejedelme ne örülljön én rajtam. Ser-
 kencs-fel Istenem engemet az én bűneim-
 ből-is, és amaz igazságnak napja az Ur Jé-
 hus Christus virradgyon-fel az én lelkem-
 ben az ő meg-világosító kegyelmével, és
 az ő Szent Lelke tündököllyék az én fzi-
 vemben, most és mind örökké, Amen.

Mikor ágyadból fel-kelsz.

ALdott légy én Istenem, mert a' te ke-
 gyelmedbül az én ágyambā meg nyu-
 god-

4 BUZGO IMADSAGOK.
godtam, már az én ágyambul fel-kelek,
hogy az én Istenemnek új szível s' meg-
ujult erővel szolgáljak, és az én hivatalos
munkáimban serénfeggel és jó lelki-ismé-
rettel el-járjak, Atyának, Fiunak, és Szent
Lélek Istennek nevében, Amen.

Akar így:

LE fekütem én Istenem a' te nevedben,
nyugodtam a' te szárnyaidnak árnyé-
kában; már fel-kelek ágyambul a' te ne-
vedben: és el-hiszem bizonynal, hogy a-
maz utolsó napon, mikor a' te angyali
trombitádnak harfogó szavával az halot-
takat fel-támasztod, f;intén így kelek-fel
az én fiombul az én Úram Jéhus Christu-
sornak dicsőséges fel-támadásának éreje
és érdeme által, Amen.

Avagy.

FEl-kelek én Istenem a' te nevedben,
áld-meg Uram és szenteld-meg a' fel-
kelésemet, hogy az én ágyambul nem vét-
kezésre, hanem a' kegyelmségre, nem bof;-
f;uságotra, hanem alázatos szolgálatodra:
nem felebarátom kárára, hanem javára:
magamnak is penig e' máj napon, nem ve-
f;edelmekre, hanem boldog előmenete-
lemre kellyek-fel. Légy velem Uram Jé-
sus, Amen.

Mikor

BUZGO IMADSAGOK.

Mikor öltözöl.

5

MEzitelen jöttem én Istenem az én a-
nyámnak méhébül e' világra, te fe-
dezted-bé az én mezitelenfégemet, és az
én kicsinyfégemtől fogva mint a' mezei
liliomat úgy ruháztál engemet, im a' mel-
lyekben mostan-is öltözöm, a' te reám va-
ló kegyelmes gondviselésedből vettem,
hogy ezekkel az én szemérmetségemet
bé-fedezzem: öltöztets-fel engemet ke-
gyelmes Istenem, az Ur Jéhus Christu-
sban-is, és hogy az én lelké mezitelenül ne
maradgyon, az ő igasságát ruházd reám,
hogy a' Christus ártatlanságában fel-öltöz-
vén, ne lássák a' te f;emeid az én mezite-
lenfégemet, és az én utálatos bűneimnek
szemérmit; sőt az Ur Jéhus Christusban
lehessek előtted mint az ő Völegénye elei-
ben el-kész;ttetett, s' szépen fel-öltöztetett
ékes meny as;f;ony, hogy az én Völegé-
nyemnek az Ur Jéhus Christusnak lehessek
gyönyörűséges jegyessé, Amen.

M A S.

SEmmit nem hoztam én Uram Istenem
e' világra, semmit-is nem vis;ek innen
ki, meg-elegszem ezzel a' mit az én te-
stemnek bé-fedezésére és meg-melegité-
sére engedél: emlekeztets-meg én Iste-
nem

A 3

nem engemet arról hogy mikor ama' te utolsó dicsőfféges el-jövedeled meg-haj-nallik; f;intén így fel-öltözi Lelkem, ezen testemet, de nagy dicsőffégsben, mert az én Meg-váltó Uram Jésus Christus el-vál-toztattya éz én alázatos testemet, és az ő dicsőfféges testéhez hasonlónak tész, A.

M A S.

OH Istenem melly ékeffen teremtetted te az embert a' te hasonlatosságodra, jollehet tenéked tested nincsen mint en-nékem, mert te lélek vagy, lélekben igaz-ságban tisz;tel;tel; mindazonáltal formál-tál vala énnékem olyan gyönyörűfféges tes-tet, mellyel az oktan állatokat fellyül mülom vala, de imé az én büneimmel azt meg-mocskolám, és f;égyenlenem kell az én mezitelenffégsemet: az oktan állatok magokat bé nem fedezik, de az én f;emér-metességsemet el-fedezésére ezekkel az öltözetekkel bé kell tóled ékeffen teremte-tet testemet takargatnom. Es kivált-kép-pen nagy orca pirulással ezt f;égyenlem, hogy a' kit az oktan állatoknak Urává tettél vala, im azoknak dög bôrôkból s' hitván f;ôrôkból kés;ült öltözetekkel kell magamat mint rút állatot csinosgatnom, ez a' mi nagy oktanfágunk, hogy a' mi-
kor

kor ruhainkban kevélykedünk, magunkat az oktan állatoknál alább valókká tész-f;ük, s' őket magunknál fellyeb becsüllyük, abban dicsekedünk hogy a' magunk ékes testét el kell rejtenünk, s' oktan állatok-ban kell fel-öltöznünk, jelentvén ezzel, hogy a' te dicsőffégses képedet a' bün által le-vezektük, s' a' barmok ábrázattyát öltöztük magunkra, mint ha a' bünben le-hetne annyi gyönyörűffégs! Nyisd-meg Uram az én f;emeimet, hadd lássák az én mezitelenffégsemet, s' kívánczozhassam a' Jésus Christust fel-öltözni, hogy nem az én testemnek ruházattyában f;orgalmatos-kodgyam annyira, mint az Ur Jésus Chri-stus ártatlanfágának és igazfágának bibor-köntőffégsvel lelkemet ékesíteni, hogy ebben a' menyeközô köntösben álhassak-meg te előtted, Amen.

Mikor meg-mosdatsz így el-mélkedgyél.

A' vizet Uram a' f;omju állatok enyhi-tésére, ember testének tisz;togatására, s' öltözetinek mosogatására te teremtetted: Imé Uram e' vizben, én-is az én orczámat és kezeimet meg-mosom, hogy az embe-rek eleiben tisz;ta orczával meheffek, s' tülök az én szennyes ábrázatomban meg ne

utáltassam. Mennyivel inkább Uram, ezenel ennékem te elődben kell mennem, hogy az én imádságomat reggeli áldozatul elődben vigyem, mit kell nékem cselekednem hogy te elődben tisztán meheffek? mert az én bűneimet az egész tenger vizeis, ha a' Jordán vizét mind reám mosnák-is, én rólam le nem moshatnák, te pedig tisztá vagy, és tisztaságot szeretsz, csak úgy kedves te előtted a' mi imádságunk ha te elődben tisztá kezeket emelünk-fel. Oh én kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkeddal tisztíts meg, az én Jézusom véreben mosogass meg engemet, hogy te előtted az én Közben járó Jézus Christusom által kedvet találhassak, Amen.

M A S.

A' mi Atyáink Uram meg-keresztelkedtenek folyhóban és vízben, midőn a' te Izraëledet száraz lábbal által vivéd a' veres tengeren: Valahányszor Uram én meg-mosdom, mind annyiszor eszemben jut nékem az én keresztfejem; mért nekünk-is a' vizből Sacramentumot készítettél, mellyben a' mi ujjá születtetésünknek, Christusban való meg-elevenítettetésünknek, bűnünk bocsánatjának, meg-fenntetetésünknek, és egészben az Istennek hoz-

hozzánk való jó akarattyának bizonyására meg mosogattattunk a' keresztfejem vizében. Az én testemet Uram e' közönfeges vízben meg-mosom, de a' te Szent Lelked tisztítsa-meg az én szívemet, és az Ur Jézus Christus vére mosogassa-meg lelkemet, Amen.

Minek utánna ágyadból fel-költél, s' a' te áldozatoddal Istened eleiben állani el-készültél, keresz magadnak egy magános helyet, hogy annál alkalmatosabban lehessen Istennel való magános beszélgetésed.

A' kegyes léleknek Reggeli magános

Könyörgése.

M Eg-foghatatlan dicsőségben és hozzá járulhatatlan világosságban lakozó Szent JEHOVA, kinek világosságához képest a' nap-is többire sötétség, de a' sötétség-is előtted mérő világosság, a' fényes napot egyéb tündöklő állatokkal az égen te teremtetted, és a' nappalt az étizakátul meg-külömböztetted: Fel-hozod Uram mind jókra mind gonoszokra a' te napodat, mellyel az egész földet nag' fényen megvilágosítod, és a' sötétségben el-bádogyadtakat meg-vidámitod. Te vagy a' sötétségben

ben űlőknek világosságok, és azoknak kik téged f;eretnek még a' s;etétségben-is világosságot támasztasz. Az én anyámnak s;etét méhébűl e' világnak világosságára, én Istenem te hozál-ki engemet, és az én gyermeki tudatlanságomnak s;etétségében nem hagytál, hanem esméretedre jutattál s' evangéliomodnak sugárral megvilágosítottál. Oh melly sokszor én Istenem a' te kegyelmességednek örvendetes orcáját én reám, az én életemben fel-virrasztottad, kegyelmednek gyönyörűségét rajtam minden reggel meg-ujjítottad, s' minden f;empillantásban f;zerelmednek édesf;éjét f;zegény f;olgáddal (f;olgálóddal) meg kóftoltattad. Oh én Istenem sokak a' te kegyelmességed, nem tudnám nyelvemmel velem közlött jó téteményidet elő számlálni, mind-az-onáltal a' mint a' te lelked az én erőtelenfégiemet segilli, hálákat adok Fel-f;egednek az én f;ivemnek buzgófégiéből minden te jó téteményidért a' lelkiekért és testiekért mellyeket az én f;zerelmefimmal s' én velem-is kicsinyfégiemtől fogva közlöttél. Aldott légy én Istenem hogy engemet öröktől fogva ingyen kegyelmedből magadnak választottál, a' Jesus Christusban fiaddá fogadtál, az ő vére által megváltottál, Szent Lelked által ujja f;ültél,

az é/

z élő reménfégre a' Christusban bé-plánál, és ő benne az örök életre meg-ele-
levenítettél.

Aldott légy én Istenem ki én roham életnek kezdetitől fogva kegyelmessen gondot viseltél, minden ves;edelmektől megmentettél, minden jókkal f;erettél, egésfégiemet, békesfégiemet, becsűletemet ki f;olgáltattad, f;omorúságimban vigasztaltál, betegfégiemben orvosom vóltál, f;zegényfégiemben táplálóm, félelmemben páf;torom vóltál, s' minden f;űksfégiemben velem mint édes Atyám igen kegyessen dajkálkodtál. Mit adgyak Uram Fel-f;egednek hogy leg kőzelebb ez étf;akában-is engemet ilyen kegyelmessen meg-tartottál, le-fekűttem Uram a' te nevedben, nyugodtam csendesen a' te f;árnyaiddal árnyékában, mert mikoron én aluttam, oh Izraélnek Páf;tora, te vigyáztál én érettem. Tiéd légyen én Istenem a' dicsőfégi moftantul fogván mind örökké, hogy engemet ez étf;akának félelmes óráiban őriző f;ent Angyalid által a' Sátán ellen, gonof; emberek és minden ves;edelmek ellen őltalmaztál, f;árnyaiddal takargattál, életemnek paiffa, lelkemnek kőf;iklája, s' testemnek erős kővára vóltál, a' s;etétiégen bekével által hoztál, világosságra virrasztottál, a' f;ép

a' szép csendes álmom után imé melly szépen meg-ujjultam, s' ugyan meg-vidult estvéli busulásimban el-badgyadott szivem az én szép álmodozásim után.

Immár Uram engemet az én álmombul fel-senkentettél, senkents-fel már szivemet-is a' buzgó könyörgésre, hogy háládatlanul ilyen és ennyi kegyelmességedről el ne felelkezzen: ágyambul-is már engemet fel-költöttél: kölcs-fel oh Istenem szivemet-is az én bűneimnek álmából: miképpen hogy ruháimban-is fel-öltöztettél, öltöztet-fel engemet az Ur Jésus Christusban-is hogy ő benne te előtted most és életnek minden napjaiban kedvet találjak: és miképpen hogy a' sötétségből kihoztál, s' szép napoddal megvilágosítottál, szabadíts meg engemet én Istenem a' sötétségnek orsóágából-is, bocsásd-meg kegyelmes Atyám az én bűneimet, minden álnokságimtul a' Christus ártatlan sebének érdemeért ments-meg engemet, reám csorgot véreben mologásd-meg szegény lelkemet: Amaz igazságnak fényes napja az Ur Jésus Christus, tündököllyék lelke által az én szivemben: e' sötét világban, a' te kegyelmed legyen szivemnek világossága, törvényed lábaimnak lámpássa, evangeliomod szememnek hajnala, Sz. Lelked lel-

lelkemnek kalauzza, legyen Uram a' kegyesség életem istápa, a' buzgóság lelkemnek vezér csillaga, hogy igazgasson engemet a' te veled való járásban, s' járhas-fak veled süntelen, ma és életemnek minden napjaiban.

Adgyad nekem oh én Istenem a' te Sz. Lelkedet, hogy e' máni napon, és életemnek minden idejében, a' te törvényednek egyenes ösvényében kézen fogva vezérellyen engemet, zabolázza-meg indulatimat s' érzékenységit, tartóztassa meg gonosz munkától kezeimet, gonosz uttol lépésimet, hívágtul fűleimet, bujáságtul szémeimet, hazugságtul nyelvemet, rossz gondolatoktul, gonosz indulatoktul, s' rút kívánságoktul szivemet. Ird-be Uram szivemben szent törvényedet, hogy gyönyörködhessék utaidban s' lehessék olyán mint a' folyó vizek mellé plántáltatott fa, hogy az én Istenem házában mint a' szép zöldelő olajfa virágozzék, és szép gyümölcsökkel termékenykedgyék a' lelkem.

A' te áldásod én Istenem, legyen olyan az én életemen, mint az hajnali szép harmat s' gyenge fűvön, fel-költem ágyambul szent szolgálataidra, s' hivatalos munkáimnak gyakorlására, de oh melly fikeretlen Uram az emberi szorgalmatosság a' te

B men-

mennyei áldásod nélkül! áld-meg oh én kegyelmes Atyám az én ki-meneteletem s' bé-jovetelemer, áld-meg kezeim munkáit s' kegyes elmélkedésimet: áld meg gondolatimat és szent igyekezetimet. A'te nevedben mégyek Uram ki az én házamból, a' te nevedben kezdek hivatalos előttem lévő dolgaimhoz, tûled várok segítségét áldást ki-teremtetted mennyet és a' földet, mert a' te áldásod gazdagította-meg az embert.

Vifelly gondot én Istenem a'te Anyaszentegyházadról e' világon, ne engedjed hogy a' pokolnak kapui azon hatalmat vegyenek: a' te hiveidnek szíamokat fokasíts-meg, azoknak üldözőit retents-meg, a' pogányokat fenyíts-meg, a' meg-vakult Szidokat s' tévelgő Pápistákat világosíts-meg, a' meg-térhetetlen bûnösöknek kemény szíveket lágíts-meg, valakik az igazság tulása' kegyességtől el-fakattak téríts-meg. Vigyázz kegyelmessen én Istenem szegény árva nemzetünkre, kegyelmes Kiralunkra, Fejedelmünkre, engedgyed hogy az ő szárnyok alatt maradhassunk békelegben és az igaz Evangéliami vallás világossá váljon erejében. E' végre Uram engedgy nekik bôldog orfáglást. Az Achitopheleket, gonol; tanátsókért ségyeníts-meg,

az Hámanokat véres és dühös szándékért csufold-meg, a' te népedet én Istenem tarcs-meg, magadat a' te csudálatos meg-szabadításodban dicsőíts-meg könyörgésem, az én Uram Jesus Christusom nevében és érdemeért halgass-meg. Mi atyánk.

Gyermekek Reggeli könyörgése.

OH én Atyáimnak Istene, örökké való dicsőítes szent Jehova, ki a' kicsinyeket meg nem utáls, sőt inkább őket meg-áldod és a' te dicsőségedet azoknak szájokban fundáls; meg-ígérted Ábrahámnak: léssz te néked Istened és a' te magodnak te utánad mind örökké. Oh én Istenem, én Istenem vagy te; az én kicsiny légemtől fogva tégedet választottalak én magamnak, mind életemben mind halálomban én Istenem te veled maradok, mert te-is engemet minek előtte nem volték a' Jesus Christusban magadnak választottál, az ő sebei által meg-váltottál, vérevel meg-mosogattál, és ő érette fiaddá (leányoddá) fogadtál; az én anyámnak méhében te formáltál, e' világra nem pogányok vagy bálvány imádók, hanem megvilágosított keresztyén szűlők által hoztál, anyámnak méhétől fogva te tartottál-meg én Istenem, mind ez ideig szépen ne-

veltél, s' mint édes Atya, velem hiven és kegyeffen dajkálkodtal: Szent Lelked által ujjá szüdtél, a' Jéhus Christussal egygyefítettél, ő benne az örök életre meg-elevenítettél, s' e' te velem közlött kegyelmeidnek bizonyfágára, a' kerefztűgnek szent Sacramentumával meg-is ferefztettél, igaz hittel elő reménfeggel meg-ékefítettél.

E' pedig Uram az én te benned való eleven hitem és erős reménfégem, hogy te ennekem a' Jéhus Christusban való nagy fzerelmedbül Attyámmá lettél, és soha tülem Attyai fzerelmedet meg-nem tagadod: a' Jéhus Christus lett nékem közben-Járom, bõlttsefégem, igazfágom, fzeentségem, és váltságom, és ő ennekem mint ő Juhának örök életet ad, s' bé vífzen engemet a' mennyei boldogságban, hogy ő véle mint Jegyefemmel, s' örökös tárffommal mind örökké edgyütt legyek, és örüllyek: A' Szent Lélek pedig, ki-az én fzivemben mint lakó templomában nyugfík, lett én nálam a' te attyai fzerelmednek tanu-bizonsága, a' Jéhus Christus hozzám fzerelmének fzivemben nyomott erős pecsettye, melly által engemet el-jedzett magának örökös tárfful, és ő az én örökségemnek zálaga. Este engemet, a' te Isteni erődnek hatalmas örizeti által

ugy

ugy meg-tartafz ama' tellyes váltságnak napjára, hogy engemet a' te kezedbül fenki ki nem ragadhat, a' te fzerelmedtül pedig melly vagyon a' Jéhus Christusban, sem élet, sem halál, se magaffág, se mélyfég, és semmi teremtet állat el nem fjakafzthat; mert a' te kegyelmed ennekem paifom, fzerelmed fényes napom: Tudom és el-hízfem, hogy a' te gondvífeléfedet minden fze mpillantásban én reám ugy ki-terjesztet, hogy a' te szent akaratom nélkül még csak egy hajfzál sem eshetik-le fejemrül; sőt fzükfeges hogy mindenek, még a' kedvetlő és fjomoru dolgok-is ennekem jomra és idveffégemre folgállanak.

Oh melly csudálatos Uram kegyelmednek fzeleffége; s' hozzám való fzerelmednek mélyfége, hogy az én méltatlanfágomat s' utálatos bűneimet nem tekintetted, és engemet fjined elől el nem vetettél, igazfágos haragodban meg nem eméftztettél; hanem az én anyámnak méhétül fogva, mint a' te fze meidnek fényét, minden vezedelmektül olyan hiven öríztél, minden jókkal s' áldáfíddal mint egy dicsőfeggel környül vettél. Nem tudok Uram ki-befélhetetlen nagy fzerelmedért s' elől fjámlálhatatlan sok jó téteményidért egyebet mit adni, imé az én fzivemet néked a-

B 3

dom,

dom, s' lelkemet reggeli áldozatul Felfeged előtt ki-töltöm, és a' te méltóságos Sz. nevedet nagy alázatoffaggal magasztalom, hogy engemet édes füléimmal s' kedves atyámfiaival egyyüt ez étfakában-is szárnyaiddal takargattál, Sz. Angyaliddal környüllötttem tábort jártattál, mikor én aluttam pásztori szemeiddel reám vigyáztál, minden veszedelmektől meg-tartottál, és a' csendes álom által meg-ujjítván a' fététségéből világosságra virrasztottál.

Emeld-fel én Istenem az én fíivemet, hogy soha te rolad és a' te szerelmedről el ne felelkezsem: A' te Szent Lelkddet adgyad ennékem hogy likozzék az én fíivemben, uralkodgyék bennem az indulatokon, tisztogassa kívánságimat, igazgassa gondolatimat, hajtogassa parancsolatid fíerint akaratomat, írja-bé fíivemben szent törvényedet, világosítsa-meg elmémet, nevellye hitemet, élelgeffe reménységemet gerjezgeffe hozzád való fíerelmemet, a' könyörgésben, s' kegyesfélegben igazgassa lelkemet, bánatimban vigasztallya fíomorufíivemet, minden dolgaimban vigyen jóra s' igazgasson az igazságra engemet.

Elteffed oh én kegyelmes Atyám édes füléimet, és ólcs én belém fízelid indulatokat, hogy fiui (leányi) alázatoffaggal engedelmes-

delmeskedheffem az Urban édes atyám s' anyám szent tetszéseknek, és őket minden bestsülettel tisztelheffem. Taníts-meg őket é igazgassad jó lelked által, miképpen kellessék engemet a' te félelmedben nevelniük.

Nevelly-fel Uram engemet a' te félelmedben, a' Jésus Christus igaz ísméretiben, Isten s' emberek előtt való kedvességben, tarts-meg engem mind végig az igaz hitben. Engedgyed Uram hogy te előtted kegyessen, az emberek előtt igazán és tisztelgeessen, magamban penig mértékletessen élheffek e' mulandó világban. Adgy ennékem én Istenem bölcs fíivet, hogy minden gyermeki haszontalanfágokat s' héjában való bolondfágokat magamtul elvetvén, a' mellyek a' fízep meg-ért erkölcsökkel megegyeznek azokra figyelmezzek, életem józon, erkölcsöm igyenes, járásom alázatos, magam viselése kegyes, gondolatom tiszta, s' fízóllásom meg-fózva légyen hogy az én gyermeki életemben nem a' földieket és mulandókat, hanem a' mennyieket és örökké állandókat keresheffem: minden nap az én halandó vóltomról meg-emlekezheffem, bennem a' testi indulatokat meg-öldökölheffem, a' Jésus Christus kóröfztit, melly e' világi

nyomorúság, s;eliden viselheffem, utólso
óramra lelkemet el-ké;itheffem, pályámat
s' lelki vitéffegemet bóldogul végezhef-
sem, s'czélul tett jutalman.at, mennyei fé-
nyes coronámat áldot kezeidböl el-ve-
heffem.

Kezeidben ajánlom én Istenem mind
életemben mind halálomban az én lelke-
met, testemet, e' mái napon-is viselly gon-
dot Uram az éz életemrül, tarcs-meg en-
gem életben, egésségben, békeségben: ô-
rizz-meg a' Sátántul, a' gonof; tévőknek
véres kezektül, óltalmaz betegsegtül
minden tagaimban s' érzékenységimben
való férelemtül, ôrizz-meg bünben való
eséstül, s' mint hogy gyarló vagyok, ha el-
esem, ne hadgy az én bünömben el-vesz-
nem, kegyes atyai kezeddél végy-fel az én
esetimből. Eôrizz-meg az én életemet
mind halálom orájáig tisztaságban és tisz-
teségben, mencs-meg az én életemet s;é-
gyen vallástul, fejemet gyalázattul, enged-
gyed hogy bölcsen élheffek e' világban, e'
világból leheffen nékem bóldog ki-mulá-
som, és s;ent or;ágodban örökké való bôl-
dogulásom.

Tarcs-meg én Istenem édes s;üléimnek
életeket, ujjics-meg erejeket s' egéssége-
ket, halgald-meg könyörgéseket, a' te ál-
dásid-

dásiddal gazdagits-meg s' élet után meri-
nyei dicsőfféggel coronázd-meg ôket.

Kegyelmes Királyunk s' Fejedelmünk
életét kôfd-bé az életnek csomójában,
minden ellenségi ellen a' te kebeledben
ôrizz-meg, s;ékit erőfics-meg, birodalmát
bóldog or;áglással virágoztasd-meg. Kö-
nyörgéfit kegyelmessen halgald-meg, bé-
keséggel és jó egésséggel áld-meg, hogy az
ô s;árnyok alatt a' te néped békével nyug-
hassék.

Engemet pedig oh én s;erelmes Atyám
az én kicsinségemben ne utáll-meg, né-
ked ajánlottam mostantul fogva én maga-
mat. Imé Uram reggeli áldozatnál előd-
ben bocsátom az én imádságomat, oh U-
ram ne utáld-meg! Lám Samuelt még
gyermekségében meg-s;olitád, Jeremiást
még kicsinségében el-választád; a' Jerusá-
lemi, hosánnával tégedet tisztelő gyerme-
keket meg-hallád: a' kicsinyeket magad-
hoz hívod, ôket ôlôdben vés;ed, a' meny-
ország titkait nekik meg-jelented, ôket
meg-áldod; tegyed fejemre Uram édes
Atyai kezeidet s' mint Isák Jakóbot áldgy-
meg engemet, az Ur Jélus nevében hal-
gald-meg könyörgésemet. Mi atyánk.

BUZGO IMADSAGOK.
Ház nép Reggeli közönséges
könyörgése.

OH nagy kegyelmeslegű s' fok kö-
könyörületességű Felféges Isté, meny-
nek földnek hatalmas teremője, erős meg-
tartója s' bölcs igazgatója, minden testnek
s' léleknek hűséges Attya: nekünk pedig
eggyetlen egy szerelmesedben az Ur Jé-
sus Christusban szerelmes édes Atyánk, a' mi
s'iveinket, a' mi közben járó Jésus Christu-
sunk kedves áldozattyának érdemében
reggeli áldozatul te elődben ki-töltyük, és
méltóságos szent nevedet nagy alázatof-
sággal dicsirjük, hogy mi rajtunk el-vesztet
s'egény bűnösökön könyörültél: minket
nem rendeltél a' haragra, hanem az idve-
ségnek el-vételére az Ur Jésus Christu-
sban, és az ő vére által minket bűneinkből
meg-mosogattál, halálával meg-tartottál,
mert őtet mi érettünk áldozatra adtad, és
ő benne nekünk olyan szerelmedet aján-
lítottad, hogy lennénk néked örökö: fiaid,
a' Jésus Christusnak pedig el-jedzett örö-
köstársai, és e' te hozzánk való Atyai sze-
relmedet mi hozzánk, a' mi anyáink mé-
hektől fogván fokfor és fok képpen meg-
bizonyítottad: Oh édes kegyelmes Iste-
nünk a' mi kicsinységünktől fogván te tar-
tottál-

tottál-meg bennünket, és mi velünk édes
Atyai képpen dajkálkodtál, gondot vifeltél
ételünkre, italunkra, ruhazatunkra, és
azokat nekünk a' mi szükségünkben ki-
szolgáltattad, életünket kebeledben tartot-
tad s' fejeinket tisztességgel meg-coronáz-
tad.

Aldott légy oh kegyelmes édes Atyánk
hogy minket leg közeleb ez étizakában-is
minden veszedelmektől meg tartottál, s'ár-
nyaiddal takargattál: Szent Angyaliddal
ágyaink környül, házaink és várasunk kö-
rül tábort jártattál: mi aluttunk, de te oh
Izraélnek Pástora a' te fáradhatatlan s'en-
tiddel reánk vigyáztál, békével nyugod-
tunk és békével kötünk-fel a' mi ágyaink-
ból mert te mi velünk vóltál. Oh melly
s'épen minket édes Istenünk a' csendes á-
lom által meg-ujjítottál, és a' fetétségűl
világosságra virrasztottál. Oh melly s'épen
Uram minden reggelenként mi rajtunk a'
te kegyelmedet meg-ujjított s' édes atyai
szerelmednek édeségét velünk meg-kö-
teltattad! Adgyad azért Uram nekünk a'
te Szent Lelkedet, és illesd-meg mennyei
kegyelmekkel a' mi s'iveinket, hogy mi-is
te rollad soha el ne feletkezzünk; indíts
mi bennünk könyörgésben forró buzgó-
ságot, hogy néked mindenekben hálákat
adhat-

adhassunk s' minden dicsőfféget csak a' te nevednek tulajdonithassunk.

Imé Uram a' mi közben járó JésusChristusunk nevében Méltóságos tekinteted eleiben állottunk, de a' mi méltatlanfágunkat meg-ismérjûk, és a' te dicsőfféges tekinteted előtt nagy alázatozzan meg-vállyuk: minden te jó téteményidnél oh nagy Isten kissebbek vagyunk, nem méltók, kik a' te napodnak világát lássuk s' a' foldet tapodgyuk, mert Uram mi a' te f;entséges f;emeid elôt tisztátalanok és utalatozzak vagyunk, mi magunk magunkat a' mi sok bûneinkért ugyan meg-untuk, és azoknak terhe alatt el-fáradtunk. Vajha Uram el-változhatnánk, és lehetnénk olyanok mint a' tiszta és szent Angyalok, bizony a' te törvényedet meg-csókolnók s nem ingerlenők haragra Atyai jó kedvedet; de imé a' mi bûneink előtted vadnak, nem tagadhattyuk álnokfágunkat, vétkeztünk Uram a' te f;emeid elôt, kicsinsegemtől fogva vakmerők voltunk törvényed ellen; parancsolatid ellen járnunk kicsin'nek tartottuk, éltünk utalatozzásban, a' mint a' testi indulatok minket viseltenek, és magunkat e' kényes világ törvéntelen f;abadfágához alkalmaztattuk: Te minket ki-terjesztett kezekkel magadhoz hittál hogy bolond-

bolondságunkban e' világgal el-nej veszf;szünk, de mi a' te boszf;szuságodra a' Sátán partyára futottuk; Keresztyen nevet viselvén egyenesb erköltsőkkel fokfzor a' pogányok meg-gyözte bennünket és nekik a' te neved káromlására alkalmatozzságot adtunk. Nem jutot eszf;szünkben Atyai kegyelmességed, hogy minket, minek elôtte nem volnánk, magadnak választottál a' f;zent életre; mert mi a' te választásodat f;zent életerünkkel meg-nem ékesítettük, tégedet mint Atyánkat nem f;zerettünk s' mint Urunkat nem feltünk nem tiszteltünk. nem gondoltunk a' Jésus Christus hozzánk való f;zerelmérül, ki-érettünk, hogy el ne vesznénk, keserves kinokat f;zenvede s' f;zegény lelkeinket tulajdon halálával váltá meg, hanem ötet bûneinkel kegyetlenül mindē nap meg-f;f;itettük s' váltságuknák bērit érettünk ki-ontot ártatlan vérit el-tapodtuk: A' mi velünk keg'essen dajkalkodó Szēt Lelket meg-f;zomorítottuk, és az ő igazgatófinak nem engedtünk, nálunk a' gonof;znak helyt adtunk, minden tagainkat az hamissagnak fegyveréül alítottuk, szivünkben minden utalatozzságot be-f;fogadtunk és ott nagy gyönyörűséggel tápláltuk, f;ze-meinkel inkább néztünk a' gonof;zságra mint sem a' te kezeidnek csudalatos munkaira: f;üleinkel nem a' te parantsolatidra, hanem az hijában valóságokra figyelmeztünk: szajunknak izóllását a' mi nyelvünkkel nevednek nem dicf;retire, ha nem meg-káromlására; felebaratunk-

rátunknak pedig kissebségére igazgattuk kezeinket nem a' jó teteményre, hanem lalmas dolgoknak végben vitelére nyújtottuk ki; lábainkal nem a' te szolgálatodra hanem bosszuszufágodra s' felebarátunknak kárára fittünk. Attyai szerelmedbül származott jó teteményidről-is, oh, melly rutul el-feletkezttünk mert azokkal mértékleteffen nem éltünk fen azokért tenéked haládatóissággal nem, fizettünk. Te minket szerettél volna, de mi téged meg-utáltunk, életet és halált adtál volt előnkben, de mi az halált válaíztottuk: és az áldást meg-vetettük ihon már az átokbá estünk. oh Jaj! már magunkat el-vifelhetetlen bűnökbe s' ki-fefelhetelen veszedelmekben ejtettük. Fejünkben oh bünt gyűlölő s' erős bosszu áll Isten, a' te ítéleted, alattunk a' pokol, környökörnyül minden teremtet állatok készek m rajtunk igaz ítéletedet végben vinni: kívül belől minden felől a' félelem rettegret benünk, de vigasztalást te kívüled sohol nem találunk: Lelkünknek halálos sebeit keservefen, érezzük de sohol gyógyulást a' Jesus Christus sebein kívül se mennyen, se földön nem találunk. Te nálad oh csak te nálad vagy Uram az engedelem! Oh Uram légy kegyelmes hozzád térő ilyen szegény el-veszett bűnösöknek! emlekezzél oh mi édes Istenünk kegyelmes ígéretidről s' feletkezzél el a' mi bűneinkről. oh könyörületességnek Istene ki-meg-kegyelmezél Dávidnak, Péternek. Maria Magdalénának a' kereszt fán függő tolvajnak s' több igen meg-eset nagy bűnösöknek. nekünk se gyönyörködgyel a' mi veszedelmünkben, hanem a' te fok irgalmaságidból botsádd meg titkos és nyilván való alnokságinkat. Tekints a' Jesus Christus éretünk való elégséges aldozattyára ártatlan sebeire s' vére hullására: Tekints az ő éretünk való esedezésére és annak érdeméért szolly békefséget a' mi lelkeinknek vidámits meg-el-félemlét sziveinket: szabadíts le-rolunk ítéletidet, és a' napnak meg-ujjulásával ujjíts meg-mi rajtunk a' te jó kedvedet. Ald meg-Uram nekünk e' máj napon ki-menetelünket, bé-jövetelünket, valamire elménket fordíttuk és valamire kezünket ki-nyujtyuk a' te áldásod kornázza-meg minden Istenes szent cselekedetünket, szenteld meg-életünket, és a' te-Szent Lelked vezérellye minden cselekedetünket, hogy se ellened, se a' mi felebarátink ellen ne vétsünk, írja be-szivünkben szent törvényedet őrizze meg-szivünket gonosz indulatoktól; gonosz kivanságoktól, és hívságos gondolatoktól, szemeinket bűjáságtól, füleinket hívságtól, nyelveinket hazugságtól, karomlástól, és rágalmazástól, torunkat tobzódástól, kezeinket lopástól, vérontástól s' egyéb gonosz munkáktól, lábainkat a' gonosznak utától, magunkat egy más között való egyenetlenségtől, haborgatástól minden gonosz társaságtól. a' Sátánnak minden munkáitól, őrizz meg-minket mi jó Istenünk ma és életünknek minden napjaiban.

gö tolvajnak s' több igen meg-eset nagy bűnösöknek. nekünk se gyönyörködgyel a' mi veszedelmünkben, hanem a' te fok irgalmaságidból botsádd meg titkos és nyilván való alnokságinkat. Tekints a' Jesus Christus éretünk való elégséges aldozattyára ártatlan sebeire s' vére hullására: Tekints az ő éretünk való esedezésére és annak érdeméért szolly békefséget a' mi lelkeinknek vidámits meg-el-félemlét sziveinket: szabadíts le-rolunk ítéletidet, és a' napnak meg-ujjulásával ujjíts meg-mi rajtunk a' te jó kedvedet. Ald meg-Uram nekünk e' máj napon ki-menetelünket, bé-jövetelünket, valamire elménket fordíttuk és valamire kezünket ki-nyujtyuk a' te áldásod kornázza-meg minden Istenes szent cselekedetünket, szenteld meg-életünket, és a' te-Szent Lelked vezérellye minden cselekedetünket, hogy se ellened, se a' mi felebarátink ellen ne vétsünk, írja be-szivünkben szent törvényedet őrizze meg-szivünket gonosz indulatoktól; gonosz kivanságoktól, és hívságos gondolatoktól, szemeinket bűjáságtól, füleinket hívságtól, nyelveinket hazugságtól, karomlástól, és rágalmazástól, torunkat tobzódástól, kezeinket lopástól, vérontástól s' egyéb gonosz munkáktól, lábainkat a' gonosznak utától, magunkat egy más között való egyenetlenségtől, haborgatástól minden gonosz társaságtól. a' Sátánnak minden munkáitól, őrizz meg-minket mi jó Istenünk ma és életünknek minden napjaiban.

hittül szakadaftul, Sátán kifirtetitül, szívbe-
rettegéstül, kétségben eséstül. Óltalmaz-
vakságtul, fiketségtül, némaságtul, hofzfi-
ideig való finlódéstül, ellenséginknek vére-
kezeketül és tömlőczöktül ments meg, gonof-
hirtül, nevtül, gyalázattul s' minden bünein-
kel érdemlett siralmas változásoktul és efe-
tektül.

Te Edes Istenünk vigasztally meg-minket,
minden keferőséginkben, bátoríts meg-fé-
lelmünkben, gyógyíts meg-betegséginkben,
gazdagíts - meg izegénységinkben, légy ve-
lünk szükségünkben, halgass meg könyörge-
sünkben szerelmes Fiadnak a' Jéhus Chrístus-
nak névében Amen. Mi. Atyánk.

*Ház nép Estvéli közönséges
Könyörgése.*

Oh kezdet s' vég nélkül lévő örök-
ké valóságban egyedül uralkodo dicső-
séges Szent JEHOVA, ki vóltál kezdet nél-
kül örökken meg-maracz változás nél-
valamellyek vadnak mindenek egyedül
te áltad és te éretted vadnak, hogy a' te
ved dicsőséges ólégyen mind örökké. A
tengereket Uram te alkuttad, a' földet te fu-
dáltad s' az egeket-is te formáltad: te forma-
tad a' mi testünket-is anyáinknak méhékből
s' testünkben a' lelket te fuvallottad, nem ve-
erejek anyáinknak a' szülésre, de te minket
vilagra hoztál, meg-világosítottad szemeinket
hogy szemlélljük kezeidnek gyönyörűse-
munka

munkait: adtal értelemnek lelkét, hogy vi-
gálnók teremtetéidben Isteni csudálatos nagy
erődet, mélységes böltseiségedet, s' ennyire
ki-terjedhető jó vóltodnak el-fogyhatatlan
gazdagságot, kinek gondod vagyon minden
féregre, fü szálra, a' veréb fiakat le-cséstül, an-
nyoknak fészkekben te óltalmazod: az hol-
ló fiak annyoktul el-hagyattatnak és őket te
táplálod, a' mezei liliumokat te ruházod, né-
künk pedig, kik a' te szemeid előtt mind
ezeknél drágábbak vagyunk, még-fejünkön
levő hajunk izálait-is meg-számlalod, elede-
lünket s' ruházatunkat, mennyivel-is inkább,
oh nagy gond viselő Isten ki-fzogaltatod, éle-
tünket, mint szemeidné fényét, olly hiven ólt-
almazod. Te vagy Uram a' mi Istenünk, té-
ged illet a' mi dicsőretünk, téged magasztal
a' mi szívünk, nyelvünk és lelkünk, Méltó
vagy Uram, mert jó vagy, kegyelmes, irgal-
mas, hofzu tűrő engedelmes és az haragra ké-
delmes.

Aldott légy oh mi rajtunk könyrűlő ke-
gyelmes edes Atyánk az Ur Jéhus Chrístusban,
hogy minket sok bűneinkert és méltatlansá-
ginkert orczád elöl el-nem vetettél, nekünk
álnokságink szerint nem fizettél, s' nem bán-
tál érdemünk izerint velünk; hanem mint e-
des Atya, Atyai szerelmedrűl s' illyen por-
bul lévőknek töredékeny erőtleneségerűl
meg-emlekezvén kegyelmessen rajtunk kö-
nyörtűltél jó téteményeddel izerelmeddel,
mint a' napot világossággal környűl vettél.

BUZGO IMADSAGOK.

Szivünket szent Lelkessel, lelkünket szent Igeddel tápláld, világosítsd, és vigasztalod.

Légyen tiéd a' dicsőség! oh mi velünk jólévő édes Istenünk, hogy életünknek minden napjaiban s' leg közelebb e' máj napon-is alázatos és méltatlan könyörgésünkben, Felséged az Ur Jéhus Christus nevében meg-halgata, életünket, szerelmefinket és javainkat minden (el-viselhetetlen) veszedelmektől-megtartottad a' Sátánt meg-zaboláztad, a' gonosz-tévők kezeket s' nyelveket tőlünk meg-tartóztattad, testünket betegségtől, szivünket keserűségtől, lelkünket kétségben való eséstől, s' becsületünket gonosz hirtől névtől meg-óltalmaztad. Halakat adunk Uram Felségednek, hog' most is nekünk elléségünk bőszi; uságokra asztalt terítél: szép áldomafiddal, melyeket eledelünkre teremtetél és csudálatos-keppen asztalunkra fel-fizolgáltattál minnyájunkat meg-eligettél. Kissebbek vagyunk Uram minden te jó teteményidnél, és méltatlanok ennyi kegyelmességednek még-csak a' morfálékára-is. A' te atyai kegyelséged mi hozzánk fogytatkozás nélkül vagyunk; de a' mi fiúi hozzád való kegyelségünk oh melly vékonnyan vagyunk! Atyai szerelmednek édes-séget minden nap jöllehet meg-köszöntetted, sőt minden órában kegyelmedet rajtunk-meg-ujjítod: de mi te rólad haládatlanul el-felelkezünk: téged mint kegyelmes Urunkat nem félünk, mint szerelmes Atyánkat nem szeretünk, sem nem tisztelünk, törvényedben

nem!

BUZGO IMADSAGOK. 311

nem gyönyörködünk, hanem a' testi bátorságban-be-merülven, te ellened vakmerőképpen élünk. Oh Uram csak e' máj napon-is melly fokokban meg-estünk! szent fizolgalatodban és a' mi idyességünknek munkajában, oh melly igen restek voltunk: tégedet gondolatinkal, fizollásinkal és életünkkel igen-meg-bántottuk, felebarátink ellen vétettünk, és őket meg-botránkoztattuk. Bűneinket Uram érezzük, mellyek terhe alatt ugyan el-fáradtunk, s' magunkat-is meg-untuk s' el-utáltuk.

Mit cselekedgyünk hát oh mi fizgény bűnösök, mert ha meg-nem térünk e' gonosz uton el-kell nekünk vesznünk. Oh kegyelemnec Istenem melly jó minékünk te hozzád közelitenünk, mert te nálád engedelem és bűn bocsánat vagyunk, edgy-is a' te hozzád meg-térő bűnösök közül fizegyent nem váltott: Meg esküttél hogy a' bűnösöknek veszedelmében nem gyönyörködöl, gyönyörködöl inkább életében, ha meg-ter; A' te fogadód Uram, hogy valamely órában a' bűnös ember te hozzád fohaszkodik, foha többé annak bűneiről meg-nem emlekezel. Sőt kiterjesztett kezeiddel hívod magadhoz az ő bűnökön kesergő lelkeket s' azt mondod: Jövetek én hozzám meg-terhelődött és el-fáradott bűnösök, és találtok nyugodalmat a' ti lelkeiteknek én nálam: Oh édes Istenünk a' Christus keserves sebeiért legy kegyelmes a' mi fizgény lelkeinknek, és az ő artatlan vere hullásaért, s' méltatlan halálaért bocsásd meg nekünk

C 4.

nékünk minden álnokságinkat: fordíts-él rólunk bűneinkkel érdemlett nagy ítéletidet, szolly bekeiséget el-felemlét lelkünk ismértinek. S;ent Lelked által ti;íts meg-f;iveinket, s;enteld meg-ételünket, italunkat, melyeket szolgaltas jó egészségünkre, hogy azokból erőt véven s;ent szolgalatodra szolgahassunk. Felsegednek lélekben s' iga íságsban életünknek minden napjaiban, s' lehetsünk id-veféségünk munkálkodására alkalmatosabbak. Ald meg Uram azokat-is kikminékünk te éretted jóval vóltanak, valakik bennünket ér etted s;eretnek és bôcsúlnak, valakik éretünk könyörögnek halgasd-meg, más s;egény s;ükôlkôdôkrül-is emlekezzél-meg mi róluk -is ne feletkezzél-el. Ennek utánna-is vié-lyed kegyelmessen gondunkat, táplály bennünket hozzánk illendô étellel, itallal, ruházattal egyéb s;ükséges jókkal, életünket tarts-meg békeféségünket ujíts meg, egészségünket erőfíts meg, betsületünket jó hírrel nével koronázd-meg, a' te kegyelmed mi nálunk maradjon-meg: a' te s;erelmed, a' te áldasod rajtunc nyugodgék-meg.

Imé pedig Uram már a' te fényes napod fejünk felül el-enyí;et ezennel az étf;aka fététséggel, a' fététség félelemmel el-borít bennünket, mar 'a fététségnek fiai és azoknak fedelme mi elléünk fel-kelnek mi pedig azoc ellen elégtelenek vagyunk, el-is fáradtunk és minek utánna el-alui;unk magunk óltalmára alkalmatlanok vagyunk. Oh Igaságsnak fényes nap-

nyes nap-

fényes napja, Ur Jésus Christus, életünknek egygyetlen egy paisa, lelkünknek testünknek erős kö-vára s' magas kö;iklája, maragyneg a' mi s;állásunkon, és ne távozzal el;ire mi tölünk, s;ent Angyaliddal jártas tábort mi környüllöttünk, az ő taborokkal vegyed környülágyainkat s' házainkat, várafunkat és édes nemzetünket. Te vagy az Izraelnek s;unnyadhatatlan Páf;torá, te vigyázz érettünk, a' Sátánt verd ví;f;a tölunc, a' gonof; tévôket ne bocsásd ellenünk. Őrizz-meg minket nehéz alomtól, tüztől, kifirtettül, betegsegtül, meg térés nélkül való hirtelen haláltul, hirtelen riadástul, bűneinkel érdemlett minden fíralmass' keférvés változástul. Engedgy nekünk jó étf;akát, csendes álmod, szép nyugodalmat, elménkben s' erőnkben való-meg újjulást és az hólnapi napra örömmel s' békével való fel-virradást.

E' végre oh kegyelmes édes Atyánc, kezeidben ajánllyuk lelkünket, testünket, közel s' távol lévő s;erelmefunkat, várafunkat, nemzetünket, királyunkat fejedelmünkets' nemzetünk bôl álló méltóságos fő rendeket. Ez étf;akában és életünknek minden idejében, végy minket kegyelmes gondviselésedben, halgasd meg könyörgésünkben, Fiadnak a' mi édes Meg-váltó Jésus Christusunknak nevében, ki mi értetünk te előtted esedezik és mi nekünk az ő lelke által ilyen buzgosagott, s;erez, hogy fiúi s-leányi nagy bizodalommal kiáltjuk: Abba, és ezt mondgyuk, Mi Atyánk ki vagy. s. t.

Kegyes

Oh én meg tartó reám fáradhatalanul vigyázó s' fogyatkozás nélkül rólam jó gondot viselő édes Istenem, s' szerelmes Atyam az Ur Jézus Christusban, te teremtetted mindeneket s' mindeneket a' te bölcseségednek ujjai igazgatnak; te vagy egyedül az örök kén valóság; a' mi életünk pedig merő csak mulandóság: mert miképpen hogy az ő szép sugarival tündöklő fényes nap kijöve jó reggel a' piros hajnalból; által mene fejünk felett, de már s' meinc elöl le-enyészet; akképpen léfzen edgy utólió nap, mellyen a' nap le-megyén edgy s' er, de többé nem jó-fel. Minden nap tanítáz Uram engemet, és a' napnak járásából változando életemnek rövid vóltat előmben adod! Mitfoda az én életem? csak olyan, mint most nyiló s' majd hervadó virág s' al, el-siet a' posta, folyo ez partak s' lengedező meleg s' él, mostani tetcző s, már el enyész, ő fűst, köd és csak pára, olyan mint alhatatlan fának, nyilnak és hajónak a' nyoma. Merő arnyék s' hamar fordul mint takats karikája. Látom imé nintsen e' világban állandóság. A' te szép napod, im Istenem mind világozságával edgyütt engemet el hagyja s' az étizaka imé leteséggel el-borita, melly az én utólió napomnac példázó árnyéka, mert az én halálomnak Oráján le-megyén edgy s' el enyészik tőlem, e' gyönörű-
 féges

35 BUZGO IMADSAGOK.
 éges nap, és többé ennékem soha fel-nem jó; na nem amaz Igaságnak napja az Ur Jézus Christus fel-derül ennékem a' fel-tamadásnak örvendetes napján.
 Már ennékem az én ágyamban kell men-
 nem, hogy az én el-fáradt ~~testem~~ *testem* nyu-
 godalmat vegyen; így *léfzen az én kopor-*
 lom, el-fáradt testemnek nyugodalmas agya,
 halálom léfzen meg-ujjító csendes almam.
 De vajha Uram az én ágyamban olyan tisz-
 mehetnek a' melly tisz-
 tán nekem halálom
 óráján kell találtatnom s' bűn nélkül kopor-
 somban le-fekünném! oh vajha az én öltö-
 zetemmel bűneimetis ug'a most le-vetkezhethet-
 nem, hogy azoknak terhétől meg-meneked-
 hetném; vajha ez étczakai álom által ugy
 meg-ujjulhatnék, hogy az holnapi napra,
 mint edgy ugyan uj testtel s' meg-ujjult lélek-
 kel tamadhatnék fel, hogy az én romlot ter-
 mészetem, ne vinne engem többé a' bolzusa-
 godra való gonosz életre, s' illy sokakban ne
 sértegetném ilyen jól tévő ~~est~~ *est* Atyámnak
 s' szerelmet! Ime pedig az én bűneim előttem
 vadnak, mellyeket a' te s' meid én nalamnál-
 is jobban látnak, mint nagy halom lelkemre
 rakodtak. Olyan vagyok mint a' mód nél-
 kül meg terheltetett gallya, melly minden
 s' pillantásban süllyedést s' vesztést várja.
 Mit tegyek? mert valamennyi s' er elődben
 megyek, tántorgok mint réfeg, előtred alvan
 pedig mint nyár levél réfketek. De tudom
 hogy ama, nagy napon el-kerülhetetlenkép-
 pen el-

pen eleiben kell mennem ama nagy Birónak,
és eltitkolhatatlanképpen fiamot kell adnom,
egész életemben s' e' mai napon - is ellened
eselkedet nyilván való és titkos bűneimről.
Mivel pedig már egy nappal (el-mulván tül-
lem e' mai nap-is) közeleb életem ahoz a'
Lam adáshoz, s' ki tudgya ha csak ez étfjaka-
is meg-kérlek lelkemet, ha egy éjfélnél vé-
letlen kiáltáshoz a' füleimben: Imé a' vö-
legény, imé mennyetek ki-eleiben. Hogy
azért fiamadatlan-ságban és kéfjületlenségben
nem találtaffam, mikor e' világnak Birája, az
én völegényem a' Jésus Christus el-jövend.
Imé az én bűneimet én Istenem meg-vallom,
mert az én bűnös Atyámtul bűnben fiammaz-
tam, anyamnak méhiben bűnben fogantat-
tam: e' bűnös világra, bűnben fűlettettem,
a' bűnösök között bűnben éltem, és a' mint
testemben úgy a' bűnben nevelkedtem, az én
kicsfinységemtől-fogván törvényednek-meg-
rontója, s' Isteni Felségednek bűzfjontója
vóltam, lelkemet teledet meg fertéztettem,
életemet el-aztettem, fivemet s' lelkem is-
méretit meg-terheltem, magamat mindenef-
től fogván atkodra méltóvá tettem. Csak e'
mai napon-is oh melly főkakban meg-estem,
mert ellened tudva és tudatlanul, és nem csak
gyarlóságbul, hanem vakmerőségbul-is igen
fokat vétettem, nyilván való Uram előtted
az én bűneim, mellyeket e' mai napon-is cle-
lekedtem, úgy mint az én fivemnek zabolát-
lan indulati, el-fordult gonofj gondolati s'

undok

undok rut kívánsági; mert a' fivbül mint u-
tálatos állatok barlangjából s' tifjtálatlan meg-
bűzfjót forrásbül fiammaznak az életnek min-
den utálatofsági, és az embernek fivé csak u-
gyan gonofj; az ő gyermekfjégétül fogva: Nyel-
vem Uram a' te dicséretedre teremtetted; de
az én nyelvemmel tégedet e' mainapon meg-
csufoltalak, nevedet bűzfjúságra említettem,
fele-barátomat meg-rágalmaztam, és őtet fjom-
mal meg-bantottam: fjemeimmel hűjaban va-
loságra néztem, s' fűleimmel hűvságra figyel-
meztem, lábaimmal gonofj; uton jártam, s' ke-
zeimet a' tilalmas dolgokra ki-nyujtottam. Az
én romlott természetem fjerént oh melly igen
ferény voltam minden gonofjra, de melly tu-
nya minden jóra! Az én nyelvemmel nem
tudnám fők fogyatkozafimat elődben fjamlál-
ni. Mi-képpen leheffen hat oh nagy igazságu s'
erős ítéletű Isten egész életemnek minden bű-
neiről előtted fiamot adnom. Ki-csak e' mai
vétkeimről sem tudok fiamot adni! Oh kegye-
lemnek Istenem, ne fjally perben hat fjegény bű-
nös fjolgaddal (fjolgaldoddal) mert ha fjorof-
san ítéli, kicsoda alhat-meg te előtted? Ne
írd-be fjam-tartó könyvedben életemnek fők
gonofjságit; vessd inkább azokat a' te irgalmas
feledékenységednek feneketlen tengerében. Ne
ítely-meg Uram azokért engemet, mert csak
a' magam ítéleti fjerént-is méltó vagyok halál-
ra, gyalázatra, fjegyen vallásra, minden atkod-
ra és a' kárhozatra. Ne néz Uram engemet az
én utálatos alnokságimban; hanem az én meg-

D

val-

38 BUZGO IMADSAGOK.

váltó Jéfus Chriftusomnak hit által magam
öltözöt gyönyörűféges igafságában: Légyen
lötted az ő engedelmeffége én engedelmeff
gem, az ő ártatlansága én ártatlansagom,
ő becsületes áldozattya én áldozatbom, az
elég tétele én elég tételem, s' drága fíjép érden
én tökéletes érdemem; mert ő az én bűneim
vállaira vette, s' a' mit tőled érdemlettem, ére
tem meg-fíjnyedte: az én vereffegem vala ő r
ta, és az ő febeivel immár meg-gyógyultam.
Az igafságnak fíjékirül annak-okáért a' kegye
lemnek fíjékire apellalok, és midön engemet
bűneimért itélni akarí; kezefemet a' Jéfus
Chriftust állitom elődben, mert érettem a' te
igafságodnak, mind egy fillérig meg-fíjzerett.
Minekokaért efedezik-is én érettem ülven a' te
jobb kezéd felől. Ennek azért az én édes ldve
zitömnek érdemeért, vére hullafaért, és halála
ért bocsásd meg én Iftenem az én bűneimet, é
reztesd meg velem jobban jobban bűn bocsátó
kegyelmedet: kóftoltasd Atyai fíjrelmedet, for
dits-el rolam meg-érdemlet itéletidet, vegyed
környül kegyelmeddel életemet, örízd-meg ez
étzakában-is lelkemet, testemet, javaimat és fíj
relmesímet, meg-vidult lélekkel, meg-ujjult e
rővel a' következendő hajnalra virraízfel en
gemet, halgasd-meg kegyelmes Atyám fíjrel
mes fiadért a' Jéfus Chriftusért könyörgésemet.
Mi Atyánk.

Gyermekek Eftivéli Könyörgése.

Uram

BUZGO IMADSAGOK

39

U Ram Jéfus Chriftus Iftennek Szent Fia,
én fíjegény lelkemnek édes meg-váltója,
légy kegyelmes énnékem fíjegény bű
nös fíjolgádnak, (fíjolgálódnak,) bocsásd-meg
bűneimet, fíjenteld meg-életemet, piros véred
del mosogasd-meg lelkemet. Sz: Lelkeddel
fíjtítics-meg fíjivemet, ird-bé fíjivemben Sz:
örvényedet, világoficsad elmémet, a' te ísmé
retedre tanics-meg s' a' te felelelmedben ne
velly-fel engemet, erőfics-meg hitemet, ele
venics-meg reménffegemet, melegics-meg
hozzád valo fíjrelmemet, mennyei kegyel
mekkel ruház-fel engemet. Edes Jéfusom a'
te fíjrelmednek záfílója vezéréllyen engemet,
hogy bölcs fíjivel élheffek e' világban te elöt
ted, világból leheffen böl dog ki-muláfom,
és ez élet után Sz: orííágodban örökké való
böldoguláfom.

Oh én fíjrelmes Jéfusom te vagy néké, egy
gyetlen egy közben járom, egyfíjéri ál doza
todnak erejével engeszteld hozzám Sz: Atyá
dat, te vagy nékem egyetlen egy S;ófí;óllóm,
efedezzel érettem s' talaly kedvet énnékem, és
az én könyörgésemnek az én mennyei S;ent
Atyám elöt. Te vagy édes Jéfusom az én fíj
vemnek kívánsága, kívánságomnak öröme,
örömemnek gyönyörűffége s' minden gyö
nyörűffegemnek középe, vége s' minden
tellyeffége; a' te fíjrelmed viragozzék az én
fíjivemben: Te vagy nékem drága Jéfusom
életemben, halálomban egyetlen egy nyereff
gem, felelmenbem bátorságom, keferűff
gin

D 2

gimben vigasztalom, szomorúságomban vídamságom, sötétségben világságom, kísértetemben erős pártom, halálomban életem és fényes napom, az én életemet azért édes Jესusom a' te kezeidben ajánlom, fogad-bélelkemet a' te kebeledben, had nyugodgyék szívem a' te szeretlemedben, lefeküdjem Uram Jესus a' te nevedben.

Oh Izraelnek Pásztor, te vagy Pásztor az én lelkemnek, a' te szemeid vigyázzanak érőreám és az én szívleimre, fő-keppen fellegetes Királyunk és kegyelmes Fejedelmünk életére, a' te szent Angyalid járjanak táborát gyűjtsd környűl, városunk és nemzetünk környűl, őriz-meg a' Sátán kísértetétől, gonosz emberek kezétől, tüztől, betegségtől, óltalmaz nehéz álomtól, rettegetől, hirtelen haláltól, árvaságtól s' minden féltalmas változástól. Engedgy nekem, Uram Jესus jó érzakatszendes nyugodalmat meg-ujult egységbe s' bekeségbe való felviradást, szívbe vidulást, erőmben s' elmémbe meg-ujjulást. Jövel hozzám tégedet várlak édes Jესusom, el-nyugizom már a' te öledben, te-is nyugodgyál az én szívembem. Légy velem most és mind örökké Amen.

Árvák Könyörgése.

Ellyenek az árvák a' gyermekek reggelt s' estevel könyörgésével-is, mellyek Ide fellyebb vannak, annak el-hagyásával vagy kicsiny változtatásával, a' hol a' gyermekek szüleiért könyörögnek: a' mi pedig magokra könyörögetnek ilyen módon: Oh

OH read maradott fegény árváknak hüféges Istene és igen kegyes Attya Jehova, Seregeknek Ura, nekem-is az Ur Jესus Christusban szerelmes édes Atyám, te formáltál az én anyámnak méhében engemet, te hoztál e' világra, és az én anyámnak méhétől fogva, én velem, mint édes Atyám kegyelmessen dajkalkodtál. Még az irgalmas anyais el-felelkezék ideig az ő méhének magzattárul; de te én rólam soha el-nem felelkezel: mind atyám, anyám el-hagy engemet; de te én Istene kegyelmessen hozzád vélel. Imé Uram az én édes szívleimnek-is, kik által engemet e' világra hoztál, halhatatlanságot nem engedtel, hanem mint színtén a' mi régi Atyáink el-mulának, s' menének a' minden testnek utára: olyan lön életek mint az hitelen muló pára, s' mezőnek kevesse tündöklő virága.

Oh én reám fáradhatatlanul vigyázó kegyelmes Istene, addal vala nekem-is velem édesden dajkalkodó kegyes szívleket, kik engem kebeleken, nem különben mint kedves virag szalat nevelgetnek vala, karjokon a-polgarnak s' még a' fuvó szívleltől-is óltalmaznak vala: a' te szeretlemedben oktatnak s' néked színtelnek vala. Imé pedig ők-is emberek valának s' el-mulának: el-síoltad őket a' szomorú halál által én mellőlem, úgy járek mint a' pásztor nélkül marat juh és a' bárányka, ki az ő annyát el-téve, tven nagy firaáll keresi. Oh Istene tekincs-meg, melly nagy árvaság-

Ágra maradék! kiléjzen már az én nagy árvaságomban táplálóm? kinek léjzen Uram gondgya az én öltözetemre? kicsoda vigyáz már nekem böcsületemre, s' jövendő-beli boldog elő-menetelemre? és az engém háborgatók ellen vallyon s' kicsoda támad-fel én mellettem? Oh Istenem! akar ki-mennyek, s' akar bé-jöjjenek nincse kire vetnem s'emeimet, el-aluttak az én s'emeimnek gyönyörűségi: nincs már kinek az én s'ükfegimet emlitenem, nincs kinek panasímat jelentenem. Elfogyot Uram a' jól tévő e' földről, nincsen a' ki a' nyomorúlton könyörüllyön: minnyájan az emberek el-irgalmatlanodtanak, még az atyafiú-is idegen. Oh Istenem! az én árvaságomon nem esik-meg senkinek a' s'ive! firok Uram az én nagy keserűségemben, de nincsen a' ki meg-vigasztaljon: az én árvaságomnak kenyerét könyhullatásommal ástatom s' eszem keserves foházkodások között. Oh árváknak Istene, bizony csak te reád marattam, ne hagy-el Istenem az én keserűséges árvaságomban. Kinek gondod vagyon még az árva holló fiakra-is, az én s'ükfegem s'ierént s'iegj kenyeret kezemben, adgy italt s'omjúságomban, visel gondot ruházatomra, és parancsolly még az idegenekből-is olyan irgalmas dajkakát, kik vigyázzanak kegyessen az én tisztaságomra. Kelly-ki mellettem én Istenem az engem háborgatók ellen, vigasztal meg mélységes bánatomban, töröld-le orcámról könyhullatásomat, mert imé nincsen

csen ki az én s'emeimet meg-törüllye. Te vagy az én Atyám én Istenem, te fogadtad édes Jéfusom, hogy, nem hagyisz minket árvául: ha mind e' világ el-hagy-is csak te ne hadgy-él: ha mind e' világ ellenem támad-is, csak te légy mellettem, elég énnékem. Azoknak-is s'iveket, kik énnékem valami módó gyamolim, hajcsad hozzám való s'ieretetre. Ne teletkezzél-el a' s'iegény árvákról csak egy s'empillantásig-is. Oh Istenem! nem vala Josphnek Aegyptumban sem Apja sem anyja, de te mint édes Attya az idegen nemzetek között magad neveléd s' mint kegyes Dajkaja oly bölcsen oktatád ötet, hogy a' tő rendek előtt is nagy kedvesseggben volna, és ő érette a' Putiphárnak-is (kinek keze alatt vala) minden jószágát nagy s'apora sággal meg-áldad: végre a' tömlőczből ki-hivad s' togságabúl Fejedelmi méltóságra magasítalád: Eithertis egy izegény Sidó árva leány vala, de mivel oh árváknak kegyes Attya te valál neki-is kegyes Attya, nem vala árva, mert ő véle mint irgalmas Anya olly kegyessen dajkalkodtal, és amaz árvákon könyörülő Mardocheus Istenfelő férfiu gondviselése által s'iep gyengédeden nevelgetted, s'iep ábrázattal, maga s'iep viselésevel felékesítetted. Aíverus udvarában vezérletted, s' végre Királynéi méltóságban helyheztetvén, mint Josphet a' Jákób házának; ugy Eithertis a' Sidóságnak meg-tartójavá tette. Oh édes Atyám! bizony te vagy az árváknak Attya, a' te régi karjaid ma sem rövidültenek-

bó dokságom, az én Istenemnek csudálatos jó teteménye, hogy az ő Szent Lelke és annak újjá-ülő kegyelme által, a' Jéhus Christust formálá én bennem, hogy formáltatnám az ő ábrázattyára, terehben élet az én szívem, és visel em nagy örömmel szívemnek a ma' titkos emberét, a' velé csudálatossá egyesült Jéhus Christust, ugyan repes a' lelkem örömeiben, mert meg-érzettem hogy a' Jéhus Christus él en bennem; én-is élek a' Jéhus Christusban, és az ő Szent Lelke által reá segít kegy elmessen, hogy a' naponként való poenitentia tartásban, bűneimen való fájdalmas bánatim é sirlalmim között süllyem, még ez ideig titokban lévő, hitemnek csecsemőjét, hogy ki nyilatkozzék és lehessen bizonyos jobban jobban az én Istenemnek idvezítő kegyelméről. De oh csudálatos sülletés! én viselem a' Jéhus Christust az én szívemben, még-is nem ő én tölem, hanem sülletetté ő tőle, és e' sülletés által, az én nem élő Meg-tartó Jéhus Christusomnak nem anyja, hanem leánya, sőt ő neki alázatos szolgája lévén, imé! leszek ő neki választott jegyese, s' lettem neki minden örökfegére nézve örökös társa, be viszen engemet a' Király Christus, mint szerelmes mátkáját az arany koronában, aranyas öltözetekkel mint ő Királynéját fel-ékesítvén mennyei dicsőséges palotájában.

Csak tiéd vagyok én szerelmes Jéhusom, enyim vagy te-is oh ki a' liliumok között legeltetiz! a' te szerelmeid jobbak a' bornál, édes-
sebbek

sebbek a' méznél, kicsoda s;akaszthatna el-engemet a' te szerelmedtül? fok vizek sem öltöhatnák azt el, a' te erőd, oh erős Király eileen alhatatlan, és a' te dolgaid csudálatosok, mert a' hatalmasokat le-vonád az ő s;ékekből, és az alázatosokat fel-magasztalád: az éhezöket be-töltöd minden jókkal, de a' gazdagokat üressen bocsátád, hozzád fogadád Izraelt a' te szolgádat s' engemet-is te szolgádat örökös jegyefül magadnak el-gyűrűzel, hogy megemlekeznél a' te irgalmaságidról, mert a' te irgalmaságod nemzetiegről nemzetiegre vagon azokon, kik tégedet félnek.

En Istenem, ki már engemet Szent Lelked által magadnak foglaltál és hit által a' Jéhus Christussal egyesítettél, a' te fok irgalmaságidból cselekedgyél kegyelmessen én vélem alázatos szegény szolgálóddal: s;akasz el engemet e' világnak szerelmétül: a' te szerelmednek karjaival apolgas, és szorics magadhoz engemet meg-tághatatlan szeretettel, hogy semmi engemet a' te szerelmedtül el ne s;akaszthasson: a' te szerelmednek világa, mint a' piros hajnal s' hajnali fényes csillag tündököllyék az én s;emeim előtt, s' legyen a' te szerelmed választó helyet én előtttem, valahová a' te szerelmed viszen és vonson, hadd fussak örömmel; valami penig a' te szerelmedtül felte vonson, nagy bölcsen hadd kerülhessem-el: csak a' te szerelmed maradjon az én szívemben, hogy az én szívem-is csak a' te szerelmedben gerjedezzen: a' te szerelmednek örömet és gyö-

és gyönyörűséget öncsed Lelked által az én szívemben, hogy annak lelkemre csepegő sziv méze legyen világi keserűségimnek és a' Christus kerelt-viseletének meg-édesítője: hadd legyen a' te igád édes Jésum gyönyörűséges az én lelkemnek!

Oh én kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkedet adgyad énnékem, hogy az én lelkem elegendgyék meg a' Jésum Christussal, kit nékem én hozzám örökös férjül ferkesztettél: irtózzam a' bálványoktól, hamis Christusoktól, fajtalan gonosztársaságtól, és minden tisztátalanságtól; Nekem minden kívánságom, örömem, gyönyörűségem, szüzességi ékeségem s' egyetlen egy nyereségem csak a' Jésum Christus legyen.

Ha pedig Felségednek tetszik engemet addig elteretni, hogy dicsőítednek kilyeb terjedéseért, valamely férfunak házas társul parancsolly, mivel minden dolgoknak jó kezdeti s' jó vége, úgy az házasságnak-is igazgatása a' te kezében vagyon, csak te koronázhatod meg azt boldog élettel, mert a' te áldásod nélkül Uram az házasság kisergeteknek tengere, életnek örvenye, békeség szelvénye és a' lelkemnek nagy gyötrelme; vigyázz kegyelmessen egész életemre, de kiválkeppen az én házassági ízerencsémre. A' sziveket Uram te tudod, az indulatokat és erkölcsöket te esméréd az emberekben, magad válasz énnékem oly kegyes és tökéletes férfiat, kiből először a' te lelked, osztán az én lelkem nyugodgyék-meg. Ne

adgy

adgy Uram nékem azok között kik kárhözatra menendők, hogy azokkal semmi egyezésilesem ne lehessen; hanem a' te választott fiaid között mutas kegyelmes Istenem énnékem, hogy mind a' kegyelemnek s' mind a' dicsőségnek országában Felségednek edgyüt szolgálhassunk. Ird-be Uram annak sziveben a' te törvényedet, a' te félelmeddel és minden mennyei kegyelmekkel ruházd-fel ötet, indulatit szenteld-meg, erkölcsit egyenesítségem, és szálljon az egből minden áldásod ö reája.

A' te szemeid könyörülő édes Atyám vigyázzanak én reám, reám terjesztett kezeiddel őrizd-meg életemet, virágoztassad szép békeségemet, és kívánatos jó egészséget tarcs meg személyemet bethületben, Isten s' emberek előtt való kedvességben, tiszta és macula nélkül való szent szüzességben, tarts meg a' te félelmedben, erősíts meg az igaz hitben, világosíts meg a' te isméretedben, a' te Szent Lelked lakozzék az én szívemben, had uralkodgyék az indulatokon, egyengesse kívánságimat, igazgassa gondolatimat, ismételje meg ajakimat, szemeimet, füleimet, külső, belső érzékenységimet, hogy az én szóllásom Istenes, hallásom kegyes, látásom szemérmes, életem mértékletes, magam viselése egyenes, ékeségem tisztességes, társalkodásom becsületes legyen a' te szemeid előtt. A' te kegyelmed én ízerelmes Atyám: a' te ízerelmed én kegyelmes Jésum: a' te

E

vigasz-

50 BUZGO IMADSAGOK.
vigasztalásod és meg-világosításod, oh n
szentelő Szent Lélek én Istenem, légye
velem most és mind örökké Amen.

Házafüldő Ifjak Imádsága.

OH meg-változhatatlan természetű, n
foghatatlan nagy bölcseségű, s' el-fö
hatatlan nagy kegyelmességű dicsőfő
Szent J E H O V A, kinek minden cseleked
tid csudalatosfok, egyiket az emberek köz
zúl meg-alázod, másikat fel-magasztalod; az
ember életét, mint a' szép virágot, meg-ékesí
ted; de melly hamar ijmét a' hervaitzó be
tegfő, fonyaitzó vénség, és száraitzó halál al
tal éktelenne' teheted! valakik Uram ifju
ságokat s' tellyes életeteket te néked szentelil
oh melly szépen meg-áldod azokat, s' min
den szép áldásfiddal mint egy Királyt meg-ko
ronázod; de valakik tőled el-pártolnak, meg
vered azokat, s' rekesíted haragodnak fulyos
itéleti alá: Nem felelkezel-el azokról kik té
gedet süntelen meg-emlitenek: imé a' kik te
benned gyönyörködnek, gyönyörködöl azok
ban: szereted valakik tégedet szeretnek: meg
tiszteléd valakik téged meg-tisztelnek: Jó si
vel vagy azokhoz, valakik gyermekfőgeket
kegyelsséggel, ifjuságokat szelidsséggel, s' ven
ségeket szent étellel ékesítik.

Imé Uram az embernek e' világban állan
dó életet és halhatatlanságot nem engedtel, a
mi esztendőink mint az árnyék óra el-múl
nak, és nincsen módunk benne hogy jóra vale
szent igyekezetünket gyermekfőgünkről ifju
ságunk

BUZGO IMADSAGOK. 51
gunkra, ifjuságünkről vénfőgünkre ha
gassuk; mert te a' mi gyermekfőgünkn
es ifjuságunknak adóságot szintén úgy meg
kivanod, mint szintén vénfőgünknnek kegyel
ségét, hogy a' folyó viz mellet plántáltatott fa,
hozza meg-gyümölcsét az ő idejében: Azon
ban, egy szempilantáig tartó gyermekfőgün
ket, madár módgyára hirtelen el-repülő ifju
ságunk, nyomában követi: ifjuságunkat, a
minket, mint lopo, véletlen és igen titkón el
borító vénfőg, eszünkben sem veszük melly
hirtelen ott éri: és mivel nem minden gyer
mek éri az ifjuságot, nem is minden ifjakra
engedtetik a' véneget érni; oh melly sokszor
a' kegyelsségnek halogatóit a' reményeg meg
csallya s' meg-is csufollja: Mert jólehet sem
mi bizonyosabb nincsen annál, hogy nekünk
meg-kell halnunk; mert az aszsonyi állattól
születet ember rövid életű, és el-végeztetett
dolog te nálad; hogy minden embernek egy
szer meg-kelleyen halni, s' kinek kinek életé
ről számot kell adni; mind-azonáltal, bizony
talanb is semmi nincsen annál: kinek, mikor,
holot és miképpen esik halála, mert a' te Iste
ni titkos tanácsodban el-rejtetted: életünket,
mint az esztendőt, napot, és a' hódnak változ
tatva való járását részekre osztottad, és a' végét
meg-mozdulhatatlan terminussal meg-hatá
roztad: Imé gyermekfőgünk mint szép tavas
fok szép reménysegekkel ki-nyilik; ifjusá
gunk jó erővel virágzik, s' mint világos nyár
fok szép virtusokkal melegszik, emberfőgünk
E 2

őf;f;ére őf;ülünk, s' a'f;ent erkölcsökben mint kívánatos gyümölcsök meg-érünk; de jaj életünk tele melly hirtelen el-érkezik, minden szépségünk vénség havától, s' halál fagyától el-borítottatik, s' csak el-mulik: életünk piros hajnala, mint szép csillag, s' hajnali harmattal a' reggeli virág tündöklik; de oh melly hirtelen már dellyestre, már estvére hanyatlik, s' szép ifjuságunk kedvetlen vénségre változik: Eletünk-is mint hold ujság-is, most telik s' majd fogyatkozik.

Oh nyavalyás emberi romlot élet! micso-da életünk? nem egyéb, hanem egy nagy vi;f;as el-tordúltság: mert imé ifjuságunk bujasággal, vénségünk botz;f;usággal terhelte-tik: ifjuságunk kényességgel, vénségünk kedvetlenséggel fáraztatik: ifjuságunk ke-vélyességgel, vénségünk keménységgel vádol-tatik: ifjuságunk tékozlassal, vénségünk fősvénységgel kárhoztatik, egész életünk bűnnel, mint töröt hajó s' romlot gallia nagy terehvel, addig s' addig rakodik, egyízer el-fordúl, habokban be borúl, a' tenger örvénye-ben merítettetik. Es ha f;intén valakinek a' ven-ség engettetik-is, ember élete oh melly sok nyomoruságokkal nehezedik! hová tovább erönk fogyatkozik, majd orczánk ránczoso-dik, lábunk botlik, inunk reszket, kezük el-esik, fülünk nehezedik, szemünk homályo-sodik, elménk lassodik, és alig tudunk a' jó és gonosz közt külömbf;eget tenni, el-vész f;ájunk izi, és az ételnek külömbf;egit nem tudgyuc

tudgyuk meg-valasztani, a' musikák, ének-lések s' egyéb gyönyörűségek felől azt mond-gyuk: nem gyönyörködünk ezekben: Első gyermekiségünkben mindenek elöt kedvelék, t;épek és gyönyörűségek vagyunk; de má-fodik gyermekiségünkben mindenektől meg-uta!tatunk, még a' mi kedvelink-is meg-un-nak bennünket, és még a' magunk háza né-pének-is terhére léfzünk-

Illyen álhatatlan s' illy bódogtalan az em-ber nyomoruságokkal telyes élete! meg-mő-dottad Uram te: hogy az embernek nem jó egyedül lenni, azért teremtetél ő neki f;egitő tartót, és rendelted az emberek közz: a' f;ent házasságot. Oh Istenem! Ki engemet az én anyamnak méhéből kegyelmessen kihozván, mindenkor az én kicsinyf;egemtől fogva éle-temnek kegyes Attya vóltal, gyermekiségem-ből szépen fel-neveltél, és már e' szép erövel viragzó ifjuságomra juttattál; e;emben ve-f;sem hogy az én ifjuságom mint az árnyék e-zennel el-mulik, és ifjuságomnak gyönyö-rűsege, mint egy virágnak dicsőf;ege, e;zem-ben sem v;f;sem, melly hirtelen el-enyél;ik, mivel minden test olyan mint fű, és annak minden dicsőf;ege a' mint a' mezei virágnak ekef;ege csak egy f;empillantásig tetzik. Im Urá életé ezennel ezer-f;ele nyomoruságokkal el-borítottatik; né vagyok elégf;eges, hogy e' vilá-gi nyavalyás életnek egyben füzött súlyos ter-hét egyedül visellyem: visely gondot én Iste-nem az én életemnek könnyebbitése felől, és

BUZGO IMADSAGOK.

végre jövendő-béli házasságomról - is.

Oh Istenem! válasz nekem, a' te szívéd szerint, magad mennyei boldogságra válaszott leányid közzül, egy Isten-felő, bölcs elméjű, tökéletes szívű, szívmérmes szívmélyű, szíved terméketű, tisztes, becsületű, a' te felelmedben nevelt, jól tanult és egyenes erkölcsű szívmélyt, jövendő-béli házastársul, kin a' te jó lelked nyugodgyék meg. Es a' kit Felseged énnékem rendelt, a' mikor Felsegednek tétzic esudálatos képpen a' jó esközök által mutasd-meg. Vegyed környűl őtet mennyei kegyelmekkel. a' te Szent Lelked foglallja el szívét; színteltye meg indulatit, igazgassa a' kegyességben életét, hogy gyönyörködgyék a' te törvényedben, s' leheffen olyan mint a' folyó víz mellett plántáltatott termő fa, nevelkedgyék a' te házadban a' mint a' szép plánta, zöldelleyen mint az ékes zöldellő olaj-fa, virágozzék mint a' lilium, és a' szent életnek meg-ért gyümölcsösei ő benne édeskedgyenek: életét őltalmazd-meg, szép egésséggel virágoztasd-meg, becsületit emberek előtt való nagy szép tiszteséggel koronázd-meg.

Az én életemet-is én Istenem minden gonosz tévőknek kezektől és fegyverektől, fejedmet szégyen-vallástól, becsületemet gyalázattól, őltalmázd-meg; őrizz meg Uram minden gonosz; társaságtól, hívságtól és minden tiszteetlanságtól. Az én ifjúságomat én Istenem néked ajánlom, adgyad nekem a' te Szent Lelkedet, ird-be szívemben szent törvényed.

BUZGO IMADSAGOK. 55

det, szenteld meg indulatimat, gondolatimat, és minden érzékenységit: színteld-meg szíllásomat, látásomat, hallásomat, és minden cselekedetimet; hogy az én ifjúságomnak napjaiban emlékezhessem meg az én teremtményemről és amaz utólió nagy szíam-adásról; ne mennyek-el az én szímeimnek látásiban, ne járjak az én szívemnek utáiban: örvendezzek nem az én ifjúságomban, hanem az én megtartó Jézus Christusomban és a' Szent Lélekben. Adgy Uram nekem olyan kegyes szívet, hogy Istenemet félyem, Királyomat (Fejedelmemet) becsüllyem, Pálistorimat (ővefsem, a' véneket tiszteellyem, szíuleimet (azokat kik szíuleim helyet vannak) szírereltem, s' egésségen én magamat szíolgalatodra színteltyem. A' te áldásod én Istenem légyen az én életemben, életemnek rendit és hivatalyat mutasd-meg nekem, és a' melyben állítottál engedgy nekem abban boldog előlmenetelt. Valalamire Uram az én életemet forditom, valamire kezeimet kinyújtom, valamely-felé fordulok és indulok, légyen oh én Istenem, a' te nevedben szíerences az én fáradságom. Az én szímeim csak te reád nézzenek, csak tőled várok minden jókat s' áldásokat mint Vilagosságnak Atyátul. Benned vagyon oh én kegyelmes Atyám az én reménységem, kérlek ne szíégyenüllyek-meg. Ne nézzed ifjúságomnak fők foggyatkozását; sőt a' Jézus Christus vére hullásáért bocsásd meg minden büncimet, kegyelmeddel vegyed környűl életemet, szírerelmed-

56 BUZGO IMADSAGOK
dei tőrics hozzád lelkemet, az én Idvezítő Jézus
Christusomért halgasd meg-könyörgésemet.
Mi Atyánk

Eözvegyek Imádsága.

*Arvájul maradot szegény Eözvegy, hogy a-
maz Isten-felő Anna Prophéta Asz/szony-
nak szent özvegyiségét követheged: ne tá-
vozzál-el a' templomtól, hanem a' tem-
plom ajtajának meg-nyitását ugyan ott les-
sed: ne szünnyél meg Istenednek böjtölé-
sekkel és sürü könyörgésekkel szolgálni; s'
míg templomban egyebek be-gyűlnek, ha-
csak egyszer-is, minden nap el-mondgyad
ez özvegyek Imádságát:*

O H el-hagyattatott árvák édes Attya, s'
igen meg-keferegett özvegyek kegyes
gyámola, igen felféges s' igen dicsőle-
ges fent Jehova, Jehova Seregeknek Ura, ki
meg-ölt; és meg-elevenitet; a' nyomoru-
goknak alsó fenekére le-vetz, és ismét fel-
vel; el, meg-alasz és fel-magaf; tals; meg-
kefereget; és meg-is vigaf; tals;. Te tudod mi-
képpen kell a' te fjerelmefiddel dajkalkodni,
kiket magadnak válas; tottal, hogy e' világgal
el-ne ves; t; enek. Oh melly sok; or kezünkben
adod a' keferüfégnek könyvhullatásokkal
töltött teli poharat: el-kell vennünk edes A-
tyai kezeidbül, mert nekünk, kik tégedet
fjeretünk mindenek javunkra szolgálnak;
és tudgyuk, hogy nem kéferte; fellyeb annál
a' mint el-fjenvedhettyük. Had légyen Uram!
csak

BUZGO IMADSAGOK. 57
csak a' mennyei bódogságnak dicsőféges ko-
ronáját add-meg nekünk.

Az én f;ivemnek keferüfégébül jelentem én
Istenem az én nagy árvaságot, látod mely
keferüfeges özvegyiségre s' özvegyi keferü ke-
nyerre jutok; be igen az özvegyek közze
f;amlálal engem-is a' te csudalatos bölcs tettzé-
sedbül. Mint az ékes házat erős os; lopokkal;
ugy az én életemet az én Isten-felő f;erjemmel
olly f;épen meg-tamaf; tads meg-ékefítéd va-
la, az ő f;emei én reám vigyáznak vala, s' az
én f;emeimmal-is ő reá, mint e' világon nagy
gyönyörüfégemre gyönyörüfeggel nézek vala:
az ő kezének gyümölcse után élek vala, és
vala, ki az én kenyeremet bé-hozza vala; kinek
tisztetéfeges öltözetemre gondgya vala; az én
terhemet ő hordozza vala, és az én f;ajdalmi-
mat ő f;envedi vala, ő vala meg-hivefítő f;el-
lóm, s' árnyékom nyomoruságimnak hévfégé-
ben: mint a' f;enyés csillag előttem megyen
vala, és az én házamnak minden ékeflege csak
ő vala: ő vala életének öltaló paiffa, becsüfletem-
nek erős tornya; és az én fejemnek f;enyés ko-
ronája csak ő vala. Oh vajha Matusalem élte-
ig élhet vala, hogy engemet ily el-hagy attra-
tot árvaságra s' gyámoltalan özvegyiségre ne
hagyot volna! Be igen el-dőle ékes házamnak
gyönyörüfeges os; lopa! oh melly igen el-
hervada f;emeimnek kívánatos virága, mindē
örömfömmnek f;ép világa fetét homállyal egy-
f;zerf; mind be-borula: ki efek kezembül az én
kenyerem; italom könyhullatásra, öltöze-
tem

BUZGO IMADSAGOK.

tem; be-igen gyászra fordula: világi nyomorúságos életemnek minden terhe (oh Istenem hogy viseljem!) erőtlen vállaimra nyomula: meg-szünek keferűségbe el-hevült szívemnek meg-hívesítő szelődje, s' oh halálnak rut ferge miért rágod, s' miért hívaf;tod-meg fejének árnyék tartó ékes borostyánnát! hogy esék el becsületemnek ilyen erős bajnokja? hová hulla életemnek ragyogo ilyen fényes csillaga, jaj le-esék fejemnek dicsősége s' koronaja! Ne hijanak bár engemet már Naominak, az az, gyönyörűségemnek; mert oda van én tölem az én néhai gyönyörűségem, oda az én dicsőségem; hanem az én nevem leszen Mára: mert keferűséggel illetet engemet a' Jehova: jaj hogy lévők keferűségnek leánya! az én könyhullatásimnak keferű mára vizével kell már énnékem élnem az én életemnek napjaiban!

Mit cselekedgyem oh Istenem az én özvegyi nagy árvaságomban, e' vis;szás el-fordult rut világban, melyben az igazság az hatalmasoké: mert el-eset az igazság, lábra állot az hamisság a' jól tévők és irgalmaslák el-fogytanak, nem tud e' világ az árvákon könyörülni. Es mivel sem az Istent nem felik, sem az embereket nem bocsüllik; özvegyet, árvát meg-ölnek, siégény jövevént el-vel;tnek. Árvának, özvegynék, és a' jövevének igazságát a' törvényben el-fordittyák és ezt mondgyák szemtelenül: Az Isten e' dolgot nem láttya, nem tudgya a' Jákóbnak Istene. Oh melly sokan támatanak, kik javainkat hamis uton modo

BUZGO IMADSAGOK.

59

módon tölünk el-idegenitik, s'emeinket sürü könyhullatással, s' s;iveinket nagy keferűséggel be-töltik. Te penig Uram a' te törvényedben meg-parancsoltad, hogy egy özvegyet, egy árvát meg-ne nyomorítson senki. Sőt az árvának ügyét fel-vegyék, és az özvegynék igaz törvént tegyenek, és azokat a' kik valóban özvegyek, becsületben tartsák. Az én ügyemet Uram te read támasztom, mert te vagy az én gyámolom, és te mind az árvának, s' mind az özvegynék igaz ítéletetet szolgáltatz, az hatalmasoktól ments meg engemet.

Istenem! viselgy gondot én rolam az én árva özvegységemben, miképpen gondot viselél amaz özvegy Ruth Af;szonyrúl, ki a' Boaz tarlóján árpa fejeket szedeget-vala, és a' Boznak s;ivét hozzaja való emberféges jó akaratra inditád; Ama' keferűség látott Noaminak vagy inkább Marának te vóltál kegyelmes meg-vigasztalója; Ama' Sarapta-beli özvegy-nác, táplálója; mert a' nagy drágaságban-is nem fogya-el marokni lis;tecskéje s' korló olajkája, meg-áldad neki olly bővűgeffen, hogy nind gyermekével s' mind a' Prophétával, Illyéssel meg-érék nagy sokáig: Ama' Prophétának-is özvegy feleségének (kinek gyermekit akarják vala az adótságért el-vinni) egy korsó olajkáját ugy meg-s;aporitád Elieus által, hogy sok üres edényeket meg-töltvén abból, mind adóssinac meg-fizethete annak árarából, s' mind maga-is szíval edgyút annak mara.

maradékából él vala. Meg-fánád Uram te a' Naomi özvegy Af;f;onynac nagy keferüfegget, s' ötet egygyetlen egy fianac fel-támasztásával meg-vigaj;talád.

Tekints meg Istenem az én nagy keferüfegemet-is, mert bizon' valóban árva-maradék, lettem keferüfeges Mára s' mint Ruth olly árva, az embereknek Uram s' még a' Prophéták-nak-is f;iveket hajtsad hozzám való f;eretetre, emberfegre és jó akaratra: Mert fők özvegyec valának jóllehet Illyés idejében Izrael orf;agában, mikor az ég bé-zároltatot volna három ef;tendeig és hat hólnapig, annyira hogy mind az egéf; tartományban nagy éhfég volna: de azok közül egyikhez sem küldetett az Illyés, hanem csak Sidonnac Sarepta városában az özvegy af;f;onyhoz. Adgyad Uram hogy az én f;ivem mindenkör jó f;ivel lehesse a' te f;olgaidhoz, mint lelkennek hűfeges dajkáihoz, lehesse olyan mint amaz Isten-félc Lydia af;f;ony, ki az Apostoloknak, (minc utánna f;zivét, a' S;ent Lélek meg-nyitotta volna) ezt mondá: Jó Uram, ha engemet ítél-tetek Ur hivei között valónak lenni, jertek be az én házamban. Es maradgyatok nálam: bé-menének ő hozzá (mint Illyés a' Sarepta-béli özvegyhez) és őket jó f;ivel látá.

Nyisd-meg Uram az én f;ivemet-is, és indulatima f;ienteld-meg, hogy az én özvegyfegemet tisztaságban és tíf;teiségben tenéked f;ientelhessem, törvényedben gyönyörködhessem, és ama' kegyes özvegyet az Anna Prophéta Af;f;onyt

Af;f;onyt özvegységben követhessem: ki min-vóna ugy-mint nyólczvan négy ef;tendős özvegy, minc utánna férjével, f;üzelségetül fogva két ef;tendeig élt volna, nem tá-vozik vala el a' templomtól, hanem éjjel, nap-nál f;olgál vala Istennek, böjtölésekkel és könyörgésekkel. Adgyad nekem-is a' te Szent Lelket, hogy ettől a' világtól el f;akadván, f;olgálatod légyen nekem-is mindenek előtt fő gondom, Mariával a' jobbik réf;választván, csak a' mennyieket kereshessem, és az én Uram Christus lábainál le-ülvén, az ő nevében f;olló Lelki Páfztorimat, figyelmetf;éggel halgathassam, törvényedben gyönyörködhessem, a' könyörgésekben s' jó téteményekben ferénkedhessem: f;emeimet bujagságtól, füleimet hivságtól, s' f;ajamat hazugságtól őrizhessem: f;ivemet gonof; kívánságoktól, elmémet gonof; gondolatoktól, s' tehetségimet gonof; indulatoktól meg-ohaf;sam: Ellenben pedig f;emeimet a' könyörüle-teségre, f;ivemet az irgalmaságra, s' kezeimet a' jó téteményre el-kézfithessem; füleimet f;ient igéd halgatására, nyelvemet dicséretednek magaf;talására f;ientelhessem, életemben, halálomban csak tiéd lehesse, világi árnyék életem el-mulván, az én f;zerelmes jegyesemhez s' örökös férjemhez az Ur Jéius Christushoz mehessek, királynéi aranyas öltözetben, s' fényes koronában előtte meg-jelenhessek, véle egygyüt élhessek, örülhessek, és néki örökké való áld st, hosannát, allélujját énekelhessek Amen! F Vénec

Vének Imádsága.

OH véghetetlen s' végére mehetetlenné örökké valóság! kezdet nélkül v. kezdet s' végnélkül való vége mind állatnak (α) Alpha (ω) Omega, régi idejü dicsőséges Szent J E H O V A kinek királyi ízéked tüzes langal égő d. és előled tűznek folyása foly-ki febesseggel mellyel az hitetleneket iszonyu-képpen meg emélted: te előtted ezerízer való ezeren udvarianak, és tiz ezerízer való száz ezer angyalok állnak, és érzek minden órában, hogy őket ki-be csafad a' te örökösödnek oltalmok-ra és soha meg-nem szűnnek tégedet dicsérni Isteni öltözettel mint a' fejer hó dicsőséges, jóllehet tenéked tested nincsen, mint az embernek; mind-azonaltal ama' te hűséges szolgádnak Danielnek, mint a' tiszta fejer gyapju haja meg-őszült, régi idejü, tiszteletes vénnek abrazaatyában mutadtad meg magadat, jelentven ezzel a' te tiszteletedre méltó regiségedet, mellyel-is a' venek személyet tiszteletre sé tette. Ugyan-is bizonyára, minde- nek-től nagyra becsülendő ékes korona az özség, ha az igazságnak utában találta. Minnyajan kívánnjuk Uram ezt a' koronát; mert becsületes; de minnyajan, kik el-érjük, meg kívánnjuk, mert nehezséges.

Be nagy Uram a' te kegyelmezséged; hogy a' blüös embert élni engeded e' földön! kicsoda vagyok Uram én, hogy az én életemet ennyire terjesztetted az előknek földében!

min

miadgyárt az én születésemben meg-ölhettél volna engemet az én véremben, még az én gyermekségemben el-meczheted vala életem fonalat. De áldot légy én Istenem, hogy az én életemet meg-hosszabbítád, s' íffjuságotat jó erővel meg-viragoztatád, s' íffjuságotat végre meg-őszült ízép vénfeggel meg-koronázád. Legyen tiéd Uram a' dicsőség! hogy életemnek minden napjaiban velem vóltal, be-kötötted az előknek csomójában életemet, minden bujdosásimban őriző Páfitorom, s' minden háboruságimban, s' nyomoruságimban s' szabadítóm vóltal, s' ükségemben tápláltal, s' mint a' mezőnek lilomit olly ékeksen ruháztal. Istenem vóltal az én anyámnak me- hétül fogva, te benned vólt az én reménségem, édes Atyám, még az én kicsénségemtől fogván, és soha te benned meg-nem fogyt-koztam. Az én nyelvem én Istenem a' te dicséretedet magasfallya, hogy s' erelmes fiadnak érdemeért s' egény lelkemnek meg-kegyelmeztél, a' te Szent Lelkessel u' a' s' ültél, igaz hittel, élő reménséggel meg-ékesítettél, az Antichristusnak, s' minden ererneknek tévelygésétől meg-őriztél, és az igaz vallásban mind ez ideig meg-erősítettél.

Az én pályámnak már én nyagyob rést meg-hitottam, és már szintén életemnek végére jutottam, fejemben nyomád nekem-is a' vénfeggnek koronáját. Jaj melly hirtelen el-mulanak íffjuságotnak gyönyörűséges napjai! gyorsabbak valának a' febes paraknak fo-

E 2

lyása-

lyásánál, a' fáznak sebes szárnyainál, és a' fá-
kátsnak hirtelen forduló karikájánál: be igen
el-hervada életem erejének szép virága, el-
rogya jó kedvemnek vidámsága, be-töltenek
meg-hanyatlot életemnek napjai, el-borita-
nak vénfegemnek esztendei: ez az idő, melly-
ben azt mondom: nem ismerem ezeket Jaj
Istenem! az én napom már lassan lassan meg-
setétedik: az hóldnak, s' csillagnak világo-
sága meg-homályosodik; mert tejemből mint-
egy ablakokon ki-nézô ékes kétjemeimet a'
könyhullatafoknak fellegje el-borította. Tes-
temnek, mint lelkem házának ôrizôi, s' oszlo-
pi meg-mozdultak, kezeim reszketnek, láb-
aim tantorganak, inaim meg-szakadoztak, a'
karmi kicsén hantocskában-is meg-botlom, és
csak a göröngyöt-is mint az halmot el-
kell kerülnöm: fogaim az ételnek ôrlése-
ben el-fáradnak, s' fáznak, nyelvem a' szólá-
ban, s' fülem a' hallásban oh melly igen meg-
nehezedének, olly igen fázékonnyá lettem,
mint a' szegény David vénfegében, nem gyö-
zők eléggé takaródní: kívánám a' nyugo-
dalmat, de csak egy madár szóra-is az én ál-
momból fel-serkenek, az ételt nem kívánom,
és a' mit eízem, a' gyomrom nem emésztheti:
a' nagy fuladozás el-nyomot, mingyárt el-fá-
radok, s' alig vészek lélegzetet, tagaim kötési
ugy meg-tágultak, hogy csak-nem izenként
hullanak el egy mástól: el vajuttak agyékim;
bélím fáznak, orczaím meg-fonnyattak, s' mint
a' széna meg-száradtak: Mint a' mondola-fa,
meg-öf; tejemnek fejerlô hájszáli meg-vi-
ragoz-

ragoztak: meg-görbültem a' vénfegnek ter-
he alatt, és az én agyamban ugy fekszem mint
a' nehez beteg, azt gondolom estve, már reg-
gel fel-nem kelek, reggel azt tudom, hogy
már estvét sem érem, mit tudok egyebet gon-
dolni? hanem hogy el-mult életemben keves
vagyon immár hátra; fél lábom a' koporsóban
vagyon, és már színtén csak a' firomnak szélén
vagyok. Gyermekfegembé ifjuságot; ifju-
ságombá vénfegemet reménlem és várom va-
la; de már az én vénfegemben sem ifjuságo-
mat, sem gyermekfegemet nem varhatom
viszsa: már az én napjaim meg-nem ujjulnak,
el-hervat orczaím toha meg-nem ifjudnak,
meg-romlot egész fegem, s' fonnyat tagaim
meg-nem viragoznak; hanem hová tovább
jobban jobban el-sorvadnak, s' mint rothat
ház, egy szer az halál által csak egyben rom-
lanak.

Egy szóval: mit mondhatok én is egyebet,
hanem a' mit ama' szép vénfegbér meg-éleme-
det Jám bor Barzillai mond vala Dávidnak:
Nem udvarban való vagyok már én, hogy a'
nagy rendeknek szolgálya; már én alkal-
matlan vagyok, majd tanácsomban-is meg-fo-
gyarkozom, a' jó és gonos; közöt alig tudok
ítéletet tenni, az ételben italban én tudnék-é
válaiztást tenni, én gyönyörködném-é a'
muzikákban és az énekekben? nem gyö-
nyörködöm én ezekben. Annyira vagyok,
hogy mindenek elôt unalmas; sőt a' magam
háza népének-is terhére vagyok, maga is meg-
untam magamat.

Tellyességgel el-s;omorodtam Uram, mivel é tenekkel fel-fordult világban, igen el-kele a tiszteleres Vének böcsületi : meg-vetették már az emberek a' vénnek tanácsát, mindenütt csak az ifju tanács kedves; úgy járnak mint Roboám, régen az idôsb emberek s;ólnak vala, és elébb a' vénnek jelentik vala ki a' bölcseséget, és az ifjak meg-várják vala a' véneket az ô beszédekben. Mostan pedig, oh melly kevesen vadnak, kik Elihuval a' vénnek közöt így s;ollanának : leg-kisseb vagyok idövel közöttetek, ti pedig éleletes emberek vadtok, annakokáért állalló és felek az én értelmemet ti elöttetek meg-mondanom, imé én meg-várom a' ti beszédeket, és valamig beszélgettek figyelmes füllel meg-halgatom a' ti értelmeket. De oh Vram! bizonyára a' mint Elihu mondgya vala, nem a' nagyok bölcselkednek s' nem is a' vénké az ítelet; hanem a' Mindéható Isté lelkének ihlése téfji az haládo embereket bölcsékké, melly ihlésnek általa meg értik a' Vének az íteletet, s' még a' kicsinyéki bölcselkednek. Adgyad Vram nekem a' bölcseségnek lelkét, az értelmnek és jozan tanácsnak lelkét, hogy a' vénnek közöt értelemmel s;ollyak, és midön engemet az ifjak figyelmetessen halgatnak, csudálkozzanak az én bölcseségemen, és az én tanácsom mint az ékes arany os;lopp állyon-meg erőssen, hogy valaki ahoz támaszkodik ne csalatkozzék meg dolgában. Az én gyermekségemtől fogván hívé tanitottál engemet, s' mind ez ideig a

te csu-

te csudáidrol értelemmel tudtam beí,elgetni; most-is már mikor meg vénhettem és meg ös;ültem, ne hagy el én litemem

Meg-igérted Uram, hogy nem hadsz el bennünket mind vénségünkig, mert azt mondtad a' te Prophétád Elaiás által: A' ti anyátoknak méhétől fogva én hordoztalak, és a' ti s;ületeltekétől fogva (mint egy olémben) én viseltelek titeket; Mind vénigtekig és mindaddig míg meg-ös;ültök ugyan csak én hordozlak benneteket. Én teremtetlek, és meg-tartalak tégedet oh Izraelnek minden maradéka. Istenem vóltál énnékem az én gyermekségemtől fogva, s' meg az én anyának méhében-is vélem vóltál; most pedig az én vénségemben, midön erőm el-fogyot, ne hadgy-el engemet.

Az én gyermekségemnek bolondságiról, és ifjuságomnak büneiről ne emlekezzél meg én kegyelmes Istenem, ne vess el engemet a' te ortzad elől, és a' te Szent Lelkedet ne veddel én tölem. A' Christus artatlan sebeinek érdemeért bocsásd meg minden én bűnemet, és az ô vérevel töröld el minden álnokságimat. Adgyad nekem a' te meg-vigasztaló és megvidémitó Szent Lelkedet; éreztess meg velem bűn bocsátó kegyelmednek edelleget, indics nagy örömöt az én s;ívemben, uarts meg a' kegyelemben, építs meg az igaz hitben, erősíts meg az élő reménységben; hogy ha e romnyaíztó vénig által a' külső ember romol-is, épüllyön a' belső ember a' te kegyelmedben.

F 4

Tarts

Tarts-meg engemet Uram a' te felelmedben, ha iffjuságóba te neked hűségemet meg-tartottam, ne engedgyed hogy Salamonnal te tőled vénfélegemben el-íjakadgyak, s' balványokhoz hajollyak. Az igazságnak utában vezérelj engemet, hogy attul se jobbra se balra ki ne térjek, ezzel ekes az ízféleg mint a' korona, ha az igazságnak utában találhatik. Szentelly meg Uram, hogy magam viselésében tiszteltes, ételemben, italomban józan és mértékletes, az hitben és ismeretben tökéletes, a' türesemben pedig békeféleges lehessék: öltözetem szét élethez, életem kegyességhez, kegyességem törvényedhez illendő legyen.

Oh Istenem visely gondot az én meg élemedet életemről, majd el megyek én is az én Atyáimmal a' minden testnek utára, közel vagyok már az én koporsómhoz, míg az árnyék életem el-mulik engedgy nekem jó egészségét, mind életemnek fottaig tarts meg az én izemeimnek világát, nyelvemnek állását, elmemnek épiséget, s' lábaimnak erejét, hogy szolgálhassak te neked a' szenteknek gyülekezetiben. Oh melly drága dolog edes Istenem a' kit vénfélegekben is szep erővel meg-áldasz: Caleb nyolczvan öt esztendőskorában is, azt mondgya vala maga felől: Még má-is színtem olyan jó erőben vagyok, mint a' mikor Moyses engé a' Cánaán földének meg-kimlélésére küldöt vala. Moysesről is azt mondgya az irás, hogy még száz hűs esztendőskorában is szep erőben vala, még fíemei is nem homályo-

lyosodtak vala-meg. Ugy vagy Uram, mert te szabados Ur vagy, es a' mint neked tecczik úgy dajkalkodol mi velünk. Ha keferiüvel tőltő is it poharunkat, hadd legyen Uram, csak a' mennyei boldogságot add meg nekünk. Kétszits el én Istenem engemet az én boldog ki mulásomra, hogy mikoron az én Uram Jésus Christus el-jő, bocsás el engemet békével a' Vén Simeonnal, láthassam az én Idvezítő Jésus Christusomat, kit most hitemnek fíemeivel nézek, mehessek-be dicsőséges országodban, az holott nem leszen többé vénféleg, jaj fíjó s' keferüség, mert a' Barany Jésus Christus el-törül a' mi fíemeinkről minden könyhullatást. Akkoron tutunk és nem fáradunk el, mint a' Sas, magassan repülünk és nem landadunk-el, mert olyanok lesünk mint az Istennek Angyali, Jövel Uram Jésus, Amen!

Ez ideig világ folytában élő s' világ veszedelmes utain egyéb emberekkel tévelygő; de már maga meg-eszmélet Bünnöknek meg térese: bűneiről való V A L L A S T E T E L E. s' Isten kegyelméhez való ragazkodása.

Mondasz.

Nem engemet illet ez a' könyörgés; nem vagyok én penitenciatartó ember.

Ugy de; bűnös vagy? Ha bűnös vagy, s' penitencia tartó nem vagy; együtt tévelygész hát még-is, a' bűnöknek veszed-

delmes utain tévelygő világgal, és így igen veszedelmes a' te dolgod.

Ha pedig Dáviddal, a' Péter Apostollal, bűnös Mária Magdalénával, és a' kereszt-fan függő Tolvajjal, magadat meg-efzméltetted; mennyivel-is inkább hogy elfolyt bűnös életedet meg-firathassad, s' vilagod maradékát meg-jobbithassad, bizonyos időket rendelly a' könyörgésre, azon kívül-is, hogy a' felül meg-irt reggeli s' estveli könyörgésekkel élsz rendszeren: minek utánna Reggeli rendes imádságodat magánosan-is, s' háznépeftül-is, el-vegezted, minden nap szived töredelmességéből könyörögj ekkeppen:

O H örökké való erős és hatalmas Isten, ki természetben merő jószág, itéletben merő igazság, cselekedetben merő bölcsesség, és a' izégeny meg-térő bűnőfőkhöz merő azon kegyelmesség vagy, te teremtetted mindeneket, minket pedig embereket a' végre formáltal, hogy e' földön mennyi ábrázatodat viselnők, s' élhetnénk te véled örökké való örömben és dicsőiségben. Az én szívemnek kegyelmességéből kiáltok Uram te hozzád, s' jajgatom az én meg-firathatatlan nyavalyáffagomat, a' szívem fáj sok esetimen, mellyekbén magamat ejtettem. Oh mely boldogul cselekedtem! ez ideig e' világ bűnös és veszedelmes utain tévelygő emberek közönse-

ges életére vigyázván, s' azoknak nyomdokokat követven, te ellened, oh melly nehezteltettem! Szent nevedet meg-bántottam, s' dicsőítség orczádnak rajtam fenlő viroffágát, utálatos bűneimnek tetét homálával be-borítottam, kegyelmedre magamat méltatlanná töttem, sőt örökké való s' el-vihetetlen haragodnak nehéz ítéletibé estem, neimnek hatalma alá ugya el-adattattam, s' iveret ellened való idegeniességgel, sőt ellenfelegességgel be-tóltottam, minden tehetőségimet jó cselekedet-~~re~~ úgy el-vesttettem, hogy magamat te hozzád semmi képpen meg-nem tehettem magamtól, lelkem úgy el-rontottam; és a' Sátannak hatalmát, melly a' bűnnek ereje és a' törvének a'ka, magamat úgy be-kötelezttem, hogy már én magamtól meg sem mozdulhatok nem indulhatok a' te bűn bocsát kegyelmednek meg csak keresé-feré-is, s' meimmet e' vilagnak szabad életével úgy be-kötötte, hogy még a' te kegyelmednek vilagossága-is csak alig csillamlík előttem, szívemet úgy meg-keményítette, hogy csak elnéha jut el; emben, el-folyt életemnek utálatossága, jóvendő-beli rettenetes ítéletem, és az igaz penitencia tartásnak fájat igen szükségessé vált: mostan pedig az én szívemnek sokaságát annyira dőmben bálmozza, hogy énnékem ne lehessen te hozzád mennem. Oh melly igen későre vévém eszemben magamat; be-igen későre halasztottam bűnnek taplójában akadot, haragod tűzében be-

lól égő lelkem házának meg-oltását! Sőt vala hányszor az én bűneimbé gyönyörködtem, mind annyiszor olyan bolondságot cselekedtem, mint a' ki meg-gyulat házának lángal égő tűzénél örömmel melekszik, s' a' világában gyönyörködik.

De oh bűnösökön könyörülő kegyelemnek Istene, latván, hogy melyre ges nyavalyáságimból ki-nem szabadulhatok, meg-esék a' te-szived én rajtam, s' intén haragodnak közepette-is, szerelmednek nagy indulattyából, meg-emlekeztél kegyelmednek gazdagságáról; bűneimet nem nézted, és az örök kárhozatra nem vetettél, sőt inkább, oh nagy kegyelmeleg! Egy szűlőt Fiadat énnekem közben járójul, s' Meg-váltójul rendélted, ki az ő alázatos, de előtted méltóságos emberfője fzerént, az én bűneim ellen való méltó haragodat magára vállalván és el-viselvén, érettem elleniégedért meg-hólt, és a' törvént, mellyet nekem attál vala, tőkélletes engedelmeiségével érettem be-töltvén, hogy a' te szerelmedből, mellyre tőlem méltó valál, semmi el-ne maradna, igazságodnak tőkélletesen eleget tőtt én érettem.

Mind ezeket-is, még-is felül mullya, hozzám való ebbéli nagy szerelmed, s' véghetetlen irgalmaságod, hogy midőn én is más bűnösöknel jobb nem volnék, sőt Atyai kegyelmednek színté olly vakmerő-kepyen ellene állok vala, mint egyebek, engemet a' vakmerő reménység alatt lévő bűnösök között ki-valasztottál.

lafz

lafztottál, s' magadnak saját örökfelegedde fel-fogtál, s' fogadtál magadnak örökösödde. Magam s'zerént én magamat az el-veszet bűnösök között ki nem szakashtattam, sem penig semmi cselekedetemnek méltóságával, rajtam könyörülő kegyelmedet nem érdemelhettem, s' magameva nem tehettem; hanem egyedül csak a' te erős kegyelmednek hatalmas munkája által, hozzám ingyen való jó kedved, s' jó akaratom s'zerént ragadtál-ki engemet a' kárhozatból. Más bűnösök még ma is a' sötétségben ülnek, és a' halálnak veszedelmes után tévelyegnek; engemet penig a' sötétségből az én meg-tartó Jésus Christusomnak esméretire, Evangéliomodnak s'vivemben kiáltozó s' fűlemben zengedező s'java által kihívtál: Sokaktól el-titkoltad; de nekem a' te kegyelmednek titkos s'zerelmet, s' szerelmednek csudálatos jó téteményt meg-jelentted: Egyebek Uram az ő természeteknek romlottságából, s' s'ivek meg-átalkodot keménységeből ki-jelentet s'ent igazságodat lábokkal tapodgyák, drága s'ep Evangéliomod meg-utállyak, és az ő bűnöknek után, meg-térhetetlen s'ivel mind addig mennek, míg el-nem vesnek; engemet penig, a' te ingyen való jó kegyelmedből, természetemnek romlottságából meg-sabadítottál, mert s'ivemnek vakmerő keménységet ujjá s'ülő kegyelmeddel meg-gyógyítottad. Szent Igédet Szent Lelkednek ujjával a' s'ivemben be-irtad. Igaz te eleve hit által az én Ur Jésus Christusommal.

G

egy-

egyesítettél, és az ő véle való közösülésed által, minden ő jó teteményiben részesítettél.

Oh melly fok meg-tért kegyes keresztyéneknek szükölködő nagy szegénységgel, testek nagy töredelmével s' szívek nagy keserűségével kell életeket a' te igaz és bölcs ítéletedből el-tölteniek, fok ehféget, szomjuságot kel-fel-venniük, ételeket bánattal, s' italokat könyhullatásokkal elegyíteniük; engemet pedig te áldásiddal olly gazdagon környül vöttél, hogy az én elmém hamarab el-faradna, s' elfogyna, hogy nem mint ennyi jó teteményidnek előzamlalására érkezhetnék.

Meg-sanyargattal ugyan engemet néhánykor atyai dorgalásodnak vesztésével; azt is mind-azonáltal józra szolgáltattad: haragodnak büntülését meg-kóstoltattad ugyan velem; de még akkor-is ítéletedet annyira reám nem eresztetted, a' mennyire az én bűneimmel érdemlettem volna, vagy a' mennyit nálamnál jobbaknak-is meg-kell-szenvedniük. Es mi tsoda a' miket én szenvedek, a' te én hozzám való lelki jó teteményidhez képest? ha szenvedek-is valami kevéset, ismét meg-gondolom, hogy a' mellett az én bűneimet meg-bocsátod, és a' Jésus Christus igazságát én reám ruházod, bűneimnek utálatosságiból szegény lelkemet a' Bárány Jésus véreben meg-mofoztatod, s' Sz. Lelked kegyelme által meg-szentelsz és segítesz a' kegyességben, kifirtetimből meg-erősítesz, és meg-vigasztalsz; az én nagy keserűségimben, mint édes Atya én velem úgy dajkál-

kálkodol az én szükségimben: mennyivel-is inkább a' mennyei dicsőséghez képest, mellyet nekem készítettél, semmiképpen nem egybő hasonlítandók, a' miket most szenvedek.

Nincsen-é hát énnekem nagy okom arra, hogy a' te kegyelmes meg-tartásodban vigadgyak? vagy on bizonyára, jóllehet, nagy okom, hogy a' te csudálatos szabadításodban örven-dezzek; Csak hogy oh én kegyes Istenem s' hűséges édes Atyám, olly igen nagy az én gyarlóságom, s' az én siralmom, hogy jóllehet a' te Atyái szeretettel engemet ennyire környül vöttél, s' minden, nap én rajtam jó kedvedet meg-ujjítod: meg-is mind-azonáltal az én bűneimet el-nem hattam, sőt a' mennyire én tölem lehet, még ma-is a' te kegyel-mednek fokképpen ellene állok, és tölem vis-sza verem, az átokban pedig és kárhozatban hanyat homlok rohanok: Jóllehet az én szívemből meg-tértem ugyan te hozzád, és az én fogadásim ki-mentenek az én ajakimból, hogy én már az én bűneimnek ellene módok és néked új engedelmességgel szolgálok, még-is én az én fogadásimat minden nap meg-rontom: Egy-képpen szent engedel-mességedre minden nap ígérkezem s' magam meg-jobbulása felől való fogadásimat ottan ottan meg-ujjítom; az én szívem mindazonáltal még-is meg-marad az ő jóról való tunyaságában, s' minden gonoszra való hajlandóságában, minden én természetű tehetőségim, jaj Istenem, mely szerények a' te szent akaratom ellen túszkodni!

Meg-nyitom gyakorlatossággal az én szá-
mat a könyörgésre, s' egyéb izorgálatodra is
magamat reá adom! mind-azonáltal minden
én Isteni tiszteletem sem egyéb, hanem a te
szent nevednek hijjában való fel-vétele és meg-
csufolása, melly az én szíivemet nem tisztítja,
hanem inkább rutúl meg-motskollya: az én
szájamból ki-folyó könyörgésem-is, olyan
mint tisztátalan rut viz, nincsen abban a buz-
góságnak tisztasága, hanem világi haszonta-
lan izorgalmatossággal egyben zavarodot,
mert hijjában való gondolatokal tajtékzó, s'
hihetetlen kételkedésekkel habzó szíivemnek
kutfejből származik: szájjammal jóllehet az
én Istenem eliben szíjtek, de szíivem el-marad
a földön, s' ugyan oda ragad, mert meg-köt-
tetett gonof; indulatoknak köteleivel, irigysé-
gel, gyűlölséggel, maga hit fel-fuvalkodó ke-
velységgel.

Erről vagyom, hogy sokszor az én lelkem es-
méreti valóban meg-rettent engemet, hara-
godtúl való teelelem mindenütt utánnam va-
gyon, res;ketek a te busuláfodnak idején, el-
ves; az én szíivemnek minden öröme, s' mint
a fetétfég ugyan el-borította lelkemet a szomo-
ruság, kiválképpen mikor az én testemet fáj-
dalmokkal, házamat kárvallásokkal, szíivel-
mesimet súlyos kezeiddel, s' a több szenteket-
is sanyaru ves;őddel kezded illetni, valahan-
szor egyebeken gyakorlott rettenetes ítéletedet
előttem szemlélem, vagy ha az halál eszemben
jut, és amaz utolsó kemény ítéletet elmén-
ben

ben forgatom, fel-ébred a lelkem esméreti
majd az elevenesség-is el-hal bennem: látván az
én szíivemnek csalardságát, kételkedem és fe-
lek, ha igaz-é az én meg-térésem: a testnek
oly igen könnyen engedtem, és a világ kísérte-
tinek oly könnyen neki bocsátkoztam, hogy
akarmi könnyű kísérteti is a testnek és a világ-
nak, a kegyeliségnak követése mellől engemet
igen könnyen el-vonhat: az én sok rend-béli
háladatlanágimon irtózom, és az én szíivem-
nek ilyen keménységet, mellyel ugyan elle-
ne átkodtam minden te ítéletidnek és jó té-
teményidnek, mellyekkel az én meg-térése-
met akarod vala minden nap elő mozdítani,
fajlallya a lelkem.

Imé Oh Uram Isten! az én nyavalyás-
ságomnak bennem lévő maradványa gyakorta
még üdvösségemnek érzésétől-is annyira meg-
fojt engemet, hogy alig találok lelkemnek
békeséget, és a te Lelkednek örömevel n él-
hetek, és tégedet, az én hozzám való kegye-
gyelemre és jó teteményre semmi okkal nem
tudlak magamhoz édesítenie: Mivel mind-
azonáltal az én szíivemnek keférségét senki
nem tudja, sem az én nyavalyáságomnak
terhétül senki engemet meg-nem szabadíthat,
hanem egyedül csak te oh örökké való Isten,
én szerelmes Atyám a Jésus Christusban, mi-
vel az én nyavalyáságomnak g'öketét-is te foj-
tottad meg én bennem, és annak nagyobb ere-
jét meg-rontottad: előttem vagyom az is,
hogy te engemet a te igédnek kegyelmes szá-

va által mindenkor magadhoz hívtál, s' hozzád menni kényszergettél; Imé az én szívemnek terdeit kegyelmednek s' éki elöt meg-hajtom, az én nagy s' úkfégimnek mélységéből, és az én s' omoruságban el bádgyat lelkemnek keserűségéből kiáltok te hozzád a' Jéhus Christus nevében. Bátorics meg engemet, hogy az én s' emelyemnek méltatlanságon, s' életé utálatosságán ne indullyak-meg s' intén annyira, hogy a' miat való hihetlenségem és félelmes kételkedésem hozzád való meg-térésem-től el-ne rettencsen: hanem tanics meg engemet a' bűn ellen tufakodni, hogy mehessek te hozzád, és életemnek fottáig igyekezzem tenéked kés; s' ivel s' olgálni, engedelmeskedni. Biztass meg Uram engemet; hogy ha el-esem-is; pallya futasomtól: ha alól fordulok-is az én harczomtól: ha semmit nem találok-is; a' kérésektől: ha semmit nem nyerek-is; a' munkától: s' ha semmit nem érdemlek-is, szolgalatodtól el-ne ijedgyek és ne s' ünnym-meg. Tanits meg engemet vóltaképpé arrul gondolkodni: hogy te, én tőlem, a' te s' ent igédben nē kívánod: hogy törvényedet az én magam erejéből tölcsem-be, és az én üdvésségemet magam tókélletes s' entségével, s' érdemével kéresem magamnak; mert a' Jéhus Christus az ő véres érdemével s' erzette nekem az üdvésséget, és az ő halálig való engedelmes-sége által tölthetem-be a' te törvényedet: Tanits meg engemet a' kegyelemnek Testamen-tomárul, olly tellyes bizodalommal gondol-kodni, hogy én abból, ne csak bűncim bocsa-

nat.

nattyát, hanem a' S;ent Léleknek minden s' ük-séges kegyelméit-is várhaslam. Tanits-meg engemet, hogy a' te meg-foghatatlan kegyel-mes irgalmasságodnak mélységét, és a' Jéhus Christus drága érdemének véghetetlen erejét az én s' ivembé úgy meg-foghaslam, meg-érthet-tem és meg érezhessem, hogy az én bűncim-nek fokasága, s' a' kegyelsségben való nagy fogyat-kozasom, s' ivemnek lelki örömet, s' lelkem ismeretinek vidámságát meg-ne fojthassa, sőt inkább az én nagy gyarlóságomnak, s' méltat-lanságomnak közepette-is fiui (leányi) bi-zodalommal élesz-meg engemet, hogy a' te nagy irgalmasságodhoz, s' ent igédben való i-géretedhez, és a' Jéhus Christus érdeméhez támaszkodván, üdvésségemnek illyen s' ép eiz-közeit nagyra bocsúlhessem.

Erősics-meg engemet én Istenem, hogy az én üdvésségemnek bizonyos vóltával, ne él-lyek vis; s' a, s' nálam lévő kegyelmeddel ne éllyek a' testi bátorságra; sőt inkább a' te lel-kednek ereje által cselekedgyed azt én ben-nem, hogy én minden hamisságtól, s' szinmu-tató hypokritaságtól meg-tisztulván, utólsó végemre kés;ülhessek-el, a' kegyelsségnek gya-korlásában tókélletes és buzgó lehessek, hogy így az igaz meg-téréssnek csálhatatlan jelsin, az én lelkem ismeretinek csendes, s' nyugodal-mas jó békefsége fundáltassék, minden testi bátorságot magamtól el-vetvén, az én üdvésségemet fiui (leányi) félelommel és retteget-sel ki-mukálkodhaslam.

BUZGO IMADSAGOK.

Ennek-okaert az igaz penitētia tartásnak, és a lelki életnek erejét én bennem naponként ujjícs-meg, és é végre engemet lelkemben, testemben szentelly meg, lelkem ismeretit és elmémet világosíts-meg, hogy én ne csak az üdvösségnek titkait és azoknak fundamentomit érthessim-meg világossan; hanem azt-is szorgalmatosán-meg-tanulhassam: micsoda a' te jó és kedves akaród; életemnek minden napjaiban; minden alkalmatossággal tudhassak a' jó és gonf; közöt különbséget tenni, nem hogy a' bűnök közöt valogatást tégyek: a' nagyokat kerüllyem, és a' mellyek előttem kicsinyeknek láczanak, azokat kebelemben nevellyem; hanem hogy a' te szent törvényednek minden részeiben gyönyörködgyem, és a'nak jó és tell'es szível engedelmeskedgyem. Az én bűneimnek érzése, és az én rölotságimról való szomorú gondolat had leg' enec bar mind addig az én szívem, valamig szűkfégessék az én szívemnek töredelmességére, s' lelkem meg alázására, hogy valami-képpen a' te szent igédnek predikallása ellen meg-ne atalkodgya, hanē ahoz való égedelmességre hajlādó leg'ek.

Ne engedgyed hogy én ez után a' gonofzt kedvellyem, vagy az én szívemnek csald i-gyekezetit már továbbálnokni magabā lappagtalsam; söt inkább engedgyed hogy a' jó lelki ismeretnek szövetségét minden nap te veled meg ujjíthassam, magamat testestül, lelkestül tulajdon örökségül te néked ajánlhassam, hogy a' Jēsus Christus jóra viselő lelke által, birjon engem.

BUZGO IMADSAGOK.

8.

engemet, nem én magamnak, hanem annak élni, a' ki én érettem meg-hólt. Eöldököld meg én bennem a' testi gyönyörűségeket, mellyek az én lelkem ellen tusakodnak, és a' te Lelked bennem lévő munkáinak mindenkor ellene harczolnak, kivalképpen azokat a' gonof; indulatokat és kívánságokat, mellyek én bennem meg most-is erősen állanak és engemet gyakorta meg-tántorítanak, s' el-is ejtēnek.

Az én telebarátomnak szíretetiben engedgyed hogy nevelkedhessem és erősödhessem-meg, annyira hogy az én szívemet, valaki ellen való hirtelen haragtúl, annai inkább hoízfzu ideig tartó boszúságtúl, ne engedgyem olyan könnyen el-foglaltatni; söt inkább é gonofz és nehéz időkben, a' szűkölködökhöz való keret; ényi szíretetēnek gyakorlásával, az én lelkem ismeretit meg-menthessim, és ha valaki ellenem gonof; cselekesik szíveimből meg-engedhessem. Mind-azonáltal attúl-is örizz meg engemet, hogy az emberektül, kik közöt én lakom, ne tarcsak annyira, hogy a' tőlök való félelemtül avagy szémeéremtül viseltetvén (mint sokszor meg-esik) a' jót és igazságot el-árullyam, a' gonof;nak és hamisságnak part-tartója legyek. Oh Uram engedgyed, őrizhessem meg-magamat attúl; hogy sem a' gyengéket lelki nevelkedésekben ne késleltessem-meg. botrányoztató életemmel; sem az erősebbeknek, ellenem való foházkodásokat ne gerjeszsem fel, ellenem való vétségemmel.

Az 10.

A' te kegyelmed cselekedgye azt-is én velem és én bennem, hogy a' könyörgésekben; fient Igéd halgatásában a' közönséges helyen-is, magamat szorgalmatosán gyakorolhaslam, arra rendeltetett időkre és jelenlégekre nagy szorgalmatosán vigyázhaslak, és én-is a' Szentek gyülekezetiben el-multhatatlan-képpen magamat bé mutathaslam: Szent tiszteltelednek minden részeiben olly buzgó lehessék, hogy abbéli magam külső gyakorlásával meg-nem elégedvén, nyelvemmel zengedezzen a' lelkem-is, és az én külső tagaimnak alázatos viselésével, meg-hajollyon te előtted az szívem-is: hogy tégedet mind külső, s' mind belső-képpen, mind szájjal, s' mind szível: szolgáljal és buzgósággal szolgállyanak: az én szolgálatom pedig légyen előtted kedves Isteni tiszteltelet, s' hatalmas eszköz a' belső embernek meg-erősítésére. Eôrizd-meg az én szívemet hogy e' világ javaihoz és bôcsületihez felettébb ne ragaszkodgyék: szerelmemhez való indulimat-is a' te szerelmeddel mérlekedj, hogy ha, midôn vagy énékem ô tölök, vagy pedig ô nékik én tőlem meg-kezel válniok; az én szívem felettébb való és pogányi bánattal ne fojtódgyék meg; hanem kerel; tényi békeséges társasággal a' te igaz és szent tetszésedben nyugodgyék-meg.

Minck utánna engemet a' kegyelemnek országában be-hoztál, és én elöttem a' Christus gyôzedelmének Zászlóját fel emelted, a' Sátánnak minden kétfértetít fordics-el én rolam, kegyelmeddel erősítes meg engemet, az én magam

magam nagy vigyázatlansága és mértékletlenisége ellen. Az én életemnek minden folyását, vezérellyed ollyan kegyelmessen, hogy semmi nehéz kesértettül soha a' gonofzra meg-nem özettessem, s' meg-csalattatván, lelkemet oryú veszedelemben ne ejcsem. Tanács-eg Urá engemet, had értsem-meg a' kereszt-célék és a' te At'ai látogatásid honā f;arma; mi reánk, és e' világi kegyerteteknek nemü drága f;ép g'ümölcssei leg'enek végre. mennyei dicsôiségnek örömét még ebben életben kôstoltasd meg én velem, hogy e' agi keserûségimet azzal elegyítvén, meg-ôzhessék, s' még az halálnak mérgét-is meg-elithessék.

Végezetre mikor az én orám el-jô, cselekedgyed velem ezt a' kegyelmességet, hogy te Lelkednek biztató kegyelme által, az halál-tól való nagy irtózás és nag' rettegés nélkül; a' te szerelmedben való tellyes és bator bôdalommal, mehesse eliben az én meg-tartó Jêsus Christusomnak, és ô véle léphelek-bé ma' tellyes örömben, melly a' te job kezédel vagyon mindenkor és mind örökké.

Mind ezeket a' te kegyelmességedet közöllyed az én szerelmemmel és a' te szerelmeddel, mind azokkal, valakikhez az én szívem kíváltképpen való indulattal és szeretettel viseltetik. Vigyáz az egész keresztényiségnek minden szükségire, a' te Anyaszentegyházadat vigasztalljad, és f;abadits-meg az ô üldözôitök, és szenteld-meg az egész földet, ronsd meg

á mi ellenségeknek erejét, zabolázd-meg
dühöségeket: Ald-meg á te Evangéliomed-
nak szolgait, á te Anyaszentegyházadnak i-
gazgatását, és az Egyházi szolgálatnak min-
den eszközeit: á' Polgári tartsaságot virágoz-
tasd, vidáms-meg á' meg-keleerteket; á'
tevelygőket terics-meg: az ördögnek hatal-
mát roncs-meg, Fiadat á' Jésus Christust ez
egész földön magasztald-fel, és magadat mi
bennünk dicsőíts-meg. Es hogy én mind e-
zeket meg-nyerhessem, az hitben engemet
jobban jobban erősíts-meg, hitnek általa amá
kegyelemnek kutfejevel á' Jésus Christussal
való egyesülésben inkább inkább söríts-meg;
az ő vérével s'egen' lelkemet öntőzd-meg, az
ő igazságát nekem tulajdonítván, bűneim nec-
tellyes bocsánattal engemet vigasztal-meg.
Halgass-meg engemet oh én hűséges Istenem,
és az én könyörgésemnek meg-halgattatását
erztesd-meg én velem volta-keppen, az én
Meg-váltó és Meg-tartó Jésus Christusomnak
kelesves kinnyáért, s' halálaért. Amen.

Bűneim siránkozó leleknek Isten előtt való

Vallás-tétele és esedezése.

Ellene álhatatlan nagy erejű, ellene mond-
hatatlan nagy igazságú, s' el-álhatatlan
nagy ítéletű erős beszédű álló nagy Isten,
ki tisztá vagy természetben, és csak á' tisz-
taságban gyönyörködöl: Szent vagy te és azt
kivánod hogy valakik tehozzád járulnak ma-
gokat meg-szenteltyék; mert á' bűnre á' te s' e-

meid

meid nem nézhetnek és á' bűnösök előtted
meg nem álhatnak. Mint á' tűz sebes lángal-
gerjedez haragod bufulásodban á' bűnösök el-
len, és á' vakmerőség ellen meg-ólthatatlan tü-
zet készítettél pokolban, hogy valakik meg-
térnek, á' Gehennának kénkövel égő ta-
rban örökké kínlódgyanak: nem hal-meg
soha örökké az ő férgek, sem az ő tűzők meg-
nem aluszik, sem az ő gyötrelmek soha örök-
ké meg-nem szünik. Világosságot, oh jaj! so-
ha örökké nem láthatnak, á' külső fetétségben,
és az ördögök kezében sem szabaditora nem
appellálhatnak, sem szabadulást soha örökké
nem várhatnak; hanem léizen örökké való
sírás rivás, s' fogaknak kegyetlén csikorgása. Az
első világot Urá á' bűnért víz özönél el-vesztéd;
Core, Dáthánt, Abirámot á' földel el-nyele-
ted: Sodomát, Gomorrát el-sílyesztéd. Ana-
niást, Saphirát hirtelen meg-öléd. Oh átkozot
bűnnek kelesű és mérges gyümölcse! még-is
melly nagy gyönyörűséggel megyen ember á'
bűnre, és á' bűnnek után ugyan siet maga ö-
rök veszedelmére!

Imé oh minket teremtő, s' velünk jól tevő
kegyelmes Istenünk, áte híveidnek menyorsá-
got, á' hitetleneknek pedig poklot készítettél é-
s világon magaddal kínálkodol; de az ember-
ek tégedet elő viznek gazdag kut-fejét el-
hadtanak; s' oh nagy bolondság! magoknak
az ördögöt Istenül valóztották; mert Ióka-
nak szemeiket á' Sátán meg-vakította, és ma-
gát vélek á' bálvány imádás által szolgáltatták;

H

ki-jól

ki jól-lehet e' világnak csalárd dicsőféggével ki-
nalkodik; de jaj végre kinna! fizet: Az Ant-
chistus magát az Isten házában Isten gyanán-
fel-emelte, paráznaságának borával e' földnek
Királyit meg-rézigitette, s' e' Fenebessé-
nagyobb rézét e' világnak az ő farkával mag-
után vonnya a' veszedelemre: Világosság jö-
ve e' világra, az Istennek Fia, de a' világta-
lan világ inkább szereté a' sötétiséget, s' nagyob-
béze e' világnak meg-utálván az Istennek Fiát,
hanyat-homlok rohannak az hamis Prófétá-
után a' mély léges kárhozatra.

Nem félték Uram mi a' te nevedet meg-
csufolni, és az emberek tégedet, oh nagy val-
merőség! szemtől szemben meg-károml-
nak, mikor te hozzád mennek, te hozzá-
csak ízájjal közelitenek, szívek pedig tőle
távol vagy; csak hijjában mondgyák
Uram! Uram! mert nem meunek bé a' te or-
szágodban, pokol s' pedig akarmint kéré-
zenek, íoha őket meg-nem halgatod.

Szent Szombatodnak, mellyet nekünk nyu-
godalmunkra által, mincse becsülete e' vilá-
gon, az emberek azt, e' világnak és az őrdög-
nek izentelik; de jaj nekik nem lézen részek
az örökké való nyugalomban! hanem a' po-
kolnak bajos kinyaiban fáradtig gyötrődnek:
A' te bűn bocsátó kegyelmedet ajánló, Atyai
szelmedet unfolló, s' Jéhus vére által szer-
zet udveiséggel kínalkodó szép Evangelio-
modat nem halgaták illendő becsülettel e' vi-
lágon; mi a' kegyetlen őrdögök rettenetes
és ir-

és irtóztató orditást kel éjjel nappal hallaniok:
Oh melly igen el-kele becsületek a' tisztes őrc-
geknek, nem kelnek már fel az ifjak a' ve-
nek orczája előtt, a' fiak az ő Attyokra, a' le-
ányok az ő anyyokra támadnak, és a' köz né-
pek az elől járók ellen partot ütnek, nem ad-
gyák meg a' lelki Atyáknak kettős becsülete-
ket; nem csuda ha a' pokolban sem a' kegyel-
mes Atya, sem a' könyörülő anyja, az ő gyerme-
kén és lenki az ő fele baráttan nem tud kö-
nyörülni, sőt nagy dühösséggel kegyetlenke-
dik egyik a' másik ellen: Oh melly kegyet-
lenül meg-öli ember, szívével, nyelvvel,
kezével az ő fele baráttat! szívében bőszi-
állást forralni, becsületit le-gyalázní, bolzö-
tásokkal meg-ingerleni, hata' maskodásokkal
öldökleni, sőt meg verét-is ki-ontani, s'
életét-is el-fogyatni nem irtózik; de jaj neki-
is a' könyörülni nem tudó, irgalmatlan őrdög-
ök kegyetlen haragját kell örökké szenvedni-
ek; mennél gúlihegelebbek voltak e' vilá-
gon, annál nagyobb dühösséggel kínozza ő-
ket a' pokolbeli hóhér. A' Szent Lőkeknek la-
kó templomul kell vala embereknek az ő tes-
tét szentelni, de a' paráznaságnak utálatos vet-
kével azt meg-fertőztetvén, tette a' pokolnak
edgyik darab üfűgév: Nem elégzik meg-
ember Istentől vőtt maga javaival, felebarát-
tya javait-is el-idegeníteni, és hamis uton s'
módon magájéva tenni mesterkedik; azért vetá-
Isten őtét örökké való kegyenyiségben s' juttat-
tya a' pokolnak langja s' kinya között olly

szonyu sükségekre, holot örökké ehezik, és
;omjuhozik, s' lelkének gyötrelmével jut eljé-
ben: melly jó les; vala, világi életében a' maga-
éval meg-elégedni, Istentül vett javaibul a'
Christusnak meg-éhezet, s' szomju tagjait táp-
lálni, a' fázekony mezteleneket meg-ruház-
ni, a' foglyokkal, s' betegekkel, őket meg-
látogatván jól tenni, és így amaz örvendetes
sententiat: Jövetek-el Atyámnak áldottai,
birjátok az országot, melly ti nektek meg-ké-
szítettet, meg-hallani! Oh melly jó leszen
vala a' Prophétát állására be-fogadni, de nem
ház bérért, és vele jól tenni, de nem fizetésért;
hanem, azért menyországban gazdag jutal-
mat venni: Melly jó leszen vala az Isten áldá-
sával nem torkosagra és ré;egségre; hanem
f;ép józan mértékletességre élni; már pedig
csak nyelvek enyhítésére-is csak egy csep hi-
deg viz-is nem engedtetik nekik: Ki-ki az ő
fele barátját ragalmazza è gonof;ságban el-
merült világban, le-ül az ember a' csufolókkal,
az ő atyafiat hamis tanu bizon'ságokkal vádol-
lyá, s' meg gyalázza; de jaj őtet-is pokolban a'
lelki ismérlet f;üntelé vádolni, sőt halhatatlan,
s' telhetetlen f;ereg módgyára örökké márdof-
ni, s' kinzani, a' Sátán pedig titkos bűneit
mindenek halottára f;emére hanni meg-nem
f;űnik: A' gonof; kívánság ingyen csak bűn-
nek sem tartatik; de örökké való telhetetlen-
séggel, s' kívánsággal büntettetik.

Oh jaj Uram én vagyok, én vagyok, ki
ez ilyen bűnösökhöz hasonló, s' ilyen bünte-
tések-

tésekre méltó vagyok! mit cselekedgyem hát
Uram? nem eiem kétlegben, bizon' a' te veg-
hetetlen kegyelmességedben, hozzám való é-
des Atyai f;erelmedben, mellyre engemet az
Ur Jéus Christusban méltóztattál, bizom az
én édes meg-valtómnak artatlan sebeiében, é-
tettem ki-folyt vérében, s' keierves halálanak
érdemében: bizom a' Szent Lelek Ur Isten-
nek ujjá f;ülő, s' meg-vigal;taló kegyelmében.
Az en bűneimnek mélységébül, és az en f;i-
vemnek mélységes keiervétségébül kiáltok te
hozzad, oh bűnösökön könyörülő Felféges Ur
Isten, f;erelmes Atyám a' Jéus Christusban!
emlekezzél-meg a' te f;ők irgalmaiságidról, s'
legy kegyelmes énnékem igen el-eiet, s' el-ve-
f;et f;egény bűnös f;olgnak, (f;olgalódnak)
kereff-fel engemet im hol tevelygek az en bű-
neimben mint a' juh a' melly el-vél; és nem
tudgya a' Páf;torat fel-kereini, te vagy az en
lelkemnek jó Páf;tora, vegy fel-engemet a'
kegyelmednek karjaiba. Lam Davidot fel-ve-
ved az ő életibül, ama' f;egény Publikánuson
könyrülél, meg-f;anad a' f;egény Péter Apo-
stolnak keierves iralmát, meg kegyelmezél
Mária Magdalénának, és a' kerest-tan tüggo-
tolvajnak halála óráján-is meg-bocsatád bű-
neit; hadd csorogjon Uram, vagy bar csak csep-
penyen a' Jéus Christus vérebül az én lel-
kemre-is, a' te bűn bocsátó kegyelmednek
bár csak a' moriálékjabul jusson énnékem-is, a'
te ujjá f;ülő, s' vigal;taló Leikédnek, közöld
vélem, oh kegyelemnek Attya, ha csak a' fen-

gőjét-is. Hiszem Uram a' te f;erelmes Fiad nem az igazakért jőt è világra, nem-is azokért f;enved keserves kinokat; hanem illyen f;egény bűnösökért f;eltették keres;t-fára, a' minémű én vagyok; én érettem ontá-ki ártatlan piros vérét, s' véres halálával azért áldozék érettem, hogy tégedet, eleget tévén igazságodnak, én hozzam engesztelne. Ez macula nélkül való Barálynak ártatlan sebeiért kegyelmezz-meg énnékem, oh könyörületf;egeknök Isten. Adgyad énnékem a' te vigáztaló S;ent Lelkedet, éreztesd-meg velem bűn bocsátó kegyelmedet, hadd kóstitollyam-meg f;erelmednek édesf;égét hogy az én lelkem örvendezhesen te benned én meg-tartó Istenemben, az én dicsekedésem tebenned legyen, s' te légy egyedül az én dicsőf;égemnek koronája.

A' te jóra vezérő S;ent Lelked tisztítsa meg az én f;ívemet, és naponként ujítsa meg én beannem az igaz penitencia tartást; A' te Szent törvényedet ird-bé az én f;ívemben, hadd gyönyörködgyem parancsolatidban, világosíts meg az én elmémet, f;enteld-meg érzékenységimet, vigáztald bánatimban f;ívemet, a' keres;t vízf;észekben erőf;íts meg hitemet, élevenícs-meg reménf;égemet, utólsó végemre az én Uram J;esus Christum eleiben k;éf;ics-el engemet, kinek f;erelmetales nevében s' drága érdemeiben halgasd meg-könyörgésemet. Mi Atyánk.

Meg-

Meg-tart. Bűnösök Haláladó Imádsága az Isten idvezítő kegyelmeért.

A Ngyaloknak f;enyés Fejedelme, Fejedelmeknek Felf;eges Királya, oh egyedül uralkodó dicsőf;eges Szent J;EHOVA! te alázod meg a' maga-hit kevélyeket, és a' kik ellened támadnak, mind a' pokolig legyalázod: a' f;egényeket, kik f;elédén kegyelmedhez ragaszkodnak, hozzád fogadod, fel-magasztalod, s' dicsőf;eggel meg-koronázod. Uralkodol te Uram, a' Királyokon, Királyoknak Királyi f;ékekb;e, Királyi f;éveken és minden erejeken, és nincsen f;e mennyen se földön Isten ki hozzád hasonló legyen. Micsoda vagyok én, hogy illyen f;ergecske az hozzá járulhatatlan világossággban lakó Isten-nel bef;ézélyek? mert Uram, a' semminél-is, hozzád képest kisebb vagyok: mimódón mérjek én a' te orcád eleib;e allani? holot az én méltatlanságom előttem mégyen énnékem? és az én imádságomat, minek elötte elődben jutna, az én haladatatlanságom meg-elözi? valahányi;or velem közlöt f;ámlalhatatlan jó tétemenyidet meg-emplitem, f;égyenlem hogy illyen jól tévő Istenemrül, illyen rútul el-telkeztem; ha magamat az én utálatos bűnemben meg-tekint m, irtózom: menyivel-is inkább a' te bűn ellen gerjedező buf;uláfordul ha gondolkodom, e;ketek Uram előtted állni; mert a' magam tételi f;erent-is mérő pozdorjája vagyok bor;f;u-állalódnak.

Jaj lenne Uram énnekem, ha a te örökké való irgalmaiságidról meg nem emlékeznél, és a Éarany Jéhus ártatlá tebeire nem tekintnél! Jaj Uram engemet-is bizony mint Caint előled ki-tűzhetnél, mint Coret, s' társait a földel el-nyelethetnél, mint Iódomát kénköves csövel meg-emel;thetnél; sőt a' külső fétet-fegre vethetnél, s' rekes;thetnél a' pokolnak fűnhetetlen kinnyára, holot, a meg-ólhetetlen fergék, s' meg-ólthatatlan tüzek gyötrelmi közöt léi;en örökké való fírás és fogaknak kegyetlen csikorgatása, a' ki penig onnan csak egg et-is, nagy kesőre-is valaha ki-bocsatana oh Ioha Iénki nem léi;en!

Oh meg-viághatatlan kegyelmesség! Oh Istennek végere mehetetlen fjerelme, s' ki-be-f;elhetetlen nagy könyöruletsége! hogy engemet-is, illy el-vel;et bűnőt, a kénkövel égő tóban, a' kegyetlen ördögök közé nem tat;itottal; hanem a Jéhus Christus vere által meg-tartottal: fel-emel;ted nekem az üdvességek f;arvát, és a kegyelemnek Zázlóját kezemben adád ennekem. Azért jól-lehet az én véremben én utálatos; de a' Christus verében f;ép es csudálatos vagyok: a Sátán vadol vala engemet te előtted; de a Christus jobb kezéd felől mentsegemre vagy, és a mi a' t'ank nainak váolóját le-vetette: a Mójses törvénye átokkal iróztat jól-lehet; de a' Christus Evangelioma minden felől áldásokkal biztat: a te igazságodnak tekinteti elót re;ketek ugyan; de a' te édes Atyai fjerelmedben

örvendek.

örvendek: örül az én lelkem az én meg-tartó Istenemben, és vigad a' f;ivem az ő idvességében; mert fokak az ő kegyelmességi, csudálatosok az ő jó teteményi, édesflek és gyönyörűségek az ő f;erelmei a' bornál-is jobbak.

Végphetetlen hálákat adok én, oh én kegyelmes Atyám Felfegyednek s' végphetetlen dicsőséget tulajdonítok a' te f;ent nevednek; mert végphetetlenek a' te én hozzám való kegyelmesség: Eörökké való Uram a' te én hozzám való f;erelmed, mellyet még a te örökké való decretomodban is én reám ki-terjes;tetted; mert engem Fiadban az Ur Jéhus Christusban magadnak valas;tván nem haragra, hanem az üdvességnek el-vételére rendeltel, ő benne engemet haddá fogadván, magadnak örökösödde a Christuínak penig örökös tarsává töttél. Oh csudalaros f;erelemnek meg-böcsülhetetlen drága kénese! Kicsoda mehetne végere a te én hozzám való titkos f;erelmednek? mellyből én hozzám olly nagy buzgóssággal gerjedeztél, hogy még egyetlén egy Fiadnak a Christuínak sem kedvezel, hanem őtet én érettem halálra adád. Az engedelmességét érettem való igazságul: véret, valcságonnak érraul, s' halálat bűneimért való kedves abdozatul el-véved kedvesen, és azokat énnekem tulajdonítván, ő benne én hozzám meg-békéllél, és adal ollyan méltóságot: hogy te fiadnak (leányodnak) hivattas;lam.

Oh én kegyelmes Istenem, esmerél engemet

met minék előtte nem volnék: még hogy a nyamnak mehében nem formáltal, meg-famláltad csontaimat: az én fogantatásomnak idejét, miképpen fületelemnek, s' halálomnak napját is a' te íjamtarto könyvedben fel-jedzeted, és mikor néked teczet é vilagra hoztál.

De oh Uram légy áldot, hogy engemet, az én vélem fületet romlottságimban nem hagy-tál; hanem a te Szent Lelkednek csudálatos kegyelmei által ujja fültél, és én bennem igaz eleven hitet nemzettél: mert Fiaddal a Jéhus Christussal egyesítvén, mint fejemmel ő tagját, s' mint Férjemmel ő jegyefét csudálatosképpen egyben ferkesztettél; vad-f;ölő ve-f;ő léven, ez igaz f;ölő töben bé-plantáltál: vad olaj-fa ág léven, é f;eléd olaj-fában a' Christusban bé-öltöttél; és így engemet ő benne, mint örök-eletnek kut rejében, az örök életre meg-elevenítettél, é világi kéfertetek ellen élő reménfeggel meg-erősítettél.

E' te jó lelkedet ádtad Uram énnékém hogy lakozzék az én f;ivemben, mint ő lakó templomában, és uralkodgyék én bennem az indulatokon, a gonof; kívánságokat zabolazza, gondolatimat igazgassa, f;ivemet tíf;ticsa, elmémet vilagobcsa, akaratomat meg-hajcsa, a testet beñ meg-f;ejicse, a lelket elevenicse, hitemet nevenye, reménfégemet segillye, s' a' f;erzetetett ízent törvényedhez egyengesse.

Oh én lelkemnek örvendetes és gyönyörű-séges Vendége, áldot Szent Lélek Ur Isten! te vagy

nagy nekem teilememben batorságom, f;omoruságomban vigaságom, kéfertetemben vigaf;talóm, esetimben fel-f;egillóm, f;etef;egben vilagof;ságom. te vagy ki az én f;ivemben ki-mondhatatlan örömöt indítal;: te vag' az én örökfégemnek záloga, ki által el-pecsé-teltette és gyűrűztettem a tellyes váltságra: és te bizonyosgot téf;ef; az én lelkemmel edgyüt arrúl, hogy én, az én Istenemnek fia és örököfe, a Christusnak penig örökös tárfa vagok, mert az én Istenemnek Atyai f;erelmét te öntötted az én f;ivemben: f;egilled az én erőte-lenfégimet, mert én bennem ki-mondhatatlan toháf;kodaf;okat indítal;; mit kérjek s' miképpen könyörögjék te tanítal;, es a' midön az én gyarlóságom miat nem tudnék, mel-tatlanságom miat penig nem mérnék, Szent Atyám előt f;öllani, te általad f;ollitom őtet des Atyámnak és azt mondom: Abba, az az, zerelmes Atyám!

Oh én kegyelmes Atyám, a te én hozzám aló kegyelmed olly igen ki-áradot én reám, hogy a te hozzám való f;erelmed felöl semmit nem kell kértelkednem: Híll;em Uram hogy a te Isteni erődnek hatalmas őrizeti által mind az én Uram Jéhus Christusomnak dicsőféges eljöveteleig minden kéfertetemben meg őriz engemet az üdvéfségre, meg-tartal; az igaz hitben, meg-vigaf;tal; kelerülégimben, meg-ialgacz könyörgef;emben, meg-f;egitel; f;ük-f;égimben: Es jól-lehet f;okak az igazaknak yomoruságok ez életben, de mind azokból

minket meg-fabadítasz: é világot meg-fégyenited, a Sátánt lábunk alatt meg-rontod, az halált énnekem csendes álommá fordítod, es úgy el-változtatod, hogy nékem nem halál; hanem csak által menctel legyen az örök boldogságra: El-hiszem édes Atyám bizonynal, hogy az én halálomnak óráján hozzád veszed segény lelkemet, az utolsó napon a földből fel-támasztod testemet: az ítéletben jobbkézről állítasz. Szent Angyalid közzé bocsátasz, a választott Szentekkel fenyves országodban örökké meg-boldogítasz, s' dicsőféges színednek látásával meg-elégítesz.

Oh én kegyelmes Istenem, csak te benned vagyok nékem minden gyönyörűségem, te vagy nékem életemben, halálomban egyetlen egy nyereségem; ne hagy-el engemet é világi kétfertetemnek közepette, erőfics meg bennem jobban jobban az igaz hitet, élezzgesd a reménységet, és az én hozzád való szeretetemnek halovány tüzet, hozzám való szerelmednek fellöjével gerjezgesd, hogy az én fíemeim csak te rád nézzenek, fíüleim csak rád figyelmezzenek, nyelvem és ajakim csak téged dicsérjenek, fíivemnek gondolati rohad elmélkedgyenek, holonnát, allélujját minden Szentek, s' Angyalok-is te néked énekeljenek! Amen!

Hamis

Hamis Vallásból az igaz Evangeliumi hitre tért ember hálá-adó Imádsága
Az Isten meg-világosító kegyelméért.

O H J E H O V A! Ietéttségben ülő lelkek világoisága, s' hamis hitben tévelygő bűnösök, világoiságra vezérő fenyves csillaga!

Be gyönyörűséges dolog a' te orczádnak világának járnai! Imé a' kik íetéttségben járnak csak tapogatnak és hová mennek nem tudgyák, íem a' mélyféges veszedelmet, melly tőlök egy lépésnire és csak lábok előtt vagyon, nem láttyák: De oh könnyörülő kegyelmes Ur Isten, a' te Izraél házából el-tévelyedet juhaidat még a' íetétben-is fel-keresed, s' kézen fogva a' te népedet Babylonból, mint Lotot Sodomából ki hozod: könnyörűl; az el-veszett bűnösökön, és őket Szent Lelkessel meg-világosítod: Evangeliumodnak faklyáját nekik meg-gyújtod, és a' te törvényedet, mint a' lámpást lábok előtt hordozod.

Oh melly igen el-borította, Nagy Isten! é világot, mint regen Egyptomot, a' Pogányi vaksnak, és vak Balyvát imáadásnak íetétsege! imé az Evangeliumi világoiságon kívül vakoskodó Eretnekek, mint a' Sodomabéliek csak tapogatnak és a' Lótnak ajtaját meg-nem találtyák; mint a' Siria-béliek nem tudgyák hová mennek; mert é világnak nagyob része nem veszi észében; hogy a' miképpen a' Siria-béliek Samariában mennek-bé az ellenfégek kezében

zében; ekképpen fiamtalan fok tévelygők szeretetfeggell meg-verettstván, egyenesen a pokolban mennék-bé, az ő lelki ellenfegeknek az ördögöknek kezében, az holot nem lesz en fokha semmi világozság, hanem örökké való vakság. Imé egyedül csak a' te Evangeliomi valláson lévő Anya Szentegyházadnak Gofen földében látok én világozságot. Bóldogok az Evangeliomi igaz vallásban lévő fienteknek fjemci, hogy lattyák azokat, a' mellyeket latnak, mert őket Evangeliomoddal, s' Szent Lelkessel meg-világosítottad, nékik magadat meg-mutattad, és a menyorság titkainak tudását ő nékik adtad; egyebeknek pedig ez a kegyelem nem adattatott.

Micsoda valék én-is oh Uram Isten minke-előtte a' te meg-világosító kegyelmedet én rám virrasztanad? merődön merő fetétség és csupa vakság: méltó, ki ama' külső fetétségre k vettettem volna: En-is ama' fetét Babylonba Isten és Christus nélkül az ő igaz esméret nélkül tévelygek vala, hit nélkül, s' idveisé kívül tapogatók vala; fetétségben járok és hová megyek vala, nem tudom vala: az én bizodalmonomat teremtet állatokba helyheztetem vala, és a' te dicsőségedet teremtet állatokra ruházom vala: az én magam igazságában és érdemében dicskedem vala: idveiségemet-is a testnek erejéből, s' cselekedetimnek tehetőségéből várom vala. Jaj Uram, melly vakjában megyek vala utánok a' hamis Prophétáknak, kik engemet fok fiamfeny vesztő csábításokkal

kal meg-vakitnak vala, s' oh én nagy vakmerőségem, melly nagy fiam be-kötve követem vala ama' fokaságot, melly ama' feles uton, fietve mégyn a veszedelemre.!

Oh könyörületességeknek és irgalmaságoknak Istene, soha a' te hozzám való Atyai fjerelmedert nem tudok Felfegednek elégfeges halakat adni, hogy engemet a' bálvány imádásnak fetétségéből ki hivtal: áldot legy örökké én Istenem, az én nyelvem ma és mind örökké magasfallya dicsőséges fient nevedet, hogy engemet Babylonból ki-ragadván, a kárhozatnak utárul meg-térítel, s' bé-hozál kézen fogva az idveiségnek utában. Meg-mutattad nekem, én Istenem, a te idvezítétedet, mert az én lelkemet az idveiségnek titkai között fel-öltöztetted. Valamellyek az előtt énnekem nyereségek valának, mind azokat már én kárnak tartom, és alitok mindeneket ganéjnak a' Christushoz képest: ha mindennem el-vef-is csak a Christust nyerhessem meg magamnak elég az énnekem; mert nekem a Christus életemben, halalomban drága fies nyereségem: Eö lett már nekem bölcsességem, igazságom, fientességem és váltságom, egyedül csak az ő érdeméhez ragaszkodom, az ő sebeiből nyugfom, bünöm bocsánattyat, s' idveiségemet csak az ő vérének, s' halálának erejéből várom. Nem lévén magamnak igazságom, melly a' törvényből és az én magam cselekedetiből volna, kívánok a Jésus Christusban meg-igazulni. Es hiszem bizonytal,

hogyhitemnek általa, az ő igazságában, Isten s' az ő ítélő s'jéki előtt meg-álhatok.

Tudom Uram én azt: valakik téged követnek, tel-kell azoknak a' Jézus Christus keresz-tit venniük, és é világban háboruságot kell a te nevedért szenvedniük: Mivel oh Istenem a te ingyen való kegyelmedfegyedből engemet is be-hoztál a te vitézkedő Anya-szentegházadnak seregében, az én Jézus Christusomat, ki az ő Anya-szentegy házának Zázlóját viseli, és énnékem életembem, halálomban, előttem mégyen, hogy engemet nyomoruságos pályá-futásim, s' tulajkodásim után dicsőséges orf,ágában be-vezethessen, jó s'ivel, s' nagy örömet követem: az ő keresz-tit, melly é világi háboruság, üldöztetés, s'idalom, tömlöcz, s'am-kivetés, örömmel tel-véssem, s' nagy alázatosson meg-csókolom: Sőt Uram magamat im meg-tagadom, és midőn a te Evangeliomi igazságod, s' hozzád való hűségem kívánja, s'ierelmesimtül, s' világi javaimtül-is meg-válni; s'öt meg-is kötözni, és még meg-halni-is te ércted kés, vagyok.

De, oh Uram, erőfics-meg engemet jobban jobban az igaz hitben, a' te Szent Lelked tündököllyék az én s'ivemben, Evangeliomodnak mennyei sugárja világofics-on-meg el-mémben, maraf; meg mind végig a te tíf;ta esmérctedben, az igaz Evangeliomi vallásban. Eörizz-meg az hamis Prophétáknak tévelygésektül, az Antichristusnak és a Sátánnak dü-hőfegyétül. Zabolázd-meg é világnak tel-fu-val.

valkodot követélyégét, állics helyben Anya-szentegyházadnak békefegyét, és Anya-szentegyházadnak egyfegyiségében, válas; tottidnak s'amokhoz képest, hozd-bé a pogányoknak tellyeiségét. A' vak Sidókat világofics-meg: a Bálványimádókat, s' kemény s'ivü bünösöket térics-meg, magadat mi bennünk, s' minket az Ur Jézus Christusban dicsőics-meg, mind öröкке Amen!

Ur Vacsorája előtt mondandó Imádság.

KEgyelmes Istenem, és az Ur Jézus Christusban rajtam könyörülő édes Atyam, nag' alázatosfággal kés;ülök irgalmas orczádnak kegyes tekinteti-eleiben járulni, hogy ez Ur vacsorájával való élésem által, Fiaddal a mi Urunk Jézus Christussal való kegyelemnek s'övetfegyét meg-ujítsam, mellyet mi közöttünk, te hived közöt és ő közöttte, s'ierelmednek ereje és az ő érdeme által s'ierzettel és meg-is erőfittettel. Mint hogy penig é te s'övetfegyedet nem csak azért helyheztes-ted mi közöttünk, hogy Felfegyed réizerül s'övetfegyed-beli igéretedet erőfllen meg-tartanád mi hozzánk; hanem egy s'ierfmind hogy azt is végben vinnéd a' mi s'ivünkben, a mit é s'ient s'övetfegy mi tölünk kíván: annak-okáért az én s'ivemnek tellyes buzgóságabul könyörgök te neked; lakozzál én bennem a te Szent Lelked által, és s'ientelley-meg engemet, hogy magamat é s'ient munkara s'ientül kés;it-hessem, s'ientül el-is vegezhessem, és tellet d-

sem méltó vendégnek, holot nem az ártatlan Szenteket, hanem ijegény keüergö bünösöket, ülteted ástalod mellé; azért vendégidnek-is méltó vóltokat nem abbul iteled, hanem minden bün nélkül vadnak-é; hanem méltóknak ítéltetnek, ha az ő bünöket le-akarják tenni, s' már ez után, mindenkori élő áldozatúl ő magokat te néked akarják szentelni.

Adgy Uram olyan értelmet az én elmém-ben, hogy e' szent Vacsora felől, minden babona nélkül józanon érthessek, igazságomat és idveiséget, nem a' külső éltető állatokban, a' kenyérben és borban keressem; hanem hogy az én szívemet, az én Uram Jéfus Christus kereszttára felíttetet testére, s' sebeiből ki-folyt vérere függelthessem, és ezeknek érdeméből várhaslam-ki bün bocsátó, s' idvezítő kegyelmedet.

A' te ujja-szüldő Szent Lelkednek meg-elevenítő kegyelmét adgyad énnékem, hogy é lelki eledel, ne essék az ő bűneiben meg-hólt lélekben, hogy ott el-rothadván, nékem átkül fordullyon veszedelmemre, kárhozatomra szolgallyon; hanem engedgyed hogy én azt vehessem eleven szívvel, és szolgallyon az én lelki életemnek meg-ujjulására és meg-erősödésére.

Az én lelki eleveniséget ébrezd-fel, és minden én tehetőségimben serkencs valóságos és olly buzgó indulatokat, hogy ne csak szokásból, hanem az én lelki éhlegemnek, s' szom-

szomjúságomnak nagy szükségéből ellyek és szent Vacsorával. Tanics meg engemet, hogy tudhaslam meg-külböztetni é lelki eledelt, és ne vétkezzem az Ur testének és vérenek ellené azzal való viszályeleim-mel; hanem inkább minden alázatoissággal, fiui nagy bizodalommal, úgy vehessük el a' te szolgádnak kezéből a' mi Urunk kegyelmének erős zálogát és Sacramentomi bizonyos jegyét: és é külső éltető állatokat olly szentül vehessük, hogy azok a' Christus testének, s' vérenek velünk való hathatós közösülésére szolgallyanak.

Erősics meg é szent jelekkel és erős bizonyosságokkal mi bennünk a' Christus halalanak emlékezetit, erősics-meg a' mi hitünket az ő véreben, hozzád való szerelmünket a' mi szívünkben, nyugosd-meg lelkeinket a' Jéfus sebeiben, erősics-meg engem az ő véle való egyesülésembé, hogy ő belé óltatván ő benne örökké meg-maradhaslak. Légyen ez, az én vigasztalásomnak meg-mozdulhatatlan oszlopa: hogy én az ő testéből való teste, és az ő véreből való vére, tsontyából való tsontya lévén, az ő tulajdon testének tulajdon tagja vagyok, és ő mar engemet soha nem hágy el-ve; nem, sem az ő testetül, sem az ő szerelmétül nem enged el-szakadnom. Engedgyed, hogy a' Szent Léleknek tellyeségéből, mellyel a' mi Fejünk meg-kenettetet mérték nélkül, vehessünk gazdag kegyelmet kegyelemből, a' mi hitünknek, meg-térésünknek, és vigasztaltatásunknak nevedekésére. Erthesük-meg: hogy

mi ö vele, mint tagok a fővel, azon egy Lélek által igazgattatunk.

A' Jézus Christus teste töredelmével, s vére hullásával nekünk szerzet érdemében való közölésünket jobban jobban érztesd meg mi velünk, és hitesd el mi velünk, hogy az ő érdemét nekünk ajándékozván, már az, oly elegendő keppen nekünk tulajdonított, hogy az által a' te tekintetéd előtt minden mi bűnünk befedeztetet, és szent örögságodban való be-menetelünk szabadon meg engedtetett: Hogy pedig én mind ezeket te tőled meg-nyerjem, emlékezzél-meg oh szerelmes Atyám Szent Fiadnak haláláért, és az én hozzám ő benne való szerelmed ébredgyen fel az én könyörgésemnek meg-halgatására Amen! Amen!

Ur Vacsorája után mondandó Haláladás

Halakat adok oh én velem jól-tévő, s rajtam könyörülő mennyei Szent Atyám Fellegednek, hogy engemet ilyen méltatlant nem csak kegyelmedben vétél; hanem hozzám való szerelmed és nagy hűséged felől-is engemet erős bizonyosságokkal bizonyosá tőttél. Már az én szívem te bened meg-nyugott, és kívánczik a világ szolgálatyának hazából ki-fabadulni, és az én Uram Jézus Christust színről színtre látni, kit már a szent vacsorában énnékem adtál és ajándékoztál. Ha pedig Felleged szent akarattyanak úgy tecczik, hogy a' mi meg jobbulásunk-

ra, és

ra, és nevednek már ez után nagyobb buzgósággal való szolgálatyára még valami ideig álljék és bujdoslam a földön; őrizd meg én nálam idvességemnek a bizonyos érzést, tarts meg az én szívemnek örömét és békelegét. Engedgyed, hogy a te hozzám való szives szeretetednek és hűségednek nálam levő bizonyos záloga, legyen nálam mindenkor emlékezetben és becsületben; sőt lehessen az én lelkemnek oly hathatós fegyvere, mellyel a gonosz világot meg-győzhessék, a legyen lelkemnek istája és támasza, mellyel az halál völgyének árnyékában bujdosván meg támaszkodhassam, legyen őstónom az igaz háládatosságra, leg'én a kéfertetteknek idején, s még az halálban-is szívemnek meg-erősítője, vigasztalása és meg-élesztő szellője. Halgass meg-engem a te nevedért, halgass meg az én érettem keresztfára felfittetett, de már jobbodon ülő, s érettem esedező szerelmetes Fiadért, az én meg-tartó és idvezítő Jézus Christusomért, kinek te veled, és a' te Szent Lelkoddal legyen örökké való dicsőség! Amen!

Kegyes lélek

V E Z E R

CSILLAGA,

Istennel

UTON VALÓ JARASABAN.

II. Rész.

A' kereskedők, s' bujdosók uton járásokban, miképpen járjanak buzgó imádságok által Istennel, hogy Isten is mindenütt velek járjon.

Leg először-is:

Kereskedésben foglaltos kegyes ember, hogy Isten jóra való igyekezetedben szándékoztál bódgicsa, s' mindenütt veled edgg'üt járjon; indully együt s' egg'üt-is jár az Istennel: bocsásd szivedet jóra igazgató kezeiben, foházkodgyál ekképpen:

O H fenyves egekben lakozó, mennyen, földön mindent meg-cselekedhető Felfüggesztő Isten, én Istenem! ki gondollyal

ember az ő gondolattját, de te à te tetzeled fjerént igazgatód annak utat. Imé az én gondolatimat te tudod, tudod Urā, hog' az én g'ermekfegemtől fogva te benned biztam, minnek okáért most-is ilyen jóra való igyekeztemben előttem lévő utamat a' te nevedben akarom fel-venni. De mivel hogy csak te vagy a' mindent tudó, s' jövendőt eleve el-látó Sz: Isten, kérlek alázatosan, se elmémet, se lábaimat ne bocsátsd néked bosi; uságodra, felebarátomnak pedig kárára, s' magam veled elmére szolgáló dolgoknak kereséjére: sőt ha az én akaratom Felfüggednek nem tetzik, fordicsad elmémet jobb dolgoknak követésére, hadd inkább mullyék tőlem e' mostani szándékom.

Hogy ha pedig Felfügged előtt az én igyekeztem kedves, indics-meg, s' vigy elő bódgú utamban, végre fáradságomat bódgú véggel koronázd-meg. A' te Szent Lelkedet adgyad énnékem, és igazgassd ugy az én gondolatimat, hogy midőn e' világiakat szorgalmasan keresem, keressem annál-is nagyobb szorgalmatossággal a' te kedvedet és a' mennyeket. Az én utamat azért, oh én Istenem, a' te kezeidben ajánlom, minden dolgaimban a' te meggyelmedet várom, légyen à te áldásod én rajtam ma és mind örökké. Amen!

U

*Utra induló ember foházkodása, mikor
az ajtón vagy kapuján ki-megyén.*

O H Izraélnek erős őrizője, J E H O V A
Seregeknek Istene, ki a' mi Atyáknak
Abrahámnak; a' Jákóbnak s' több S;en-
teknek-is utazásokat meg-áldottad, bujdosá-
fokban vezérek és őrizőjök vóltál; a' te ne-
vedben megyek-ki házamból; engedgyed
hogy békével-is vis; a' jóhessek: és a' te ne-
vedben vis;em fel utamat, adgyad hogy ből-
dogul el-is végezhessem. Reád bizom én I-
stenem az én s;erelmemet és javaimat, vis;ely
gondot az én házamnál, engedgyed őket;
mikor meg-térek, örömmel latnom. Kezed-
ben ajánlom az én testemet lelkemet, élete-
met, egélségemet, utazásomat, nálam lévő
javaimat, bődög elő-menetelemet, és uti tár-
saimat, bocsásd-el velünk a' te s;ent Angyal-
dat, s' kérésért est bennünket mindenütt a' felel-
mes helyeken. Oh én Istenem te magad-is jőj-
el én velem, igazgassad lépésemet, bődögi-
csad s;ándékomat, és s;ereucsés elő-menetel-
iel koronázd-meg fáradságomat, járj edgyütt
én velem, hogy én-is mindenütt te veled jár-
hassak. Amen!

Meg-szálláskori Foházkodás.

Aldor legy én Istenem, ki engemet az én
utazásomban hiven igazgattál, gonos;
emberek kezektől, kártól, s' minden el-
vis;elhetetlen s;omorú esettől meg-óltalmaz-
ál, mind eddig békével hordoztál: Itt-is U-
ram

ram a' holott bennünket meg-s;állitottál, légy
velünk, a' te s;ent Angyalid őrizzenek bennün-
ket, tordics-el rolunk minden kárt es ves;edel-
met, vis;elly gondot minden s;ükséginkrül,
nyugos; meg bennünket, s' innen elébb való
indulásunkat is a' te dicsőségedért bődögics-
meg. Uram Jésus jőj be hozzánk, s' mar adgy-
meg velünk most és mind örökké, Amen!

*Uti emberek közönséges Reggeli
könyörgése,*

Mellyel élhetnek

*A' kereskedők, Bujdosók, s' egyéb-
uton járók-is.*

O H mi reménységünknek meg mozdul-
hatatlan erős kös;iklája J E H O V A
J E H O V A! Angyaloknak dicsőséges
Királya, ki a' te benned bizó Szenteknek még
a' vad;edelemnek közepette-is pások, erős kö-
várak, s' magos kös;iklájok vagy, erős torony
a' te neved, ahoz folyamodik az igaz és oatorsá-
gos lé;en, le-hajtya fejét az ut-felen, senki
ötett fel-nem költi, le-fek;ik az ő ellenségi-
nek közepette, de nem árthat neki ellensége.
Jákob bujdosik Mesopotámiában, el-alus;ik
Cháram pus;tájában, nyug;ik béke; égben,
mert a' te s; Ang'alid feje felet fel s'alá jarnak az
égből, le-ül Daniel az Oros;lányok közöt, és az
ő életet s;intén úgy meg-mented mintha s;e-
léd bán'ok közöt ülne; mert a' fene allatoknak

fogokat erős kezeiddel tartóztatod: Sidrák, Mifák, Abednego a tűznek közepiben-is gyönyörűséggel sétálnak, mert az Istennek Fia vélek vagyom, s' meg-óltya a' tűznek erejét: Még a' tenger fenekén-is jár az lábba jár az Izraél: palástyával Illyés a Jordán vizét kété felé csapja; mert a' Jehova a' tengert meg gátoltya, a' Jordánt meg-fárasztja, s' az ő népét még a' viznek közepette-isten'eren tartya.

Magad fájnyával takargatod, s' a magad fájával biztatod a te fjerelmefidet, és azt mondd, mikor előttök vagyom a' vesédelem: Ne fély semmit oh én nepem, mert én megváltottalak tégedet, a te nevedről hivatalak én tégedet, én nepem vagy te, mikor a vizen által menédesz, véled léjek, és a' vizek el-nem borítanak tégedet: mikor a tűznek közepiben járj, meg-nem égettetel, és a láng meg-nem perfel tégedet: mikor járandaj, semmi nem fjerittya-meg a' te járáodat, még ha fjeritén futnál-is nem ütközől meg. Akkor el-járod bátorsággal a' te utadat és a' te lábodat meg-nem ütöd.

Mikoron alusol meg-nem rettenf, hanem nyugol, és tenéked gyönyörűféges léjen a te álmod. Ne fély az hirtelen való félelemtül, és a' gonofoknak pusztításátul, hogy reád jöjjon, mert én vagyok a' te Urad Istened, Izraélnek meg-fentelöje, te meg-tartod.

Oh mi Istenünk, reánk fíarathatlanul gondot viselő fjerelmes Atyánk, a Jépus Christus! drága fjerép dolog te veled edgyüt járn!

oh

oh melly nagy gyönyörűség a te kebeledben aludni, s' nyugodni a' te fájnyaidnak árnyékában! A' te nevedben vöttük-fel Uram è mi utazafunkat, és te mind ez ideig kegyelmeffen velünk jártál: a' hol el-tévedtünk, igazgattál, a' hol téltünk, biztattál, ellenség ellen páifunk, s' minden gonof ellen páitorunk vóltál, tűzön, vizen, tolvajok közöt békével hordoztál, akadályunkban segicségül vóltál: magunknak és a mi barmainknak a járásra erőt fíolgáltattál.

Aldott légy édes kegyelmes jó Istenünk, hogy minket ez helyben meg-fállitvan, itt-is kegyes fíemeiddel reánk vigyáztál, fájnyaiddal takargattál, fíent Angyaliddal őriztettél, nekünk (es barmainknak) nyugodalmat engedtel, a gonof Sátántul, ártalmas emberektül, magunk közöt való egyenetlenségtül, magunkat betegségtül, javainkat kárvallástul, s' egyéb véletlen és fíaralmas változásoktül megtartottál.

Minek-előtte Uram ez helybül ki-indulnánk, nagy alázatoisággal kegyelmes gondviselésedrül meg-emlekezünk, s' minden te jó téteményidért méltóságos fíent nevedet dicsérjük.

Ísmét utukat a te nevedbe fel-vesfjük, vezérelly Uram bóldogul bennünket a mi czélunkra: a' mikor e' fíállásárul meg-indulunk, indully meg velünk edgyüt. Jövel oh mi édes Páitorunk, ne maradj-el tölünk, és a te fíent Angyalidat bocsád-el mellettünk, és előttünk,

Te légy a' mi jó utra vezérő kalauzunk, fel-
 lelmes helyeken bátorságunk, ellensegink el-
 len fegyverünk és erős kő-várunk, tolvajok
 ellen pánczélunk, sisakunk és paizunk: Tü-
 zűn, vizen tarcs-meg minket, fűrázon és fű-
 ron vigy által békével, adgy erőt nekünk, és a'
 mi barmainknak a' mi járátunkban. Adgy U-
 ram fűép eggyeséget mi közinkben, hogy
 mindnyájan egymás erőtlenségét viselheffük,
 egymásnak segítségvel leheffünk, mindnyájan
 egymást kártól őrizheffük, és egymás fűc-
 rengején őrlheffünk.

Adgyad oh édes Istenünk a' te Szent Lel-
 kedet a' mi fűiveinkben, hogy a' mi utazásunk-
 bá nem valami el-muló híjjábavalóságokról,
 hanem te rolad és a' te csudálatos dolgaidról el-
 melkedheffünk, a' te hozzánk való kegyel-
 meidet emlegetheffük, Szent igédűl és ab-
 ban ki-jelentet idvefűségűnkűl beűjelgethef-
 sűnk, s' mint amaz Emausba menő két Tanít-
 ványoknak, a' Jűsus Christusban gerjedezzen
 a' mi fűivűnk. Azomban, mikképpen hogy
 azokkal egygyűt járta mind fűáláfokig; Jűvel
 oh mi kegyelmes jó Istenűnk jár egygyűt mi ve-
 lűnk-is, hogy mi-is mind othon, s' mind itt,
 utunkban te veled járhaűnk fűűntelenűl.

Már Uram a' te nevedben meg-űndulunk,
 vezérűly bennűnket bűldogűl cűzűnkra, a'
 hol isműt meg-fűállunk. Ald-meg édes Iste-
 nűnk utazásunkat haűnos elűl-menettel,
 hogy a' mi fűaradságunknak gyűműlcsűbűl ma-
 gunkrűl és a' mi házunk-neűerűl gondot visel-
 heű

heűnk, a' fűegűnyeknek fűgi cűsegűl leheűnk,
 a' Scholákat, templomokat epűtheűnk, és
 azokkal, kik a' mi lelkeinknek Páfűtori, és lel-
 keinkkel atyai-képpen dajkálkodnak, a' te ál-
 dáfűdbűl jól teheűnk, a' lelkiekűrt nekik
 teűtiekkel kedveskedheűnk.

A' mikorra Uram neked teczik (dolgaikat
 bűldogítva,) el-hagyot fűerelmefűnkhez min-
 ket kegyelműsűn terűts-meg, ő rajtok-is jó
 kedvedet ujjics-meg, minden gonofűoktűl ol-
 talmazd-meg, minden jókkal ald-meg: ne-
 kiűnk Uram bűncűnket bocsásd-meg, fűaradsa-
 gunkat bűldog veggel koronázd-meg, kűn' ő-
 gűsűnket halgasd-meg egyetlen egy Fiadnak
 az Ur Jűsusnak érdemeűrt Amen!

*Kereskedű ember Reggeli magános uti
 Imadsága.*

MEnnyűnek, földnek hatalmas tereműtűje.
 Oh J E H O V A Seregeknek Ura Iűtene,
 ki e világot fűemmibűl tereműtetted, ha-
 talmas erűdnek karjain tartod, s' bűlcsűfűged-
 nek ujjáival igazgatod, s' mivel mind ezek a'
 te kezeidnek munkái, a' leg kűsűbbikűre-is ke-
 gyelmes gondviselűsedet ki terűjesűted: a' mel-
 lyek Uram a' mi fűemeink elűt fűemmire valók
 és utálatosűfűak, meg azok-is becsűleteűfűek te e-
 lűtűted: a' fűűrgűcskűnek helyet és eledelt ren-
 deltűl, a' mezei liliomokat, s' egyűb virágokat,
 mint egy királyi kűntűsben fűok fűűnnel tűn-
 dűklű drága ékeűsűgekben, jól-lehet se nem

szőnek, se nem fonnak, igen szépen felöltöztetted: se nem szántanak, se nem vetnek, se csűrökben nem takarnak, még-is az égi madarakat oh melly kegyesen táplálad! a' holló fiakat az ő fészkekben, midőn annyoktól elhagyattatnak, meg-halgatod, és nekik csudálatosképpen ételt adcz, meg-elégited őket. Az embernek-is adtal vala Paradicsomban fáradság nélkül való gyönyörűséges életet, és a földet meg áldottad vala, hogy könnyű munkával, minden nehezfégg nélkül teremne minden jót, valami az embernek elégfegére, és gyönyörűségére kívántatnak, és neki halakon, madarakon, minden vadakon, a földnek minden jóvedelmén hatalmot és uraságot engedted vala, az egy jó és gonosz tudás fájának gyümölcsein kívül, mindeneket birtokában bocsátottal vala. De oh mi siralmas, főt meg-síráthatatlan esetünk! első szűléink esetekért, hogy a' megtiltot fának gyümölcseiből evének meg-átkozád a földet, hogy abünért tövifet és bojtortjánt teremjen. Jaj melly sok munkával és fáradsággal vehettyük már a földnek valami jóvedelmét! mert te meg-mondottad, hogy az ember az ő orcájának veritékével egye az ő kenyérét, s' még így is Uram, ha a' te áldásod nem léjzen az ember munkáján, nem adgya-meg a föld a magot.

Imé, oh Jo Isten, sok munkára-is nem minden föld terem mindenűt; hanem a mint te a földnek a határit meg-áldottad, egyik föld egybül, másik más jobbul bővelkedik, avagy

szűkülködik. Innen vagyon, hogy az emberi társaságban sokféle hivatalokat rendeltél az emberi nemzetségnek meg maradására. Rendeltél szántó vető, mag vető embereket, hogy a földet mivellyek és az emberi nemzetet kenyérrel, s' egyéb elefeggel táplállyak: rendeltél mester embereket, hogy az emberi társaságban, kinek kinek az ő szűksége szerint hállyanak: A' kereskedést-is Uram te rendelted, hogy a' népeknek szűksége szerint, a miből egyik város, tartomány és Ország szűkülködik, meg; se földrül-is, a' hol ollyan jónak bővlege vagyon a kereskedők el-hozzák, és abból fáradságoknak jutalmat vévén nyerekedhesse; mert è nélkül sem az emberi társaság, sem a' te Anya-szentegyházad meg-nem álhatna bódogul. Valamelly ország a kereskedést meg-utálja, meg-fogyatkozik az; a mely ország pedig abban izorgalmatoskodik bódogul viragzik az, s' bővülködik minden jókkal, mert te az igaz kereskedést meg-áldod.

En Istenem! az én kicsénfegemtől fogva Istenem vóltál énnékem, te igazgattad nekem minden dolgaimat, és az én világi életem táplálására te mutattad ezt az én hivatalomat, a' mellyben most-is meg-indultam es faradok. Imé Uram melly sokszor ki kell házamból (: s' édes házunk népe közzül:) jönünk, melly sok fáradságot, s' nyughatatlanságot kell fel-vennünk: nyárban a' nagy hőséget, télben kemény hideget, s' egyéb sanyaru égi

haborukat: hol éhségem, hol szomjuságot, s' nehol méltatlan bolshuságot kell szenvednünk: A' kegyetlenek igaz utunkban utánunk leselkednek, oh melly fokszor erőszakot télnék rajtunk, életünket a' markunkban hordozzuk, és ha a' te kegyelmes óltalmod nem volna paifunk, tolvajok fegyvere miat kellene el-fogynunk, sem a' ki menőnek, sem a' be-jövőnek ninesen békeisége, a' fok kár válás miat, ha Uram meg-nem szán, majd ugyan a' földhöz ragadunk.

Csak hijjában való oh Uram a' meg-induláfunk, s' akar melly nagy fáradságunk, ha a' te áldádod dolgainkat nem bódogittya. Te vagy Uram a' Világosságnak Attya, te töled szarmazik minden áldás, jó adomány, s' minden tökéletes ajándékozások; nem a' nagy szorgalmatosság, sem a' nagy fáradság; hanem a' te áldádod gazdagittya meg az embert. Ha te édes Atyám meg-áldod az én hivatalomat, s' mostani fáradságos utamat, tudom bizony áldot leszen; de ha te, az én bűnimeért, én reám hatalmas és gonosz tévő emberket, avagy egyéb szerencsétlenfeget bocsátasz, el-borít a' kár vallás, a' szegényiség a' földhöz szegez, hijjában leszen nekem minden fáradságom. De oh Jákóbnak Istene! ki Jákóbbal bujdosásában vele vóltál, légy velem kegyelmessen ez en utazásomban, minden akadályokat fordics-el én tölem, minden jó alkalmatosságit az én járásomnak szolgátsd ki: **Őriz meg Uram engemet el este tül, dőlés**

lestül, barmaim és szekérem romlásátül, uti társaimmal való egyenetlenfegetül, óltalmaz betegfegetül, ellenfeget feg' verétül, tolvajok kezétül, kár tételtül, veletlen és hirtelen haláltul. A' te szent Angyalidat bocsásd-el előttem és mellettem, hogy mindenüt az én utazásomban őrizzenek engemet, rejtse el kebeledben én Istenem az én életemet, tarcs meg-javaimat: az én utambúl vidd-el más utra a' gonosz tévőket, kik én előttem ez én életem és javaim ellen leselkednek, avagy őket csudálatossan vakics-meg, hogy engemet ne lássanak, avagy szelédics-meg, hogy énnékem ne árthassanak: minden veszedelmet, minden kár vallást az én utazásomban én tölem távoztass-el. Szolgátsd énnékem mindenüt jó szállításokat, visely gondot ételemről, italomról, egyéb szükségimről. Tarcs-meg nekem jó egészséget, és ki a' Jákóbot Mesopotámiában meg-áldottad, a' Lábannál kedvelése és szerencsésisé tötted, egy pálczával megyen vala által a' Jordánon; de szép szerencsevel, mert két seregekkel, s' nagy szép gazdagsággal jöve viszá; áld-meg én kegyelmes Istenem az én kereskedésemet-is, idegen helyeken való bujdosásomban tégyed kedvelése mindenek előt az én személyemet, s' engemet-is az én utazásomban szerencsés előmenetellel az égből áldgy-meg: az én szándékomat én Istenem bódogics-meg, keves jószágomat szaporics-meg: mindeneknek előtte pedig a' te Szent Lelkeddel az én szívemet ugyan erőssen illesd-meg, hogy magam sorsával
meg

megelégedvén, mindenenket igazságban cselekedgyem: az én gazdagságomat nem tilalmas dolgok által; hanem csak a' te kezeidbül várhassam, senkit az én fele-barátim közzül vag' az utazásban, vagy az adásban és vévésben meg-ne csallyak, senkit bőségséggel ne illesek, és meg-ne károsítsak; hanem az én egész fáradságom legyen az én életemnek (és házam népének) tisztességes táplálására, fele-barátomnak hasznára, főképpen pedig szent dicsőségednek terjedésére, s' é világon vitézkedő Anya-szentegyházadnak épületire.

Engedgyed én Istenem, hogy mikoron engemet házamhoz bődögül vezérlel; az én elhagyot és reád bizot kedves házam népét találjam örvendetes állapotban, és a' te Atyai kegyelmességedről, hogy engemet ez én utazásomban bődögül vezérlettél, minden gonofsóktól védelmeztél, s' szerencsés előmenetelt engedté. meg emlékezvén, a' buzgó háladozóságra az én szívemet fordíthassam te hozzád, fáradságomnak gyümölcsébül pedig házam népére gondot visélhessek, a' szükségkódó szegényeknek adakozhassam, dicsőségednek fellyeb emelésére, s' killyeb terjedésére fáfarakodhassam, és azoknak a' kik lelkeimmel dajkálkodnak, a' lekiekért testikkel kedveskedhessem, és ekképpen míg élek magamat és az én kereskedésemet én Istenem! csak te néked szentelhessem.

Mostan pedig oh én Istenem! imé az én szívemet reggeli áldozatúl fel-emelem, s' be-

muta-

mutatom Feségednek; szent legyen oh Uram a' te Méltóságos szent neved, hogy engemet szegény szolgádat ez éczakának felelmes fétettségében ilyen kegyelmessen meg-örizté minden veszedelemtől, és é napnak örvendetes világozságára virrasztottál; légy velem én Istenem é mai napon-is. Imé Uram a' te kezeidben ajánlom lelkemet, testemet, életemet, javaimat, bődög előmenetelemet. Megindulok a' te nevedben, jövel velem én Istenem, mert csak te benned bizik az én lelkem Amen!

*Kereskedő emberek Estve li közönséges
Imádsága.*

OH Jakóbnak Istene, s' minden benned bizó hivednek erős reménysége, kinek kezeid minden kincsel, s' szemeid könnörületességgel tell'csék, kegyel' vagyó a' te orczád előtt, és a' te vidám tekinteted ájsomorukat meg-vigasztallya: a' te szájadnak pedig örvendetes szava az ő bűnökben bágyadozó sziveket, s' halovány lelkeket meg-eleveníti, bekefésztet találnak a' te szarnyaidnak árnyéka alatt, valakik hozzád folyamodnak, és valakik te veled járnak minden jókat meg-találnak, mert őket áldásfiddal meg-gazdagítod. Nem leszen azoknak semmi fogyatkozások, valakiknek a' Jehova Pásztorok. Oh Jehova, szegény lelkünknek, s' mi életünknek-is hűséges Pásztor! Gyönyörűséges helyeken, meg-hívesítő Evangeliumodnak kies pásittyán legelteted a' szom-

moru s;iveket, à s;omju lelkeket pedig s;erel-
mednek folyamattyából enyhited-meg: Lel-
koddal térengeted tévelygő juhaidat, s' még
az halál völgyének árnyékában-is őket béke-
séggel hordozod, s' meg-bátoritod: Gondot-
visels; azokra, kiket à te lelked s;eret, és ha
magokat te reád bizzák még a' ves;edelem
közepette-is fejeket nagy bátorfággal kegyel-
med kebelében le hajtyák, nē felnek à gonos;í-
túl, mert vélek vagy mindenkor, s' minde-
nütt: Ugy vigyáls; még csak à lépésekre is, s'
lábokat úgy igazgatod, hogy az ő járáfokban,
meg-ne ütközzenek à kőben, ne eszenek à ve-
remben, s' ne akadgyanak semmi tőrben: ha-
jok s;álát meg-s;ámlálod, és csak egy-is azok
közül le-nem esik fejekről s;ent akaratom
nélkül, életeket pedig s;intén mint a' s;emed
feketét úgy oltalmazod: A' Sátán ezek mel-
lől s;égyen vallással csak el-megyen, és ezek-
nek életek avagy jóf;ágok után à gonos;í té-
vők, csak hijában leselkednek. Leselkednek
ugyan de őket avagy meg vakítod, hogy ne
lássanak, avagy meg-bolondítod, hogy egyet
ne értsenek, avagy meg-lágyítod, hogy ne
árthassanak, el-jönek ugya nag'dühöséggel, de
az ő kezeket meg tartóztatod: még ellenf;ege-
ket-is jó akarójokká téls;ed csudálatos-képpen:
Ha mennek à te kevesid az ő utokon, előttök à
tűzet meg-óltod, à vizet el-s;áras;tod, à fene-
állatokat meg-s;elédited, minden akadályo-
kon es ves;edelmeken őket békeséggel, nagy
s;épen által vis;ed, sima és egyenes uton ve-
zér.

zerled: el-mennek az ő s;ályokra fáradsig-
nélkül mint a' s;arvasok: mintha ugyan s;ár-
nyokon járnának. El-mennek, s' meg tér-
nek békével, és a' te s;erelmedben gyönyör-
ködven, à te nevednek örömmel énekelnek.

Oh mi lelkünknek gyönyörűséges öröme!
életünknek egyetlenegy békesége! S;ivünk-
nek édessege, Izraelnek jó Istene! ihol vagyon
à mi lelkünk, melyet a' Bárány Jéhus vérén
meg-váltottál; de az utánunk incselkedő
Sátánnak e' mai napon-is prédára ki nem ad-
tál: ihol vagyon a' mi testünk, melyet a'
vért s;omjuhozóknak feg'verektől meg-óltal-
maztál: ihol à mi jóf;águnk, melyet à tol-
vajok prédáló kezétől meg-tartottál: ihol a'
mi életünk, melyet a' fők felelmek, s' ves;e-
delmek közöt-is meg-maras;ítottál: ihol va-
gyon vegezetre a' mi s;ivünk, melyet magad-
nak kivántál, el-is valas;ítottál, s' foglaltál.
Nincs-is egyebet mit adnunk, hanem Atyai s;o-
relmedért, hogy jó kedveddel meg-koronáz-
tál, kegyelmes oltalmazásért, hogy meg-tartot-
tál, s' minden kegyes gond-viselésért, hogy
ily s;épen meg-áldottál, ki-töltyük előtted est-
veli áldozatul à mi s;ivünknek buzgóságát.
Fogjad Uram a' mi s;ivünket, és a' mi imádsá-
gunk legyen olly gyönyörűséges előtted, mint
az estveli áldozatnak kedves illatya.

Fel-emellyük, oh mi jó Istenünk! a' te ne-
vedet, és à te dicséretedet mind az égig ma-
gas;taljuk, ki még anyáink méhekben-is Iste-
nünk vóltál, s;ületésünktől fogva-is gondvisé-
L leled

leled alá fogadtál, mind ez ideig velünk édes Atyai-képpen dajkálkodtál. Aldot légy édes Atya! jó gond-viselő kegyes Atya! szerelmes Atyánk az Ur Jézus szerelmében! hogy minket-is é mai napon illy felelmes utazásunkba meg-tartottál: ördög ellen, tolvajok ellen minden romlás, s' karvallas ellen s' árnyaidda fedezgettél, sz: Angyaliddal őriztettél: az hol feltünk bátorítottál, az hol tévelygettünk, igazgattál, minden akadályokon s' épen áthaloztál, magunknak es barmainknak a járásra erőt s' olgáltattál, s' mind ez helyig bennünket békével juttattál: minek-utána penig é felelmes helyen (pusztában) meg állítottál meg-emplittyük hozzánk való kegyelmedet, s' kegyelmes gondviselésedet alázatossággal emlegettyük, elő befeljük a te szerelmedet, és a te jó voltodról mig élünk el-nem feleltünk.

De, oh édes Atyánk! Felfegyednek alázatossággal könyörgünk, a' te jobbodon ülő, s' érettünk elédző Ur Jézus sebeiért, s' ártatlan vére folvasának csepegéseért, légy kegyelmes a mi bűneinknek, hogy életünk napjaiban, s' még közelebb ez utazásunkban-is neved méltósága ellen illy rútul vétettünk: Jól-lehet fenyegettél-is, de tőled nem feltünk, enyegettél-is magadhoz sok ígérattal, s' jó téteménnyel, de tégedet nem szerettünk; mind szerelmed, s' mind felelmed ellen vakmerő-képpen csejokedtünk: magaddal kinálkodtál, s' é mi járásunkban velünk jártál volna, de

mi tégedet el-hagytunk; hívtunk ugyan s' ajunkal, de magunk viselésével tőlünk el-idegenítettünk, s' vis' s' a küldöttünk nem jártunk egy uton te veled. Mert te, oh mi Istenünk! abban gyönyörködöl vala, ha mi a mi s' cmeinkkel rád néztünk, s' törvényedre vigyáztunk volna, s' ivünk gondolati csak tégedet emlegettek volna, nyelveink a te csudáidat, s' hozzánk való jó akaratodat befelgették volna, füleink-is olyan kegyes beszédeknek halgatásában gyönyörködtek volna; De oh mi nagy romlottságunk! melly mes' s' ére vagyunk Uram a' te törvényednek gyönyörűségétől! a' te felelmed, es a' te szerelmedtől! Nem volna csuda ha átok állana reánk, az hol áldást várunk: ha kár boritana-el, az hol nyereséget keresünk, és ha minden ves' ély találna, mikor illy nagy testi bátorságban élünk.

Mind-azon-által oh bűnösökön könyörülő, s' dicsőséges kegyelmű Szent Isten! ne s' állj perben illy meg-romlott bűnösökkel, ne forgassad s' cmeid előtt a' mi álnokságinkat; hanem a' Bárány Jézus Christusnak érettünk való keferves halálát tekincsed: ennyi felelmek, ennyi ves' edelmek, ennyi prédálások, ennyi vér-ontások, s' ennyi halálok közöt, ne rons-meg haragodból bennünket, ne hozz reánk ves' edelmet; sőt inkább kegyelmes ólalmodnak s' árnyaival fedezges. A' te s' ép napod, az ó s' ép világával, látod oh Istenünk! el-nagy, és az északáa ezenel s' etétséggel borit-el

bennünket. Tudod Uram hogy a' fetétségnek Fejedelme a' Sátán nagy elleniegünk, és a' fetétségnek fiait fél-támasztja ellenünk, minden felől fők és nehéz a' mi felelmünk, mi pedig erőtlenség, s' magunk oltalmára elégtelenek vagyunk: nincsen nekünk e' álláson, a' te őrizeteden kívül, több erős várunk, sem a' magunk tegyverében nem bizhatunk. Nincsen bizony, oh Izraélnek Pásztora! te kívülötted semmi bátorságunk, semmi békeségünk, semmi nyugodalmunk: nincsen nálad nélkül több oltalmunk, több gyámolunk, s' vigyázónk, a' mi fíemeink csak te reád néznek; Erős torony a' te neved, ahoz folyamodik az igaz, s' bátorságos leszen. Légy segítségül Uram, s' légy oltalmunk mi nekünk, ilyen nagy felelmünkben: a' fetétségben te légy a' mi világosságunk, és a' te őrizetteddel mint erős bátyákkal kerics-be bennünket minden-felől: el-fá-rattunk Uram, engedgy nyugodalmat bádgyat tagainknak, a' mi fíemeink el-hunnak, vigyázzanak mi reánk a' te fíemeid, és a' te fíent Angyalidat bocsásd-el a' mi oltalmunkra, hogy mi kbrnyúlottunk tábort járjanak. Tarcs meg minket édes Istenünk életben, egészségben, békeségben, és a' fetétségből juttas által az hólnapi világosságra örömmel, mert Uram mi a' te gondviselesednek kezeiben ajánlyuk lelkünket, testünket, életünket, nálunk, s' othon lévő javainkat, el-hagyot fíerelmefinket, minden fíerencsénket és elő ménetelünket.

Illyen bátorsággal és benned való bizodalom-

lommal állottunk-is meg é felelmes helyen, (pusztában) meg-nyugtunk a' te szárnyaidnak árnyékában. Kérünk Uram maradj meg közöttünk é mi fíalásunkon, és a' mi estveli imádságunkat S;erelmefednek, a' mi érettiünk cselező édes Jéfusunknak nevében halgasd-meg. Mi Atyánk.

Kereskedő ember Estveli, Magános uti Imádsága.

A Tyai kegyefségnek fenyves tüköre, oh JEHOVA! Isteni fíeretetnek ki-merítettetlen tengere, s' minden áldásoknak ki-folyó de el-fogyhatatlan kut-feje! En Istenem! én meg-tartóm! én lelkemnek egyetlen egy öröme, csak te vagy az én fíivemnek reménsége, s' gyönyörűsége; mert te vóltál gyermekfégemnek hüfegessen nevelő dajkája: ifjúságomnak igazgatója, s' egész életemnek oltalom bátyája: Te vóltál bujdosásomban kalauzom, felelmemben bátorságom, fíükfégemben fíegitfégem, kereskedésemben nyereségem. Tégedet Uram, csak tégedet dicsér az én lelkem, a' te nevedet magas-tallya az én nyelvem: tiéd légyen a' dicsőség mennyen, földön én Istené! hog' engemet méltatláságombá meg-nem utáltál, bűneimért gyalázattal benem borítottál, s' hozzád való haladatatlanságóért, ez utazásomban-is, if;onyu romlás, s' kár-vallást reám nem bocsátottál. Aldot légy én Istenem, hogy é mai napon-is é veszedelmes, s' felelemmel telyes utamban velem jártál, Sz:

Angyaliddal kísértettel, s' nem külföldben mint a' te fíjmeidnek fényét minden veszedelmek ellen kegyelmessen meg-öriztél: nem engeded meg a' Sátánnak, hogy lelkemnek ártasson; sem a' gonosz-tévöket nem bocsátottad életem el-fogyatására; hogy testemet tegyverekkel mocskolják, véretem ki-oncsák, s' javaimat tel-predálják. El-hoztál békével én Istenem mindenütt a' felelmes helyeken, egészséget, s' erőt a' járára ki-folygaltattad, elmémet, s' minden dolgaimat ez ideiglen fíjent tanácsoddal jóra igazgattad.

Most-is, én Istenem tanács-meg engemet arra ábólcsefegre, hogy az én életemet, s' előtt levő gondaimat tudhassam fíjent akaratom, rént igazgatni, tudhassak magamra okosan vigyázni, a' kartúl őrizkedni, s' minden veszedelmet nagy fíjépeséggel el-kerülni.

Mivel pedig, oh Izraélnek erős őrizője! magam óltalmára igen erőtlenség vagyok; fíjemeim a' vigyázásban, tagaim az utazásban el-fáradtak; magad vigyázz én érettem, te állítsd át én felettem, miképpen Jakóbbal Mesopotámiában véle valál az ő bujdosásában, és mikor alunnék a' Cháram pusztájában feje fellett állás; vala, s' fíjégeny fíjolgadra olly híven vigyásk; vala; maradj-meg én velem-is e pusztában, oh Jakóbnak Istené! bocsásd le itt-is Isteni gond-viseletednek lajtorjáját az én fejem felet, a' te őriző fíjent Angyalid hadd járjanak fel s' alá én körülöttem, a' te fíjmeid vigyázzanak én reám-is, mikor alusom, hadd legyen

légyen Uram az én fíjállásom-is Bethel, és hadd mondhaszam én is: bizony ez az hely, Isten háza, mert az Isten lakik itt. Ne bocsásd hát Uram ide az ördögöt, se a' tolvajokat ne eressz; közel én hozzám, mindé veszedelmet távoztass el én tőlem, a' te óltalmadnak fíjanyaival fedezz-bé, s' engedgy nekem ez érzéka csendes almot, s' békeienges nyugodalmot. És hogy az én itt való maradásom bátorságos lehessen, kegyelmes óltalmad ölében hajtom fejemet, fogadd-be fíjerelmednek kebeleiben életemet. Tarts-meg én Istenem testemet, lelkemet, el-hagyot kedvesimet, kevés érteket: áld-meg kereskedésemet, s' keves nyereséggel elégíts meg fíjivemet: az igaz alázatosságra, s' benned való bizodalomra hajtogattad lelkemet. Halgasd-meg Istenem! Oh kegyelmes Atyám, a' Jézus nevében, buzgó fíjivéből fíjarmazot könyörgésemet. Amen!

Nyereséggel hazaérkezet kereskedő ember Hálá-adó foházkodása.

OH gazdag kegyelmű, nagy fíjerelmű, s' fok könyörületességű Dicsőféges Isten! kinek kegyelmed ki-mondhatatlan, fíjerelmed el-ólthatatlan, s' könyörületességed el-fogyhatatlan: nincsen vége, se tenéke, se teteje a' te jó vóltodnak; mert a' te jó akaratom nemzetiségről nemzetiségre vagyon azokon, kik tégedet félnek: fíjereted azokat, kik téged fíjeretnek; és a' te áldásod örökfégül fíjáll azoknak maradékira, kik a' te paráncsolatidban

gyönyörködnek, meg-tartyák rendelésedet, és a te orczád előtt engedelmes lélekkel, jó lelki elmerettel, s' bölcs íjével járnak életeknek minden napjaiban.

Oh én Istenem! menynek, földnek Ura vagy te, menynek, földnek tiéd az ő tellyessége, és a' te mennyei tarházad rakva minden kéncsel, lelki, testi áldásokkal, melyeket szerelmefidnek íjámokra kéljítettél, és oljogatos azokat kedves fíaidnak, s' leányidnak az ő íjűkfegek, s' hozzájuk való íjerelmes indulatod íjerént: mert az éhezőket meg-elégíted, a íjómjukat meg-enyhited, a meziteleneket fel-öltöztetted: te gazdagítod meg a' íjegényeket, és a íjűkölködöket minden jókkal betöltöd.

A' dicséret Uram tégedet illet, tiéd legyen a' dicsőség! hogy könyörűl, a' íjűkölködön, és a íjegényeknek magvokat meg-nem utalod. A' földnek poráig aládom meg Uram az én lelke-met te előtted, hogy engemet az én testi íjűimnek házokban meg-nem utáltál. Micsoda vagyok én és az én Atyámnak háza, hogy en-rolam meg-emlekeztél, s' e világi élet íjeréntis íjtetséges hivatalban helyheztettél? Istenem voltál az én anyámnak méhetül fogván, s' mint Atya fiára olly kegyelmesen vigyáztál, a te felelmedben és az emberek kedvelségében neveltél: valahol jártam-költém mindenűt gond-vifelélednek íjárnyaival takargattál, íjűkfegemnek idején könyörgésemben meghalgattál. Aldot légy én Istenem! hogy mol-

tan-

tan-is ez utamban meg-áldottál. A' te nevedben indultam vala ez én utamra, íjegitíegül hívtam a' te nevedet, és te engemet, oh jó gond-vifelő édes Atyám! könyörgésemben meg halgattál: velem vóltál kereskedésemben, el-vittél czéломra, s' békével meg-is hoztál. Mit adgyak Felfégednek, hogy illy kegyelmessen hordoztál, s' illyen jó íjándékom-ban bóldogítottál: életemet fegyvertül, s' egyéb vesíedelmektül, javaimat penig a' prédalók kezétül meg tartottad: minden íjenvedhetetlen romlást, s' kár-vallást én tőlem el-távoztattál?

Az hálá-adásnak pohárát fel-vesíem Uram Díviddál, és a te nevedet a' te csudálatos óltalmodért, illyen íjép áldásíidért, s' minden kegyelmes gond-vifeléledért nagy örömmel magíjtalom. Aldot légy én Istenem, hogy íjaratíágomat háíjnosíá tötted, és házamhoz békével hozván, el-hagyot kedvesíimnek kívánatos látásával meg-vidámitottál.

Az én íjívemet, én Istenem! emeld tei az igaz buzgoságra és háládatosíágra, hogy íjőha te rolad, s' illyen nagy kegyelmességedrül el-ne feletkezzem, hanem nagy íjerelmedért, mig ezé a' világon élek, dicséríheífelek íjívésen. En Istenem légy velem, s' maradgy nálam mindenkoron, az én kereskedésemben légy íjegitíegül énnékem: valahányíjor én a' te nevedben meg-indulok, Atyai áldásíiddal bóldogíttad íjaradságomat; hogy a' te áldásíodból házam népére íjtetségesíen gondot vifélíheífelek, íje-

f;egényeket táplálhassak, s' dicsőf;egednek terjedésére vigyazhassak, s' lehessék igaz sáfára Felf;egednek mindenekben. Emlkezzel meg, Oh én kegyelmes Istenem! más keres;tény atyámfiairul-is, valakik tíf;teff;eges hivatalban foglalatosok: az igaz kereskedőket, oh Uram! áld-meg, fáradsagokat f;erencsés elő-menettel koronázd-meg, kártúl, s' minden siralmas romlástúl őrizd-meg. Engem pedig az én hála-adó és könyörgő imádságomban, oh kegyelmes Atyám! a Christus tekintetiért halgass meg! Mi Atyánk.

Kár vallással Kereskedésből meg-tért ember békeséges türése, s' alázatos foházkodása.

OH tíf;ta igazságu, s' igaz itéletű Felf;eges Ur Isten! ki mindeneket meg-cselekeszel, és akarodnak ellene nem állhat senki: te vagy az Isten, ki-meg-alás;f; és felmagas;tal;f;: meg-f;egényites; és meg-gazdagit;f;: meg-f;omoritas; és meg-vigal;tal;f;: minden áldások a' te kezeidből jönnek, de a' f;egényseg és a' nyomoruság sem a' porból f;ármazik. Nem köttetet a' te f;erelmednek bizonyos volta è világi jóknak sokaságához, sem a' te jó kedvű kegyelmed a' f;erencsének mindenkori b;oldog folyásához; mert te è világon, még az Istenteleneket-is, sokáig f;épen folyó f;erencsével viragoztatod, s' földi jóknak minden bőv;egével meg-gazdagitod: ugyan meghizlalod a' gonos;okat az ő ves;edelmekekre; a' te

kedvesidet pedig, kiket a' f;ivedbül f;erecz, eg-sem fogyatkoztatod ugyan, de igen zárolán itatod è vilag gyönyörűségének folyatatyából; sőt hogy è vilag csalárd öröme őtet töled el-ne f;akal;f;a, A' ai ves;f;óddel g'akan meg-f;anyargatod, s' f;iveket ottan ottan meg-kef;ergeted. Oh mi nagy gyarlóságunk! melly hamar el-felelkezzenék ugyan-is a' menyeeikről! ha è világiakban mindenkor kedvünk telnek, de hogy elméinket a' földi dolgokról mennyeeikre: mulandókról állandókra f;ügges;f;ük, gyakorta a' földi jókat ki-vedkezünk. Nem engedél Szenteidnek mulandó örömet e' világi gyönyörűségben: Ibrahámnak el-kelle hadni lakta földét, s' örökf;egét, mert nagyobb örökf;egét, a' Canaán téjjel, mézzel folyó földét ígéréd nékie: ki kell Lothnak Sodomából minden javai közül j;óni, hogy Sodomával el ne ves;f;en: Jakóbnak Mesopotámiában kelle el-bujdosni, hogy b;attyátúl az El;autúl meg-ne öletteisék, a' gyermek Joseph édes Attyának a' Jakóbnak öleiben nem ülhet sokáig kedvesen, mert b;attyai az ideg; Madiánitáknak el-adták penzen; Isten ritka f;erént, hogy a' következend; drágaságban a' Jakób háza Joseph kezéből táplaltasék; f;ogságra vitetik, t;ömlöczben tétetik, hogy Fejedelmi méltóságra emeltessék, gonol;t gondoltak va la ő ellene saját attyafiai; de azt Isten jóra tudta fordítani: A' Szent Dávid Absolonnyátúl, Királyi f;ékiből ki-üzettetik, sokáig f;ámkivetésben bujdosik; hogy olyan ke-

keserves bujdosásában írot, vigasztalásokkal
tellyes Soltárival, tudhassa magát külbomb kü-
lomb kéfertétiben az Istennek Anya-szentegy-
háza vigasztalni: Minden java a' Jobnak el-
vész; egy-nap, még a' gyermekeit-is a' Sántától
támasztot forgó fűél egy-házban ősi-ve rontya;
hogy tudni-illik békefűeges türesében, s' hiti-
ben meg-probáltassék, és hogy annak-után-
na Istentől még annál-is több jókat végyen:
Ama' Társis felé menő Jónás Hajósi a' tengeri
fűél vész; haborusban jobban fűerették, hogy bár
mindenek vész; fűen-el-csak életek maradgyon-
meg, és hogy hajójokat könnyebbitsék min-
deneket a' tengerben hánnyák magok kezével:
Szent Pál hajósinak még hajójok-is ősi-ve te-
rik, mindenek oda vész; : elég nyereségek hogy
a' romlot hajó darab dűskain, életek meg-ma-
radot.

Nincsen Uram nekünk-is, oh bizony nin-
csen itt maradandó várasunk! miképpen Ab-
rahamnak Ur városbűl, Lótnak Sodomábűl,
s' több fűent Atyáknak is e' világbűl, mindnya-
junknak ki kell mennűnk ideig való földi
hajlékunkbűl, hogy e' világgal el-ne vész; fűünk,
de ezek helyében nekűnk mennyecieket ígér-
tél, s' hísi; fűük hogy be-vísi; el a' mennyei Cána-
hánban, téjjel, mézzel, minden lelki gyönyö-
rűséggel folyó bűldoságban: miképpen Já-
kóbnak, nekűnk-is ez Esau termésűtetű Cain
világ miat, nem lehet mindenkör békefűeges
lakatunk a' mi örűkfűegűnkben: sokfűor a' mi
atyánkiai minket mint Jósephet el-arulnak.

a ma-

a' magunk fiaitűl kell üldűzűt fűenvednűnk
mint Dávidnak, haboruságunk vagyon e' vi-
lágban: de a' Jűsus Christusban erűs békefű-
gűnk vag' on, melly mi tőlűnk el-nem vétetik.
Sokfűor a' vész; edelem ugyan reánk tódul mint
a' tenger, és a' kár mint az özűn viz reánk árad,
tolvajok prédalása, s' egyéb romlás miatt el-
vész; tőlűnk minden jófűágunk; hogy Jobbal
mi-is hitűnkben, s' Istenhez való álhatatosfű-
gűnkben meg probáltassűnk. Tudg'uk Uram,
hogy a' mit egy uton el-vész; el mi tőlűnk, más
uton fűáz annyi adhac' helyében, és a' testiek-
ért lelkiekkal, a' földiekért mennyeciekkal
gazdagítas; bennűnk.

Mit hoztunk e' világra? mit vísi; űnk innen
ki? Mezitelen jöttűnk, mezitelen megyűnk
ki e' világbűl. Valamink vűlt és vagyon e' vi-
lágban, a' J E H O V A adta, a' mi el-veszűt
a' J E H O V A vette-el, ő az Ur, légyen áldott az
ő neve! Elegendűnk ha a' Jánosfűl, Pállal, s'
az ő hajósi-
val, ennyi fűélvűsi; , ennyi haboru,
ennyi felelem, ennyi fűegyver, ennyi vész; ede-
lem, s' ennyi halalok kűzűt, ha a' mi életűnk
meg-tartatatik: ha minden jófűágunk, fűt ha
testűnk, s' életűnk el-vész; is, csak a' mi lel-
kűnk tartassűk-meg az örűk dűcsűfűsűgre, elég
nyeresűgűnk.

Adgy Uram minűkűnk békefűeges tűrűst il-
lyen kéfertetűnkben, erűsűts-meg fűiveinket a'
nagy kárnak (minűmű én rajtam bűlcs taná-
csodbűl esűk) el- fűenvedűlere, lelkeinket
nyugtass-meg a' te jó gond- vísi; elűsedben:

M

tegy

tég' bizonyosokká bennünket Atyai jó kedved felől, hogy f;erecz, ha késegecz-is bennünket, és csak próbálsz hűséginket. Oh én Istenem vigasztald-meg szegény f;olgádat, (f;olgádat) hogy elmémet békételenfégre, nyelve-met zugolódásra, s' kezeimet tilalmas dolgokra fel-ne emellyem. Tudom Uram, hogy te cselekedted, és meg-vallom; meg-érdem-lettem. De ha Felfégednek te czik, el-veszett javaim helyében fordics jobbakat nekem, ennek utánna őrizd-meg, oh Istenem, f;egény f;olgádat ilyen romlástúl; f;őt az én kereskedemen legyen a' te áldásod. Varom Uram a te kegyelmedet, jövel légy segicsegűl énnekem, s' halgasd-meg alázatos könyörgémet, az én Uram Jéhus Christusom érdemeért Amen!

*Szerelmesi közzül ki-űzetett, s' hazáján
kívül bujdosó ember Panaszolkodó
Reggeli Foházkodása.*

O H én Atyáimnak Istene, Abrahámnak örökf;ége, Isáknak reménsége, Jacobnak dicsőf;ége, Dicsőf;eges Jehova! f;eregeknek Istene, ki hozzá járulhatatlan világosságba lakozol, s' dicsőf;égeddel a' mennyet földet bé-töltötted, te teremtetted mindene-et és alkuttal illy szép rendel; mint e világnak ékef;ége mutattya. Imé Uram a bölcsef;ged izerint mindennek módos törvényt adtál, mindennek rendet és helyet

helyet mutattál. Az égen tündöklő állatok jöllehet az ő rendekben forognak; de uttyokat meg-tartják, nem vétik-el járásokat: a tenger vize föl'amatrúl folyamatra megyen, és egyik hab a' másikat üzi, de határát által nem hagyja, mert azt mint egy rómlóban bé-f;oritottad: minden állat, oh Uram! az ő határát meg-tartja: az halaknak égen repülni; érdei vadnak vizben lakni ves;edelmes; Az Edennek gyönyörűf;eges kértében mutattál vala, oh Uram! az embernek-is kies helyet, mert Paradicsomot f;ámára kés;ítettél vala; de az ember maga helyében nem maradhatván, Istenné akara lenni, úgy jára, mint a' melly halac f;árazon akarnak lakni, s' az égen repülni, nagyot esének első S;üleink, gyönyörűf;eges helyekbül Paradicsomból ki-re-kes;ítették, hogy bujdosanak f;erte f;éllyel e világnak pusztáiban.

A' magunk bűne miat vagyon Uratn már, hogy nem lehet nekünk egy helyben maradásunk, az hol születtünk ritkán engedtetik ott temetésünk, mint vadak helybül helyben bujdosunk: felelmes helyeken, markunkban kell életünket b;ordoznunk, hevet, hideget f;envednünk, f;idalmat, gyalázatot hallanunk, boszszuságot, s' minden méltatlanságot viselniünk. A' rokáknak vagyon barlangjok e földön, és az égi madaraknak f;és;kek; nincsen nekünk tohol-is nyugodalmunk: Nem csak az ördög és a' fene vadak e' lenf;egink a' bűnert, hanem az ember az embernek el-

lenfége, sőt annyira jutottunk, hogy gyakran a' fiu az Attyára, a' leány az Anyára támad, és sokszor az embereknek az ő háza népe-is ellenfége. Eggyik nemzetiség a' másik ellen támad, minden felől a' nagy hadakozások halatnak. Oh melly gonof; napokra jutottunk! Keg'etleneket támad; tottál ellenünk, kik minket a' mi örökséginktől meg; s;ére kergetnek: nem engedik - meg, hogy a' mi házainkban lakhassunk, s;ölő tövünk mellett ülhefsünk, füge fáink alatt nyughassunk, és a' mi földünknek gyümölcseivel elhefsünk, s;okatlan helyeken szokatlan dolgokat kell fel-vennünk. De te Uram soha azokat el-nem hagyod, kik tégedet szeretnek, mert meg-mondottad, hogy az igaznak jól les;en dolga még a' ves;edelemnek idején-is. Azoknak te e' világi bujdosásokban kalauzzok, felelmekben bátorságok, ellenfégek ellen paifok vagy. Es készítettél nékiek Országért Országot, hazáért hazát, örökségért örökséget, ama' mennyei Jérusalemet, mellynek uttya és kapuja, fundamentoma, s;eny napja és dicósége az Ur Jésus Christus.

Nem vagyok én-is jobb én Istenem az én Atyáimnál, kik nagy panaszolkodással megvallották, hogy ők csak bujdosók és jövevények volnának e' földön, sátorban laknak vala, mert várnak vala olly várost, mellynek fundamentoma volna, mellynek építő Mestere és teremője az Isten, mennyei hazát kíván;nak vala: Minekutánna én-is az én iffjusá-

gom-

gomnak esztendeit el-töltöttem volna, s' engem-is a' te Anya-szentegyházadnak edgyik gyönyörűféges s;ékében meg-telepítettel volna; azt gondolám hogy már meg-nem változom, nem latnak gonof;zt az én s;emeim, már csak meg-nyugol;om, s' nem bujdosom; jaj Uram, melly hamar meg-változék az én sorsom! El-jövének az idegenek, meg-s;állák örökséginket, nem jövé, oh Istenünk! hogy meg-s;egítettél volna bennünket, mert a' mi bűneinkkel azt érdemlénk, hogy el-hozzad a' mi utolsó végünket. Ki-üzének édes örökségünköl, és a' te anyaszentegyházadnak s' dicóségednek gyönyörűféges s;állása változék néhol a' pogany népeknek utalatóságává, s' néhol bálványoknak barlangjává.

Oh nagy Isten! miért utalád-meg ennyire a' magad dicóségét, hogy még a' magad örökségének s;e kedveznél? miért juttatál minket ilyen keserves bujdosásra? Szívünk fájalmával emlittyük régi drága s;ép lakó helyeinket, keserűen jutnak eszünkbe a' mi kedves s;om;édságink, hajdani s;ép örvendetes nyájasságunk. De oh jaj! két élő tör módgyara járja a' lelkünket s;ent tíf;teletednek meg-gondolása! melly nagy lelkünk örömevel s;olgálunk vala te néked a' S;entek gyülekezetiben: melly szép éneklésekkel, s' buzgó könyörgésekkel dicserünk vala tégedet: S;ent Evangeliomodnak világát dél s;inben láttyuk vala: a' te Prophétáid a' mi lelkeink-

kel mint kegyes Atyák, s' hűfeges Pafztorok
fjépen dajkalkodnak vala, a' gyengét ölk-
ben veszik vala, a' meg-kefereket fűbes fűve-
ket meg-vigasztalják vala, és már nekik hűf-
ges munkájokért a' mennyei hazában fűállást
adtal, el-vőtték már némelyek a' Coronát,
mert meg-futották az ő pártyájokat, és a' te
nevedért mind vérekig harczoltak, meg-tar-
tották hiteket mind halálig te hozzád. Oh
melly fokfjor fűrván intettenek, mint fűe-
mes ör állók a' ránk jövő gonoszt, mind a fűe-
rint, mint a' mai napon vagy on rajtunk, meg-
mondották a' te nevedbű, de mi nű hittük, fűem
a' mi bűneinkbűl hozzád nem tértünk. Jaj U-
ram fűintén a' mitűl nem-is fűeltűnk, az esűk raj-
tunk! helybűl helyben űzettettűnk, nincsen
fűhol maradásunk, az hova a' pogány elűtt
bujdosunk, ott fűincs az Antichristus miat bű-
kefűgűnk: a' balványimadásra kűnszeritte-
tűnk, és te éretted halálra űldöztettűnk.

Mostan pedig, oh én Istenem, tekincs-meg
az én űgyemet, melly kefervefűlen kell te éret-
ted ez idegen földűn bujdosnom! el kellé
Uram te éretted fűszerelmes Hites tarsomat, és
fűszerelmes magzatimat hagynom, mint az ár-
vákat, nem tudom ha már többé űket test-
ben látom-é; és ha te rajtunk nem kűnyű-
rűfű; engemet már nem az én fűszerelmesim
temetnek-el, az idegenek fogják bű az én fűe-
meimet, és ha valamelyik ez én fűszerelmesim
kűzzűl elűbb meg-hal, hideg testűt fűem lát-
hatom. Oh Uram, melly fok fűelűmes helye-
ken

ken kell énnékem bujdosnom, nem tudom
holott lűfű; en az én halálom? Oh Istenem! az
én fűemeimmel nincsen kűre tekintenem, é-
letemben halálomban te vag' nekem egg'etlen
egy remenűfűgem: az én fűelűmemben te legy
batorságom, utazásomban kalauzom, meg-
fűállásomban be-fogadóm, fűűkűfűgemben hű
táplálóm, fűomorúságomban elégűfűges vigas-
tálóm, betegűfűgemben gyűgyűtű orvolóm,
fűegűnyűfűgembe-gazdagságom, s' minden fűűk-
űfűgemben elégűfűges fűegűtűfűgem.

Oh én kegyelmes Istenem, az én kicsiny-
űfűgemtűl fogva hűfűfűges és kegyes Atyám vűl-
tal te énnékem, és csudálátoskűppen én ro-
lam mindenkor gondot vűfűeltűl. Ez én kefer-
ves bujdosásomban-is te vűltál eletternek űl-
talma, és engemet nem kűlűmben mintegy
mardarkát az én ellenűfűgemnek tűrűkbűl
meg-fűabaditottál, jaraűmban igazgattál, fűelűl-
mes utazásomban gonosztűvűk vűres kezektűl
s' fűegyverektűl meg-űltalmasztál, eletternek
erűs kűvára, s' paűfa vűltál, fokfűor nekem in-
dulásomban jó alkalmatosűfűfűgűt fűűlgűltattál:
Meg-fűállásomban-is, oh Istenem, kegyelmes
ve ndűeg fogadóm te vűltál; mert engem jűl
tűvű kegyes emberek fűállására igazgattál, kik
nekem fűűkűfűgemben táplálóm, fűomorúsá-
gűmban vigasztalóm, s' betegűfűgemben ke-
gyes dajkaim vűltak. En Istenem ne feletkez-
zűl-el azokrűl, kik nekem te éretted valahol
valami jűval vűltanak! Mind ezekűrt pedig
oh én Istenem még az egekben - is a' te neve-
dűt űrűkkű dűcsűrem. M 4 Imű

Imé most édes Atyám az én utamat a' te nevedben veszem fel, mind addig bujdosom valámig én velem az igazság bujdosik, és valámig a' te szent neved dicsősége kívánja. Ne maradgy-el én Istenem én tőlem, a' te Sz. Angyalidat botosd-el én mellettem, ama szövetiegnék Angyala az Ur Jéhus Christus jöj-jön-el én velem, s' mint Jákóbot áldgy-meg engemet az én bujdosásomban, hordozz békével, s' parancsoly mindenüt-is alkalmatossá-gokat, es az holot meg-fállitaf; hajcsad hoz-zám az embereknek szíveket, hogy minde-nek szeretettel lássanak engemet.

Emlekezzél meg oh én kegyelmes Atyám az én el-hagyott édes házam népérül, s' minden szerelmimről, kik az én méltatlan szám-kivetésemén meg-keferettenek. Még akkor-is, oh édes Atyám! mikor tőlök meg-váltam, és nékik mint egy meg-hóltam, őket kegyelmes gondviselésed alá, s' kezeidben ajánlottam. Kérlek Uram visely gondot az ő életekrül, jó egészségeket, s' békelegeket szolgaltasd ki, oltalmazd őket a' kegyetlenektül, táplállyad étellel, itallal, költséggel az ő szükségekben. Vigasztald mélyféges keserűségekben: vidámits-meg szíveket, erőfics meg-hiteket, hogy te előtted, nem csak én tőlem, de még életektül-is kések legyenek meg-valni. Mikor ágyokban feküsznek Istenem! engedgy békeféges nyugodalmot ö nékiek, mikor fel kelnek, emeld fel szíveket a' buzgóságra, hogy te rolad soha el-ne felelkezzenek.

Haj-

Halgasd-meg könyörgéseket, és a' te szerel-meddel édes Atyám koronázd-meg őket.

Ne hadgy-el engemet-is oh édes reménfé-gem, ki életemnek minden idejében, s' ez étzakának fetétfégebén-is velem vóltál; légy velem e' mai napon-is mindenüt: mikor az uton mendegélek, lelkeket Szent Lelked által igazgassad, hogy szüntelen e' forogjon elménben: hogy e' földön nincsen sohol maradandó váróunk, miképpen a' mi Atyáink, mi-is itt csak bujdosók vagyunk; hogy az én szívem annál nagyobb buzgósággal vigadgyon a' mennyei hazában.

Ha ugy teczik Felfegyednek, e' világ szerint-is szabads-meg engemet az én gyűlölöim-nek méltatlan kergetésektül, s' illy keserves bujdosásomból: és engedgyed reád hagyot szerelmefimet-is látnom ez életben szívem-nek örömével.

Akkor Uram az én szívemnek tellyeségébül magasztallak tégedet, és tenéked illy kegyelmes gondviselésedért, hatalmas szabadsodért halá adó áldozatokat áldozom: hirdetem a' te jóvóltodat, meg-beszéllem szerelmeidet, mellyek a' bornál-is jobbak; kegyelmességedet, melly a' méznél-is édessebb soha el-nem felejtem, hanem a' te dicsőséges nevedet áldom, dicsérem ma, és mind örökké Amen!

Buj-

*Bujdosó ember Estvéli
Imádsága.*

O H Izraélnek fáradhatatlán, s' f;un'athatatlan Páf;torá, dicsőféges Szent J E H O V A !
Ki a te népednek tényes oázisa, s' erős óltalma voltál mindenkoron, csak a' te f;ar-nyaidnak árnyékában talál békeséget és nyugodalmat a' mi lelkünk : te vagy a' mi remén-ségünknek erős kő;sziklája, lejtőnknek f;isákja, f;ívünknek páisza, életünknek erős kövára, lelkünk testünk óltalom bástyája ; tégedet magaf;tálnak a' mi lelkeink, Légyen tiéd mind örökké a' dicsőség édes Istenünk !

Magaf;tallak örökké én Istenem, vélem jól tévő édes Atyám tégedet, hogy engemet méltatlanságomban meg-nem utáltál, utálatos bűneimben el-nem hagytál, a' te jó Lelkedtől meg-nem fos;tottál, hanem mint édes Atya, anyámnak méhétől fogva vélem kegyelmessen dajkálkodtál : az én bujdosá-somnak napjaiban minden terhes gondaimat te reád vetettem, és azokat nékem mindenkor jómra fordítottad csudálatosképpen : életemet kegyes gondviselésedre bízam ; és azt mint a' f;emed fényét olly hiven óltalmaztad, utaimat te igazgattad, az hol jártam kőlttem az emberek f;ívét hozzám hajtottad, és azok által jó f;állásomat, ételemet, italomat, nyugodalmamat ki-szolgáltattad : mikor mindnek el-hadtanak te még - is el-nem hagytál. Imé én Istenem e' mai napon-is kegyelmessen vélem

143 BUZGO IMADSAGOK.
velem voltál, valahová érkeztem velem jártál, előttem mentél, és Szent Angyaliddal mindenütt mellesleg kísértegetél, békével hordoztál mind ez helyig, holot a' nyugodalomra meg-f;állítottál.

Vajha Uram az én lelkem olyan tőkélletes, és az én f;ivem olyan f;is;ta volna, hogy Felségednek azokat estvéli kedves áldozatul bemutatathatnám ! bizony méltó vólnál tőlem minden f;is;teletre, minden f;iseretetre, s' dicséretre. Nincsen nékem Uram annyi erőm, ha angyali nyelven f;ólhatnék is, hogy a' te kegyelmségednek édesességét eléggé ki-be;élhet-ném, s' f;ierelmednek gyönyörűségét eléggé meg-dicsérhetném, mert a' te jó téteményid többek a' csillagoknál !

A' te Szent Lelkedet oh f;zerető édes Atyám adgyad énnékem, és segillyed az én erőtlenségimét, f;erezz én bennem ki-be;élhetetlen toházkodásokat, hogy az én kezeimet fel-emelhessem, f;ívemet és nyelvemet jó illatu áldozatul be-mutathassam Felséged eleiben ! Ne utáld-meg hát f;egény f;olgadnak gyenge ajándékát, ki nem a' véres, sem nem a' tüzes áldozatokra tekintes; hanem az alázatos léleknek, s' buzgó f;ízynek töredelmességében gyönyörködöl. Méltó vagy oh Uram a' mi dicséretünkre, tégedet illet a' dicsőség az egész f;öldnek kerektségében ! mert jó vagy, irgalmas, kegyelmes, a' f;egény bűnösökhöz, engedelmes, és az haragra késédelmes. Egy szempillantásig tart a' te haragod, s' mihelyt a' bű-

a' bűnös az ő utát meg-bánnya, meg-bánod mindgyárt te is haragodat, mint édes Atya el-töröd lanyargató ves; f; ödét, s' a' tűzben vöted, olyan vagy mint az irgalmas Anya, ki az ő gyermekéhez való s;erelmét soha meg-nem tagadhattya. Még az édes anya-is hamarab el-felelkezhetnék az ő méhének gyümölcsérül, hogy sem mint te mi rolunk, mert a' tenyeredre irtad nevünket, hajunk s;álait meg-ol-vastad, futásinkat meg - s;ámlaltad, tudod a' mi siralminkat, és a' mi könnyhullatásinkat tömlődben szedegeted. Mind Atyám anyám el-hagy engem, de te oh édes Atyám soha engem el nem hagytál.

Ne hagy-el most-is, oh édes Reménységem, illy siralmas bujdosásimnak keferőségiben, az én sok s;ükségimben és felelmimben. Látod Istenem! imé ez idegen helyeken egyedül buj-dosom, eiméretlen emberek közöt kell az én fejemet le-hajtanom: nem tudom kinek hid-gyek, kitül féllyek; te eisméred az emberek s;iveket, tartoztasd-meg én tőlem a go-mosz tévőknek kezeket, ne bocsásd vé-emre s' életemre tegyvereket. Te rendelted szállásul nekem ezt a' helyet, maradgy-meg Uram ma-gad-is velem ez én s;állásomon. Im már a' fé-nyes nap el-enyél;et, az étzaka s;etétséggel bo-rit el bennünket! te légy azért oh J E H O V A az én világosságom, légy erős köfalul környü-lettem, fedez be engemet a' te kegyelmes őri-zetednek s;árnyaival: mikor én alus;om, a te s;emeid vigyázzanak én ream: S;ent Angya-

lédnak parancsolly, hogy azok az erős lelkek állják környül az én ágyamat.

Le-fek;jem oh édes Atyám a' te nevedben, és az én fejemet keves nyugalomra le-haj-tom kegyelmes kebeledben. Szenteld-meg Uram az én nyugalalmomat, tíf;tics-meg ál-modozásimat, hog' még álmomban se vétsek ellened: ujjics-meg az én el-fáratott tagaimat vidámics-meg s;omorú orczámat, és a' nagy s;etétségbül vigy által az hólnapi világosságra örömmel, békeséggel, meg-ujjult s;ível lélek-kei. Es mikor az én s;emeimet az álbomból fel-ferkented, ferkents-fel s;ivemet-is s;ent s;olgá-latodra; hogy kegyelmes gondviselélédet raj-tam tapasztalván, alázatos buzgósággal álha-fak Felséged eleiben.

Emlekezzél-meg én Istenem az én el-ha-gyott, s' gondviselélédre bizott s;erelmeim-ről, minden s;ükségekben lég' nekiek segitsé-gül, viselly gondot eledelekrül, öltözetekrül, jó egészségeket add-meg, b;ekeségeket ujjics-meg; izomoruságokban vigas;talá-meg, en-gem ő érettek, s' őket én érettem alázatos kö-nyörgésekben az Ur J;esus Christus nevében halgasd-meg, Amen!

*Bujdosásábúl haza szabadult ember
Hála adó Imádsága.*

O H J E H O V A! Erős, Mindenható, Mindent tudó, Mindenekkel egyedül bíró dicsőséges Isten! kinek akarattya-ból lélsznek mindenek az égen felül; és az é-

gen alól semmi akaratom nélkül nem léfze csudálatos dolgokat cselekedj; el a' te csudálatos bölcseségednek tanácsából : Fel-magaf; talol a' gonof;okat, hogy őket meg-alázzad; de szerelmefidet meg-alázod, hogy őket fel-magaf; talljad : Az Istentelenek virágoznak e' világban : Örülnek, nevetnek, bővelkednek, békeségben laknak, és a' ségén'eken akarattyok ségérint uralkodnak; az igazak pedig sémorúak, firnak, sok kesérüséget, s' haboruságot séenvednek, és a' kegyetlenektől mint a' fogoly madarak helyből helyben üzettetnek.

Ugy vagy on Uram! mert valamig a testben vagyunk, mind addig az Urtól távol bujdosunk: mióta Paradicsomból ki denk, nincsen sehol maradásunk: A' mi Atyánk is bujdosok vóltanak e' földön, mind addig, míg mennyei örökös hazájokban érkeztenek: Isten barátja vala az Ábrahám, még is e' földön csak bujdosás vala élete; Chaldeából ki-hijja az Isten, megyen Mesopotámiában, lakik Cháran városában, bévis; i ol; tán onnan Isten a' Chánahán földere, de az eh ségnek miatta Egyiptomban bujdosik, honnan ismét idővel az ígértnék mézes földere vis; sa törekedik, holot meg-telepe dik, mind addig, míg mennyei hazájában al; tal költözik: Jacob Esau miat Mesopotámiában séalad, Esauval Isten meg-békeltetv; i vis; sa jó hazájában, de vénegere is el-bu; dosik Egyiptomban édes Jósephjéhez, Pharahó élet életéről így panas; olkodik v

Az én bujdosásinac el; kevesek és igé gonof;ak vóltanak. Hög' több bujdosó S; Atyákról, s az Izraél bujdosásáról ne gondolkodgyam, csak Dávidnak melly nyughatatlan világa vala, bizenyittyák az ő fok bujdosási: egynéhányi; or Saul a' falhoz akarja dárdájával ségezni, alig séaladhat-ki keze alól, sehol nem lehet állandó helyben való maradása, mert Saultul való séelme miat, hol Rámában séalad Samuelhez, Samuellel Najotba, hol Nob városban Abimelechez, hol Gadban Achis Királyhoz. Es;ekben ves;ik Achis séolgai, hogy ő, a' Dávid vólna, el-árulják a' Király elor. Oh ségény Dávid be sokképpen kell a' bujdosásban magát viselni! bolondok módgyára az ajtóseleken mindenűt; firkál vala, s' mint- ha el; e nem vólna, nyálát séakállán le-bocsát; ty vala. Achis mint olyan elméje bántódot embert (mint véli vala) el-bocsátván, séalad az Adullam barlangjában, holot meg-sapo; rodván megyen Mitzpába a' Moabiták Királyához, de Gád Propheta meg-intvén nem mére sokaig Mitzpában maradni, vis; sa megyen Judeában a' Cheret erdejében, ott lap; panga egy ideig hat séázad magával. Meg-ho; zak híret, hogy a' Philisteusok be-ütöttek Kehila városá alá, el-megyen keves népével és a' Kehila városbelieket meg-s;abadittya, s; megyen Kehilába; de az Istent meg-kér; d; i, azt feleli neki: hogy a' Kehilabelieknek ne hidgyen; mert ha séolgaít küldi a' Saul Király, közben adgyák. Kehilából méne a

Siph pusztaiban, a' Siphéusok-is fel-mennek Saulhoz, el-árulják Dávidot. Es, ében veszi Dávid, megyen a' Maon pusztaiban, holott is kitsenyben hogy kézből nem akad; utánna Saúl, es hogy s;intén erőven éri: az hegynek egyik oldalán Dávid s;alad, másik oldalán Saúl üzi; követ érkezik Saúl után, mingyárt ter-jé vil;sa, mert a' Philisteusok be-ütöttek orf;ágában, hirtelen oda hagyá Dávidot, így marada-meg akkor is s;egény Dávid élete, onnan Hengedi pusztaiban s;alad; de Saúl még sem s;ünik, minekutánna a' Philisteusokból meg-tért volna, haró ezer válogatott férfakkal meg-indul Dávidot keresni, közel éri, érkezik s;intén a' barlanghoz, mellyben a' Dávid ferege lappang vala, és be-menvén Saúl a' barlangba, s;intén ott tanál le-ülni hasá könnyeb-fegere, az hol Dávid magát meg-vonta vala. Oh s;eléd lelek! meg ellen-ségének-is kedvez az ő s;ive; nem öle-meg Sault; hanem a' palástjának az allyában mecz-el titkon egy darabot, mellyel ártatlanságát mutattya, melly méltatlan üldözi őtet a' Király, Onnan Dávid megyen a' Parán pusztaiba: Havilában, s' egyebütt-is mind Saul, mind Abiolon előtt mennyit bújdósot számlállya az Irás.

Az én bújdósómnak keiserű egét-is Oh Istenem! kicsoda tudná elő számlálni? hol jártam, költé, mennyi veszedelmek között fegottam, mennyit s;öttem, rettegtem, menn;irtam, keisergettem, sok s;or élet, s' halál között voltam; halál völgyének árnyékában j

tum; félelmes helyeken életemet a' markomban hordoztam, sok s;idalmat, gyalázatot hallottam, mennyi éhséget, s;omjuságot láttam, te tudod Istenem! ki az én lépésimre vigyáztál, futásimat meg-s;ámláltad, mert te csak könny-hullataimnak-is gondg'át viselted, s' tömlődben s;edted. Az én napjaim keserves bújdósáknak napjai valának.

De oh bújdósó s;egény hivednek egyetlen egy reménye! s;egény lelkemnek egés; kívánsága, s' minden elégtége! Te voltál az én s;omorú bújdósómnak vezér csillaga; és te engem jó helyekre igazgattál, te voltál fáradságomnak istápjá, mikor el-bádogyattam, hozzád támaszkodtam, és te engemet a' magad kebelében nyugottál: te voltál félelmes s;ivemnek bátorsága, és te engemet a' félelmes helyeken meg-biztattál: ellen-ség közöt, tolvajok közöt, s' minden veszedelmek közöt te voltál az én fegyverem: fegyverek ellen fegemnek s;ifakja, s;ivemnek melly-vafa, s' életem paírsate voltál, az én testemet, s' e' testben életemet mint a' s;emed s;nyét úgy óltalmaztad. Te voltál! oh bizony csak te voltál az én keserűségemben vigas;talóm! s;etétiségben világosságom, betegségemben hűs;ges orvósom: mert az én beteg ágyamban e' volt leg; keservelebb fájdalom s;ivemnek, hogy távol lévő s;erclmesim ágyam mellé nem jöhetnek, hogy rajtam s;ánakozzanak, s' velé jól tegyenek; Te pedig oh én Istenem el-jöttél én hozzám, meg-látogattál, meg-tapogat-

tál, fájdalmimat enyhítettéd, szerelmimet be-
kötöztéd, irgalmas gyámolom vóltál; mert
az idegenek közzül is olly kegyes gyámolo-
kat parancsoltál, kik engemet az én betegsé-
gemben szállásokra fogadtak, fájdalmas taga-
imnak jó nyugodalmat adtak, szűklegemben
meg-kérdezték, ételekkel, italokkal meg-
elégitettének, jó szívekkel, s' jó szavokkal u-
gyan meg-éleltették.

Mostan pedig a' mikor neked tetszet oh é-
des Atyám magad-is meg-szánál, és engemet
szívalmas bujdosasomból a szabadtál: mint
Abrahamot Ægyiptomból, Isákot Philistea-
ból, Jakabot Meiópotamiából, Izraelt a' szolgák
házából és Babyloniából haza bocsátád; en-
gem-is el-hag'ot szerelmemim közzé még egy-
szer haza hozál: nem külömben mint Jó-
sephet a' tömlőczből, Ifjakat a' kemenczéből,
Danjelt az Oroslányok verméből, s' Jónást a'
Czet hal béliből, engemet-is a' sok veszedel-
mekből meg-szabadítottál. Te mondottad
hogy el-mennyeek, mert mint édes anya a' Re-
beca Jácóbját Esautól, úgy feltetted életemet
az én üldözőimtől: Te jelentetted-meg Jo-
sephnek, hogy Jésszal és a' Máriával tussón
Ægyiptumban, mert Héródes a' gyermek é-
letét keresi; de ismét mikor nekik békeséget
szerzettél, vis-sza-hoztad őket Ægyiptomból.
Az én ellenségim kötelet-is oh Istenem el-szá-
gatád: el-tört a' kalitka, s' a' madarát; tör-
t el-szabadult a' madarka. Aldot legyen ör-
om a' te neved, hogy lábaimat a' sáros fertő-

életemet a' sirtól, izemeimet a' sírástól, meg-
szabadítád! nem engedéd - meg hogy az én
ellenfélim az én veszedelmemen örünyenek.

Mig élek Istenem a' te szabadtálodat hárde-
tem, dicsérem a' te méltóságos nevedet a' te
csudálatos dolgaidért; nem felejté-el nagy sze-
relmedet, mellynék edeliséget az én bujdosá-
somban én velem oh mely tökélyt meg-köl-
töttattad! Jómra let Uram ennekem, hogy en-
gemet meg-aláztál, hogy meg-tanulnam a' te
parancsolatodat, s' ennyi kegyrtetek közöt u-
gyan tapasztalhatók énben veled nem
a te jó vóltodat.

Ne hadgy-el ennekutanna-is oh jó gondvi-
felő édes Atyám engemet, ne juttass ujjonnan a'
szomorú bujdosásnak szívalmas kényerere, sőt a'
kik bujdosnak szedegessd egyben, s' izállics
haza őket; szegény maradék nemzetünket,
mint a' füstölő üzögöt ragad-ki a' tűzöl,
szabadics-meg a' te népedet, álllics helyre di-
csőségedet, mutasd-meg a' te Isteni nagy erő-
rődet, hogy e' földön minden nyelv, enekel-
lye a' te dicséretedet. Az én életemet Uram és
az én szerelmemim a' te kezeidben ajánlom,
visely gondot mi roluk a' mi életünk napjaibá,
de leg inkább halálunknak oraján, az halálnak
felelmi ellen, a' te lelked vigasztalljon, és az
Ur Jésus Christus legyen ennekem még az ha-
lban-is, életem, nyereségem, örömöm, és
örökké való gyönyörűségem, Amen!

KÖNYÖRGÉSEK

T A B L A J A.

Ez Imádságokkal elnyenek a	Gyerme.	Reg.	Magán.	9.
			Gyerme.	15.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
		Eftv.	Közönse.	28.
			Magán.	34.
	Arvák.		Gyerme.	39.
			Pœniten.	84.
		Reg.	Magán.	9.
			Arvák I.	40.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
	Szûzek	Eftv.	Közönse.	28.
			Magános.	34.
			Arvák I.	40.
			Pœniten.	84.
		Reg.	Magán.	9.
			Szûzek.	45.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
		Eftv.	Közönse.	28.
			Magán.	34.
			Szûzek.	45.
			Pœniten.	84.

KÖNYÖRGÉSEK

T A B L A J A.

Ez Imádságokkal elnyenek az	Ifjak.	Reg.	Magános	9.
			Ifjak I.	50.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
		Eftv.	Közönse.	28.
			Magános.	34.
	Eözve.		Ifjak I:	50.
			Pœniten.	84.
		Reg.	Magános.	9.
			Eözvegyek	56.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
	Vének.	Eftv.	Közönse.	28.
			Magános.	34.
			Eözvegyek	56.
			Pœniten.	84.
			Magános	9.
		Reg.	Vének.	62.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
			Közönse.	28.
			Magános.	34.
		Eftv.	Vének.	62.
			Pœniten.	84.

K Ö N Y Ö R G É S E K

T A B L A J A.

Ez Imádásokkal elnyenek az	Hamis vallás- búl meg- tért. e.	Reg	Magános.	9.
			Hála ad.	97.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
			Közönse.	28.
	Elôt.	Eftv	Magán.	34.
			Hála ad.	97.
			Pœniten.	84.
	Elôt.		Bűn vall.	69.
			Bűn firat.	84.
	Ur va- csorájá- val élők	Után	Ur. v. elôt.	101.
			Praxis P.	521.
			Hála ad.	91.
			Ur v. után.	104.
			Praxis P.	562.
	Reg		Jó szánt.	106.
			Ajton ki m.	108.
			Magán.	113.
			Közönse.	119.
			Eftv.	Meg-fzall
Közönse.	119.			
Magán.	125.			
M.ter	Jó fzeren.	1.		
	Kár vall.	12.		

Heiligen /
 mimm machen/
 hen einher in
 18. Fürwar
 Ten/und ausz
 sehe allbereit
 gelehrtten und
 bertünchten
 dig aber sind
 ihr / von
 wendig send
 27. 28. Ein
 ann er schrei-
 her wer will
 20. v. 6. a
 ieso leben /
 en bring
 wurden

K Ö N Y Ö R G E S E K T A B L A J A .

Ez Imádságokkal
elvének az

Hamis
vallás-
búl meg-
tért. e.

Ur va-
csorájá-
val élők

Keres-
kedők

Reg	Magános.	9.
	Hála ad.	97.
	Pceniten.	69.
	Közönse.	22.
	Közönse.	28.
Eftv	Magán.	34.
	Hála ad.	97.
	Pceniten.	84.
	Bűn vall.	69.
Elöt.	Bűn sirat.	84.
	Ur. v. elöt.	101.
Után	Praxis P.	521.
	Hála ad.	91.
	Ur v. után.	104.
	Praxis P.	562.
Reg	Jó szánt.	106
	Ájtón ki m.	108
	Magán.	113
	Közönse.	119
Eftv.	Meg-száll	107.
	Közönse.	119
	Magán.	113
M. tel	Jó szercn.	1
	Kár vall.	13

